

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgitt 15 juli

1931

Kongelig resolusjon.

19 juni.

§§ 1—9 i lov av 29 april 1905 om tilsyn med pleiebarn m. v. gjøres gjeldende i Frosta herred, Nord-Trøndelag fylke.

Kongelig resolusjon.

19 juni.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer og § 3 i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkulose sykdommer meddeles stadfestelse på vedtak av herredstyret for Rømskog herred, Østfold fylke, i møte 27 oktober 1930 om almindelige helseforskrifter for herredet og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk flytter, — sålydende:

§ 1. Når husbygninger skal opføres eller flyttes, skal iakttas følgende:

- a. Avstanden mellom beboelseshus på den ene side og stall, tjos, grisehus og privet på den annen side skal minst være 9 meter, når plassen tillater det.
- b. Byggetomten dreneres så grunnvann og overvann får avløp. Matjorden borttas og husets grunnmur skal ha minst 30 cm. høide over jorden. Ethvert beboelseshus skal være forsynt med grunnmur, forsvarlig tett, og hvor der ikke er kjeller skal den være forsynt med trekkhull på hver side. Trekkhullene bør være minst 150 cm². Kjellere skal ha vindu eller annen åpning, som kan brukes til luftveksling.
- c. Høiden av hvert beboelsesrum skal være minst 2,50 meter i første etasje, og der skal være minst et opslagsvindu for hvert beboelsesrum i alle etasjer. Gulvet skal være tett og dobbelt i første etasje med tørr fyll imellem. Hvor der tillike kokes, skal der være dampnette med avtrekk til pipen.

§ 2. Hvert beboelseshus skal ha et privet, som ikke må anbringes således, at det kan bli tilsig derfra til vann, som brukes til husbruk eller til drikkevann for mennesker eller dyr. Ekskrementene i privetet må tildekkes, så det ikke opstår generende stank. Tømning må foretas så ofte, at det ikke blir overfylling. Kloakker må funksjonere tilfredsstillende.

19 juni. Huseieren er ansvarlig for, at disse bestemmelser overholdes. Privet eller vannklosett kan ikke innredes i beboelseshus uten efter tillatelse av helserådet.

§ 3. Vanninntak hvorfra mat- og drikkevann tas, må ikke forurenses ved tilsig fra stall, fjøs, grisehus eller privet; heller ikke må klæsvask eller lignende foretas på det sted. Der vann fra brønn eller opkomme brukes i husholdningen, skal det være sådan overbygning, at overvann ikke trenger inn.

§ 4. Avfallsstoffer og andre urenlige stoffer må ikke legges nærmere beboelseshus enn 9 meter, og tilsig til vanninntak må være utelukket. Disse stoffer samles i tette beholdere og innholdet må tømmes, når det er påkrevet. Opplag av gjødsel må ikke ligge nærmere beboelseshus enn 9 meter.

§ 5. Finnes beboelseshus å ha betydelige sanitære misligheter kan helserådet nekte at det benyttes til mislighetene er rettet.

§ 6. Til bruk for mennesker må ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler, og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten fordi de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby, at det blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varens tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet bacillebærer, av farlig smittsom sykdom som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 7. Underhåndssalg eller bortauksjonering eller annen 19 juni.
overdragelse av klær eller andre bruksgjenstander som har
været benyttet av personer med smittsom sykdom må ikke
foregå uten helserådets tillatelse.

§ 8. Har huseieren mistanke om, at der i hans hus
er kommet smittsom sykdom, er han pliktig til snarest å
melde det til helserådets ordfører eller stedets tilsynsmann,
og han er ansvarlig for at de forskrifter, som i tilfelle måtte
bli gitt, blir overholdt.

§ 9. Hvor det foregår salg av næringsmidler må lo-
kalene stadig holdes rene, luftige, støv- og stankfrie, og ikke
brukes til beboelsesrum eller kjøkken. Matvarene må opbe-
vares i skap, skuffer eller på annen måte, så de ikke blir ut-
satt for forurensning. Rent innpakkingspapir skal benyttes, ikke
avisapir. I butikker skal gulvene vaskes minst 2 ganger
om uken, for øvrig fuktig feining. Spyting på gulvene er
forbudt, og der skal være spyttebakker i tilstrekkelig antall.
Der skal være adgang for butikkbetjeningen til å holde sine
hender rene.

§ 10. Når tuberkuløs syk skifter bolig, skal den fra
hvem den syke flytter snarest melde flytningen til helserådets
ordfører.

§ 11. Ethvert av helserådets medlemmer skal påse, at
disse forskrifter blir overholdt og anmelde overtredelse til
vedkommende tilsynsmann eller direkte til helserådets ord-
fører for mulig påtale.

§ 12. Herredet deles i tilsynskretser svarende til skole-
kretsene, med hver sin tilsynsmann, valgt blandt helserådets
medlemmer. Tilsynsmennene velges for 3 år ad gangen, og
nytt valg foregår ved hvert herredstyreskifte.

§ 13. Helserådet er berettiget til, hvor der finnes skjellig
grunn til det, å gi lempninger i disse forskrifter.

§ 14. Disse forskrifter trykkes i så stort antall, at der
til enhver tid er tilstrekkelig beholdning til opslag på steder,
som må anses å være mest skikket til å bringe forskriftene
til folks kunnskap.

Kongelig resolusjon.

19 juni.

I henhold til § 36 i lov om maskinister på motor-
fartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 bestem-
mes at den senest ved kongelig resolusjon av 27 juni 1930
fastsatte utsettelse med lovens ikrafttreden forlenges til 1
juli 1932.

Kongelig resolusjon.

19 juni.

I medhold av lov om sjøfarten av 20 juli 1893 (nr. 1)

§ 35 bestemmes:

- 19 juni. 1. At det på skib i utenriks fart av over 500 reg. tonn brutto drekthet skal føres en kompass- og kronometerbok som tillegg til dagboken.
2. At dagbøker med tillegg (maskindagbok og kompass- og kronometerbok) på skib i utenriks fart skal være trykt etter formular fastsatt av Handelsdepartementet og av boktrykker godkjent hertil av Sjøfartskontoret.
3. At den i sjøfartslovens § 38 foreskrevne autorisasjon av dagbøker skal foretas i Norge av tollvesenet og i utlandet av de norske konsuler.
4. At følgende kongelige resolusjoner opheves:
av 9 november 1923 om fastsettelse av formular for maskindagbøker,
- » 1 oktober 1926 om fastsettelse av formularer for dagbøker og for kompass- og kronometerbøker,
 - » 12 november 1926 om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å fastsette skjema for maskindagbøker for dobbeltskruede passasjerdampskib i oversjøisk fart,
 - » 15 juni 1928 om at maskindagbøker skal være trykt av en av Sjøfartskontoret hertil godkjent boktrykker.

- 19 juni. **Kongelig resolusjon.**
- I. Den kommisjon — Papirlovkommisjonen — som blev opnevnt ved kongelig resolusjon av 21 juli 1917 (jfr. kongelige resolusjoner av 14 april 1919, 25 juni 1920 og 25 februar 1921) opheves straks og medlemmene løses fra sine hverv.
- II.

- 19 juni. **Kongelig resolusjon.**
- I. a) Den kommisjon — Maksimalfraktkommisjonen — som blev opnevnt ved kongelig resolusjon av 21 juli 1917, jfr. kongelige resolusjoner av 21 september 1917, 5 april og 6 desember 1918, opheves og medlemmene løses fra sine hverv.
- b) Det styre — Erstatningsstyret — som blev opnevnt ved kongelig resolusjon av 7 november 1919, jfr. kongelige resolusjoner av 16 juni og 16 juli 1920, opheves og medlemmene løses fra sine hverv.
- c) Kongelige resolusjoner av 7 og 29 november 1919 inneholdende forskjellige bemyndigelser for Landbruksdepartementet samt Erstatningsstyret etter maksimalfraktloven opheves.
- II. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

20 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. stadfestet en av Våler herredsstyre i møte 26 mai 1931 vedtatt beslutning om politivedtekt for Våler herred, Hedmark fylke.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. På offentlig vei — hvorunder i nærværende vedtekter er innbefattet enhver vei, plass eller adkomst som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet — så vel som langs dens kanter eller skråninger må ikke oppløp eller sammenstimling av folk finne sted hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdslen hemmes. Likeså litt må der sammesteds foregå slagsmål, skrik, usømmelig tale eller annen larmende adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres eller de veifarende forulempes. På eller ved offentlig vei skal dans, kortspill og nydelse av berusende drikke være forbudt, likesom det er forbudt sammesteds å ta plass for å forevise kunster og andre severdigheter.

§ 2. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, bøie, løsrive, bryte av eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller prydbestemte innretninger eller gjenstander, benker, trær, stakitter, gjerder, vannposter, telefon- og lysstolper og lignende. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, plankeverk eller port.

Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

§ 3. På eller utover offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet må ingen avfyre gevær eller annet skytevåben, avbrenne fyrverkeri, krutt eller andre eksploderende stoffer, og heller ikke kaste sten eller annet, som kan bevirke skade eller forulempe veifarende. Ved mineringsarbeide så vel som ved omgang med skytevåben på eller i nærheten av offentlig vei, må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 4. Kjelkeakning eller akning med annet likestillet redskap, for eksempel sparkstøtting, på offentlig vei kan av politiet forbydes på nærmere angitte steder for kortere eller lengere tid.

§ 5. Det er forbudt å slippe hester eller kreaturer på offentlig vei uten forsvarlig tilsyn. Likeså er det forbudt å koble sammen flere dyr ved siden av hinannen eller benytte mer enn en løshest. Hester eller kreaturer må ikke tjores så nær alfarvei, at de kan nå over veigroften og bort på veien,

20 juni. likesom de må tjores så forsvarlig at de ikke kan slite sig løs. Det er forbudt å la hingster gå løse i uinnhegnet havnegang som støter til offentlig vei, så vel som i innhegning til offentlig vei medmindre innhegningene er forsynt med så høit og sterkt gjerde at dyrene ikke kan springe over eller trenge igjennem. Det samme gjelder sinte okser eller andre for den offentlige sikkerhet farlige dyr.

§ 6. Når hunder viser sig glubske eller biske eller viser tilbøielighet til å forulempe folk eller bester ved å fare mot dem eller gjø mot dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holde sådanne hunder forsvarlig bundet.

Ingen må hisse hund på noen eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller noen. Det er likeledes forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen. Tisper skal i løpetiden holdes innestengt.

§ 7. Offentlig dans eller sammenkomst må på forhånd anmeldes til lensmannen som når som helst kan påby opphør hvis noe finner sted hvorved den offentlige orden forstyrres. På samme måte kan politiet påby opphør av sammenkomster og sluttede lag når sammenkomstene forstyrrer den offentlige orden.

§ 8. For å gi konserter, skuespill eller andre offentlige forestillinger eller forevisninger av enhver art, må tillatelse innhentes hos lensmannen, som kan bestemme en avgift av inntil kr. 50,00 pr. dag til kommunekassen.

§ 9. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes overensstemmende med straffelovens § 339,2.

20 juni. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

I medhald av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongeleg resolusjon av 8 januar 1925, hev Landbruksdepartementet 20 juni 1931 fastsett desse fiskerireglar for Hafslovatnet med Straumen, Vetlevatnet, Tverbergsvatnet og Sågelvii i Hafslo herad, Sogn og Fjordane fylke:

1. Fiske med not er forbode.
2. I tidi frå og med 1 oktober til og med 1 mai er eitkvart fiske forbode.
3. Det er til kvar tid forbode å jaga fisk på fiskereidskap.
4. Brot på desse reglar vert straffa.
5. Desse reglar tek til å gjelda 1 august 1931 og vert gjeldande inntil vidare. Frå same tid vert dei reglar for Hafslovatnet, som er fastsett av Landbruksdepartementet 23 januar 1925, avteke.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

20 juni.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Hamar bystyre i møte 6 mai 1931 vedtatte bygningsvedtekter for byen, dog med undtagelse av vedtekt XIV til § 119 samt i øvrig med en del forandringer.

I henhold til samme lovs § 155 post 5 opheves følgende eldre bestemmelser:

De ved resolusjoner av 16 oktober 1897, 26 mars 1898, 13 februar 1905, 14 juni 1906, 1 juli 1907, 7 august 1907, 25 april 1913, 21 januar 1916 og 23 juni 1916 approberte særskilte bygningsregler forsåvidt de ikke allerede er ophevet ved departementets skrivelse av 8 desember 1928, samt videre de ved kongelig resolusjon av 29 juli 1918 approberte takster for byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeiders utførelse samt regler for og takster for opmåling av tomter og grunner i Hamar, og videre de ved departementets skrivelse av 8 desember 1928 stadfestede tilleggsbestemmelser til bygningsloven for Hamar by.

De nye bygningsvedtekter for Hamar lyder i den stadfestede form således:

I. Til § 8.

- a. Bygningsrådet bemyndiges til å meddele midlertidige undtagelser fra lovens bestemmelser i den utstrekning og på sådan måte som fastsatt i lovens § 8.

I den tingleste erklæring kan bygningsrådet kreve inn tatt bestemmelse om, at rådet skal ha adgang til å bortta eller forandre det utførte på eierens bekostning, hvis eieren ikke etterkommer pålegg herom innen en av rådet fastsatt frist.

- b. For å undgå at hjemmelsdokumenter og panteregistre i unødig grad bebyrdes med tingleste erklæringer i henhold til lovens § 8 kan bygningsrådet la det utstå med å la disse tinglese inntil departementets avgjørelse foreligger etter stedfunnen underretning.

II. Til § 12.

De gjøremål i loven og vedtektene som påhviler bygningschef og reguleringschef tillegges stadsingeniøren.

III. Til § 17.

Bygningschefen tillegges de gjøremål som i loven er til lagt bygningsrådet i følgende paragrafer: 120, 121, 131 post 1 forsåvidt angår mindre reparasjoner eller uvesentlige forandringer av eldre bygninger, 134 forsåvidt byggelinje og høide på forhånd er fastsatt ved reguleringsplan eller bygge-regler.

20 juni.

IV. Til § 23.

Bebyggelsens karakter bestemmes som angitt på reguleringskart over Hamar og Vang approbert 8 desember 1928, idet det for de forskjellige bebyggelser, som er angitt på dette kart, angis følgende:

1. Tettbebyggelse med murtvang.

Innen dette strøk skal bebyggelsen mot gaten overensstemmende med kartets anvisning føres helt frem til gatelinjen, hvor ikke reguleringskartet viser tilbaketrukkene byggelinje, likesom bebyggelsen føres helt ut til nabogrensen. Herfra kan bygningsrådet tilstede avvikelser.

I de kvartaler hvor det hittil ikke har vært bygget i mer enn 2 etasjer og som det efter bygningsrådets skjønn er av byhistorisk interesse å bevare, må etasjetallet ikke utvides uten bygningsrådets samtykke, likesom bygningsrådet kan bestemme gesimshøiden.

2. Rekkebebyggelse.

I de kvartaler som på reguleringskartet er bestemt for bebyggelse underkastet arkitektonisk kontroll, skal bebyggelsen utføres overensstemmende med bygningsrådets anvisning.

3. Villamessig — åpen — bebyggelse.

Bebyggelsen skal i disse kvartaler være åpen o: den må ikke komme nabogrunn så nær, at det blir nødvendig å forsyne bygningen med brandvegg. Herfra kan dog bygningsrådet tilstede avvikelser, når der tilveiebringes sikkerhet for at naboen opfører sin bygning således at gavlene dekker hinannen.

4. Bygningsrådet skal ved behandlingen av tegningene ha sin oppmerksomhet henvendt på, at bygningen gis en god utformning. Bygningsrådet kan forlange anmeldelsen ledsaget av perspektiv av bygningen med omgivelser.

V. Til § 28, 2.

Under iakttagelse av bestemmelsene i bygningslovens § 28, 2 kan bygningsrådet foreta mindre vesentlige forandringer i gjeldende byplan.

Enhver forandring av regulering eller byplan som berører statens eiendommer, må dog på forhånd stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

VI. Til § 54.

Til å avgi skjønn og takster som utkreves i henhold til denne lov anordnes en sådan kommisjon som nevnt i denne paragraf.

VII. Til § 57.

1. Hvad som i denne paragraf er bestemt om faste eien-

dommer og hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også 20 juni. gjelde for festebrev.

2. De i henhold til denne paragraf påbudte opmålingsforretninger administreres av opmålingschefen (stadsingeniøren) eller på hans ansvar av den han dertil bemyndiger og overværes av et av opmålingschefen opnevnt kartvidne.
3. Begjæring om opmåling sendes av vedkommende grunns eier eller leier eller av vedkommende kommune. Begjæringen skal så vidt mulig inneholde en nøiaktig opgave over grunnens grenser og beliggenhet, gate og nummer og om forlanges være ledsaget av riss.
4. Forretningen berammes av opmålingschefen. Det påhviler rekvirenten å besørge berammelsen forkynt for dem, hvis eiendommer berøres av opmålingen. Berammelsen skal forsynes med påtegning om at forkynnelsen har funnet sted, og innsendes til opmålingschefen innen kl. 12 middag dagen før opmålingen.

Rekvirenten påviser i marken grensene for det grunnstykke som ønskes opmålt og fremlegger mulige hjemmelsdokumenter med grensebeskrivelse. Han fremskaffer det nødvendige antall peler for grunnens avmerkning og besørger nedramningen.

5. Møter rekvirenten hverken personlig eller ved fullmektig til berammet tid og sted, eller viser det sig at de meddelte opgaver er ufullstendige eller uriktige eller er materiell og mannskap til tomtens avmerkning ikke til stede, er administrator berettiget til å nekte forretningens fremme.
6. Administrator fører det fornødne håndriss. Opmålingen skal så vidt mulig knyttes til hovedkartets fastmerker. Foruten grensemålene optas så mange mål som er nødvendig for en nøiaktig opkonstruksjon.

Kartet tegnes i bekvem målestokk, som regel 1 : 500. Den på tomtens forhåndenværende bebyggelse skal inntegnes, likesom de tomtens berørende reguleringslinjer. Det forsynes enn videre med påskrevne mål og nordlinje og blir med beskrivelse og arealangivelse å innføre i en dertil bestemt protokoll, som for enhver forretning underskrives av vedkommende administrator og vedkommende kartvidne.

7. Opstår tvist om beliggenheten av en grenselinje, er partene berettiget til å få sine påstander anført i beskrivelsen og de påståtte grenser avmerket på kartet.

Om partene deri er enige, kan administrator avsi kjennelse for hvor grensen skal gå.

8. Avdeling av nye tomter eller deling av eldre opmålte tomter skal godkjennes av bygningsrådet. Når sådan

20. juni. godkjennelse foreligger, kan tomten av opmålingschefen forsynes med nummer.

Bygningsrådet kan når deling skal utføres, forlange at tomteplan for et nærmere avgrenset område innsendes. Denne skal foreligge i 2 eksemplarer, hvorav det ene i holdbar utførelse. Det skal påses, at tomtene får en for en smukk og velordnet bebyggelse hensiktsmessig form og størrelse.

9. Betaling for opmålings- og kartforretninger erlegges efter følgende regulativ:

For opmåling med kart for tomter inntil 300 kvm. kr. 15.00.
for tomt over 300 kvm. inntil 1000 kvm. . . . » 25.00.
for tomt over 1000 kvm. inntil 2000 kvm. . . » 35.00.
med tillegg kr. 5.00 for hvert overskytende påbegynt 1000 kvm.

Påvisning av enkel gatelinje » 5.00.

Påvisning av hjørnetomt » 10.00.

Påvisning av høideforhold » 5.00.

Inntegning av bebyggelse på eldre målebrev . . » 15.00.

Grensepåvisning » 15.00.

Særskilt utskrift av kartprotokollen » 10.00.

Attest » 5.00.

For fremmøte til begjært opmålingsforretning som av en administrator utilregnelig årsak ikke kan fremmes, betales » 10.00.

For kartvidne betales pr. time » 2.00.

10. All betaling tilfaller i sin helhet bykassen.

VIII. Til § 63, 2.

Det er forbudt innen byens område å anlegge bedrifter hvori utvikles eller fremstilles stoffer som er eksplosive, sterkt giftige eller illeluktende. Forbudet gjelder også oplag av sådanne stoffer. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av bygningsrådet, efter at brandstyrets eller i tilfelle helserådets uttalelse er innhentet. Det er forbudt å anlegge industrielle bedrifter i de for villamessig — åpen — bebyggelse bestemte kvartaler. Bygningsrådet avgjør hvorvidt en bedrift skal regnes som industriell.

IX. Til § 74.

Ingen bygning må, uten bygningsrådets samtykke, opføres i mer enn 3 etasjer med innredning av beboelsesrum som i § 74 bestemt.

X. Til § 94.

1. Heisesjakter som inne i bygninger forbinder flere over hinannen liggende adskilte etasjer, må som regel ikke anbringes i nærheten av ildsteder og i rum med ildsfarlige bedrifter og må ha ildfaste vegger, som kun er for-

synt med de nødvendige dør- og lysåpninger. Inne i disse 20 juni. sjakter en det kun tillatt å anbringe de til heisen hørende deler, som heisestol, foringer og bevegelsesinnretninger (som tau, kjettinger, motveker, drivcylinder etc.). Til lagerrum eller opbevaring av gjenstander må rummet ved siden av heisebanen ikke benyttes.

2. Materiale og tykkelse for de ildfaste sjaktvegger skal godkjennes av bygningskontrollen.

3. Sjaktene må ha jevne og glatte vegger, så vidt mulig fri for fremspring og fordypninger, og de må i den øvre ende være ildfast avdekket eller føres 0.20 m. over takflaten. Munner sjakten ut i gårds plass eller i det fri, er avdekning med ikke brennbart materiale tilstrekkelig.

4. Fra bestemmelsen om ildfaste sjaktvegger er undtatt:

a. Heiser som er anordnet i trappehus eller forbinder over hinannen liggende gallerier, plattformer eller lignende.

b. Heiser som kun forbinder to over hinannen liggende etasjer, og som er således innrettet, at de enten ved hjelp av stolen eller ved automatiske lemmer både i øverste og nederste stilling helt lukker gulvåpningen.

c. Småheiser, hvorved forstås heiser, som ikke kan betredes og som i private hus forbinder 2 over hinannen liggende etasjer.

5. Gjennembrytning av gulv utenfor heisesjakten eller heisebanen for motveker eller lignende er kun tillatt, når det mellom de enkelte gjennembrytninger anbringes ildfaste mantler i hele etasjehøyden.

Ved gjennembrytning av gulv av styreinnetning utenfor heisesjakten, må styre-tauet eller stangen anbringes i tettsluttende hylse i gulvet.

6. Lysåpninger i sjaktvegger skal være forsynt med vinduer som ikke kan åpnes inn mot sjakten. De må heller ikke kunne åpnes av uvedkommende.

7. Lysåpninger som ikke vender ut i det fri skal være forsynt med minst 10 mm tykt glass i ildsikker innfatning.

8. a. Heiser ved hvilke sjakt ikke fordres, skal på annen betryggende måte innhegnes, så mennesker ikke kan komme til skade.

b. Sådan innhegning skal være av minst 2 m. høyde og undtagen for de i punkt 4 c. nevnte småheiser, av ikke brennbart materiale.

Består den av gitter, ståltrådnnett eller lignende, må dette ikke ha større maskevidde enn 1 kvcm. med mindre avstanden mellom gitter og heisestol respektive motvekt er så stor, at større åpninger kan tilstedes.

- 20 juni. 9. a. Enhver inngangs- eller inntaksåpning i sjaktvegg eller innhegning skal være forsynt med dør, som ikke kan slå inn i heisebanen.
- b. Såfremt heisestol ikke befinner sig foran døråpningen, må døren ikke kunne åpnes utenfra uten anvendelse av spesiell nøkkel eller lignende.
- c. Døren må være selvlukkende såfremt den ikke står i sådant avhengighetsforhold til heisestolen at ingen fare er å befrykte.
- d. Bestemmelsene i punktene b og c gjelder ikke dør for inntaksåpning som ligger minst 80 cm. over gulvet.
10. Dører i sjakten hvor ildfaste vegger fordres skal være ildfaste, enten av tre med tett jernbelegg på begge sider eller av annen godkjent konstruksjon. Vender dørene ut i det fri, gjelder denne bestemmelse ikke.
11. Hvor der fordres en nøiaktig samvirken mellom låsdelen på karm og dør (til eksempel ved lås med elektriske dørkontakter) skal karmene være av tilstrekkelig solid jern.
12. Personheiser skal kontrolleres minst 1 gang om året ved en spesialist på området. Ved sådan prøvning skal bygningschefen på forhånd varsles. Utgiftene dermed bæres helt av gårdens eier. Attest angående prøvningens resultat tilstilles bygningsrådet.

XI. Til § 97, 2.

- a. Snefanger skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner. (Jfr. § 97, 2).
- b. Stiger av ildfast materiale for brandvesenet skal, hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, anbringes på tak i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjon som bygningsrådet godkjenner (Jfr. § 97, 2).

XII. Til § 112.

Stall, fjøs, hønsehus med videre tillates kun opført efter helserådets bestemmelse. Grisehus tillates ikke opført.

XIII. Til § 113.

Trebygninger for beboelse (jfr. § 113—115) kan opføres i den del av byen som ligger utenfor det centrale strøk og som begrenses av Storhamargaten fra bygrensen til Vestre gate, Vestre gate til Grønnegaten, Grønnegaten til Skolegaten, Skolegaten til Holset gate, Holset gate til Karl Johans gate, Karl Johans gate til Håkons gate, Håkons gate til St. Olavs gate, St. Olavs gate til Vangsveien, Vangsveien til Dæhlies gate, Dæhlies

gate til St. Olavs gate, St. Olavs gate til bygrensen, bygrensen 20 juni.
til Holmegaten, Holmegaten til nyregulert gate syd for Karl
Johans gate, ned nyregulert gate til bygrensen, bygrensen til
Brogaten, Brogaten til Stangeveien, Stangeveien til bygrensen.

XIV. Til § 129.

1. Bygningschefen kan påby de foranstaltninger som anses påkrevet for at arbeiderne og andre skal være så vidt mulig beskyttet mot fare for liv og helse.
2. Forsåvidt det er påkrevet, at arbeiderne må opholde sig ved bygget også i hvilepausene (frokost og middagstid) skal der sørges for tilstrekkelig stort, lyst og luftig oppholdsrum for dem. Sådant rum eller eventuelt arbeidsbarakke skal være forsynt med tette vegger og tak og med fast og tørt gulv. Rummet skal ha en minste høide av 2,2 m. og være forsynt med tilstrekkelig stort vindu, som må kunne åpnes og med låsbar dør.

- Materialer, verktøi og redskaper må ikke lagres i rummet,
3. Forsåvidt arbeiderne ikke har adgang til privet eller pissoir i umiddelbar nærhet av byggestedet, må der anordnes sådanne på byggestedet. Privetet skal helst være frittstående, bestå av tette lemmar og være forsynt med tette og gode kagger. Helserådet kan påby nærmere bestemmelser vedrørende sådanne priveter og pissoirer.

XV. Til § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann som er ansvarlig for arbeidets riktige og fagmessige utførelse.

XVI. Til § 144.

For behandling av byggeanmeldelser m. v. erlegges til bygningsrådets medlemmerkr. 4.00
Gjelder anmeldelsen opsetning av gjerdekr. 2.00
For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av den fornødne attest erlegges:

1. for nye bygninger for en etasjes høide med bebygget grunnflate av inntil 25 kvm.....kr. 10.00

—«—	«	«	50	«	kr. 15.00
—«—	«	«	75	«	kr. 20.00
—«—	«	«	100	«	kr. 25.00
—«—	«	«	150	«	kr. 50.00
—«—	«	«	200	«	kr. 60.00

og derefter for hver påbegynt 100 kvm. et tillegg av kr. 20.00. For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad der er bestemt for en etasje.

2. Ved påbygning underbygning og — eller — ominnredning beregnes kun for den eller de etasjer som tilføies eller ominnredes, og er der kun del av etasje, betales

20 juni. etter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for enkelte kvistværelser i nye hus.

3. For lukkede og åpne skur beregnes $\frac{1}{4}$ av det i punkt 1 ansatte gebyr.

4. For innredning av vannklosett i eldre bygning pr. stk. kr. 2.00.

5. For ombytning og innsetning av vinduer og utvendige dører i eldre bygning pr. stk. kr. 1.00.

6. For tilsyn med opførelse av røpiping eller kanal i eldre bygning erlegges..... kr. 2.00

7. For enhver bakerovn, varmeapparat og dampkjel i så vel gammel som ny bygning erlegges....kr. 10.00

8. For forstøtningmur av over 30 cm. høide og inntil 10 m.s lengde.....kr. 2.00
med et tillegg av kr. 1.00 for hver over-
skytende 10 m. eller del derav.

9. For opsetning av gjerde.....kr. 2.00.

Gebyrene for tilsynet beregnes av bygningschefen og påføres vedkommende byggeanmeldelse eller dokument og inngår i sin helhet i bykassen.

XVII. Til § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann for alle tomter, også for sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

XVIII. Til § 150.

Enhver huseier har å sørge for renhold og belysning av gårdsrum, ganger og trapper samt for renhold av lysgårder og sjakter, lys og luftgraver under iakttagelse av helserådets bestemmelser herom.

Ubebyggede tomter skal av vedkommende eier holdes i ryddig og ordentlig stand. Han har herunder å rette sig efter helserådets pålegg. Hvis pålegget ikke efterkommes innen fastsatt frist, har helserådet adgang til å foreta det fornødne på eierens bekostning.

24 juni. Lov om forandringer i lov om pant og
Nr. 1. tinglysning av 12 oktober 1857 med til-
leggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juni 1931 sålydende:

I lov inneholdende nærmere bestemmelser om pant og tinglysning av 12 oktober 1857 med tilleggslover skal følgende paragrafer lyde:

§ 1. Rørlig gods (skib med tilhørende inventar dog ikke derunder innbefattet) kan alene pantsettes ved å overleveres

i panthaverens besiddelse. I denne regel gjøres følgende und- 24 juni.
tagelser: Nr. 1.

- a. Ved forlagskontrakt kan gis sikkerhet i de produkter til hvis frembringelse og foredling forlaget er gjort. Sådanne kontrakt skal herefter, foruten i de tilfelle som omhandles i lov om bergverksdriften av 14 juli 1842 §§ 51, 52 og 53, kunne opprettes i ethvert tilfelle hvor nogen forstrekker eieren av en fabrikk eller industriell bedrift med penger eller varer til driften, og har når de forskrifter som er gitt i de nevnte lovbestemmelser er iaktatt, den virkning som der er bestemt.
- b. Når en av Kongen dertil godkjent institusjon yder en jordbruker lån til lagring av norskavlet, tersket korn, kan kornet pantsattes til sikkerhet for lånet, selv om kornet forblir i pantsetterens besiddelse. Panteretten faller bort dersom kornet selges eller føres bort fra eiendommen eller pantsattes ved overlevering, og den nye eier eller panthaver var uvidende om den tidligere panterett.

Dekning av det pantsatte korn kan søkes efter samme regler som for håndpant. Også reglene i tvangsfullbyrdslovens § 93 får tilsvarende anvendelse.

- c. Hugget tømmer som er merket (blinket) med et av Kongen bestemt merke (pantemerket), kan av den på hvis eiendom det er hugget, eller av salgslag bestående av skogeiere pantsattes ved tinglysning efter regler som gjelder for fast eiendom med de forandringer som følger av denne lovs §§ 8—11, dog kun til de av Kongen hertil godkjente institusjoner.
- § 2. Særskilt pantsettelse fra grunneierens side av trær på rot kan kun finne sted når trærne er merket som nevnt i § 1 c og pantsettelsen skjer til de av Kongen hertil godkjente institusjoner. For sådan pantsettelse gjelder samme regler som for pantsettelse av hugget tømmer hvor ikke noget annet er sagt i §§ 8—11.

Hvad foran er sagt gjelder også pantsettelse som foretas av et salgslag bestående av skogeiere.

§ 8. Merking som omhandlet i § 1 c og § 2 kan bare foretas av den som Kongen bemyndiger til det, og efter regler som Kongen gir. Merkingssmannen gir erklæring om det antall trær han har merket. I erklæringen opplyses hvem som har forlangt merkingen og hvilken eiendom eller hvilke eiendommer rekvisenten har opplyst at trærne står på eller er hugget på.

I løpet av et år må ikke utstedes mer enn én erklæring om merking vedkommende samme eiendom. Dog kan det ved påtegning på en erklæring gis tilleggserklæring om ytterligere merking. Tømmer som omhandles i tilleggserklæring, kan bare pantsattes ved samme pantebrev som omfatter det først merkede tømmer eller ved påtegning på dette pantebrev.

24 juni. Når det ved ny merking er tømmer på rot eller hugget tømmer
 Nr. 1. som er merket for mer enn et år siden, men som ikke er ført bort
 fra eiendommen, kan dette tømmer tas med i den nye erklæring.

For tinglysning av de i denne paragraf omhandlede tilleggserklæringer svares kun halvparten av det vanlige gebyr.

§ 9. Pantebrev som omhandlet i § 1 c og § 2, skal ikke mottas til tinglysning medmindre den erklæring som merkingsmannen har utstedt, blir tinglyst samtidig eller er tinglyst tidligere.

Eiendom som en slik erklæring omfatter, får særskilt folium i et register for pantebrev i tømmer (tømmerregister). I det almindelige panterregister anmerkes at eiendommen er gitt folium i tømmerregistret. Om tinglyste dokumenter, som bare vedkommer pantemerket tømmer, gjøres bare anmerkning i tømmerregistret.

§ 10. I attest om foretatt tinglysning av pantebrev som omhandlet i § 1 c og § 2 gjøres anmerkning dersom det i tømmerregistret er anmerket dokumenter eller heftelser som er til hinder for eller kan øve innflytelse på panteretten. Videre gjøres anmerkning dersom det fremgår av det almindelige panterregister at der er mangler ved utstederens hjemmel til en eiendom som omhandles i pantebrevet, eller dersom det er tinglyst dokumenter eller heftelser som er til hinder for eller kan øve innflytelse på panteretten. Dog anmerkes ikke panteheftelser i den faste eiendom.

§ 11. Dersom skyldneren efter et pantebrev som omhandlet i § 1 c eller § 2 misligholder sine forpliktelser overfor panthaveren, kan denne uten søksmål kreve namsrettens kjennelse for at han kan drive frem tømmeret for pantsetterens regning; han kan også uten søksmål begjære tvangssalg efter reglene i tvangsfullbyrdelseslovens 11. kapitel. Tvangssalg kan dog ikke kreves før tømmeret er hugget. Kjøperen ved tvangssalget kan uten søksmål kreve tvangsfullbyrdelse overfor besidderen av tømmeret.

Hvis pantsetteren overdrar tømmeret, bortfaller panteretten, men panthaveren får i stedet panterett i kjøpesummen.

Panterett som omhandlet i denne lovs § 1 c og § 2 faller bort 1 år efter at merkingsmannens erklæring om merking med panteøksen er utstedt, medmindre en tvangsforretning som omhandlet i første ledd er begjært før utløpet av det nevnte tidsrum og dekningsforfølgningen fortsettes uten unødig opphold. Panterett i tømmer som omhandles i tilleggserklæring efter § 8 annet ledd, faller bort samtidig med panteretten i det tømmer som omfattes av den først utstedte erklæring. Disse bestemmelser gjelder ikke panterett i kjøpesummen efter foregående ledd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

Nils Trædal

(L. S.)

B. Rolsted

Lov om forandringer i lovgivningen om 24 juni.
pant av 8 juni 1895 med tilleggslover. Nr. 2.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juni 1931 sålydende:

I lov om forandringer i lovgivningen om pant av 8 juni 1895 med tilleggslover skal følgende paragrafer lyde:

§ 1. Som tilbehør til fast eiendom kan også pantsettes inventar som brukes til hotelldrift på eiendommen, herunder transportmidler som motorvogn og båter, og inventar til spiserum, restaurant, kafé og lignende som hotelleieren driver på den samme eiendom.

Er tilbehør som omhandlet i første ledd av hotelleieren kjøpt på avbetaling således at selgeren har eiendomsretten, omfatter pantsettelsen den rett som pantsetteren til enhver tid har til tingen.

Bestemmelsene i denne paragraf får bare anvendelse på hotell (derunder sanatorium og lignende bedrifter som mottar reisende i natthverberge), såfremt det drives med minst 10 gjesterum foruten spiserum, salonger og lignende.

§ 3, første ledd. Inventar som i henhold til § 1 eller § 2 pantsettes som tilbehør, behøver ikke spesielt å opregnes i pantebrevet.

§ 5, første ledd. Inventar, pantsatt i henhold til § 1 eller § 2, blir i tilfelle av tvangssalg å selge under ett med det anlegg eller den eiendom som det er tilbehør til.

§ 6. Opheves.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om 24 juni.
tvangssfullbyrdelse av 13 august 1915. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juni 1931 sålydende:

I lov om tvangssfullbyrdelse av 13 august 1915 skal § 68 annet ledd lyde:

En panthaver som i henhold til lov av 8 juni 1895 § 1 eller § 2 har erhvervet panterett i tilbehør, kan motsette sig at sær-

Norsk Lovtidende, 1ste avd. Nr. 24. 1931.

24 juni. skilt utlegg blir tatt i det. Samme rett har den som tidligere
 Nr. 3. har utlegg i anlegget eller eiendommen med sådant tilbehør.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. **Lov om endringer i lov om arbeid-**
 Nr. 4. **der bruk - og boliglån av 9 juni**
1903 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juni
 1931 sålydende:

I.

Følgende paragraf i lov om arbeiderbruk- og boliglån av
 9 juni 1903 med tilleggslover av 13 februar 1905, 24 mai 1907,
 8 august 1908 og 25 februar 1921 skal herefter lyde så:

§ 11. Bankens styre har å vareta så vel garantistenes som
 bankens tarv. Det innsender fjerdingårsvis til Finansdeparte-
 mentet et utdrag av bankens regnskaper samt ved hvert års
 utgang beretning om bankens virksomhet tillikemed opgave over
 hver enkelt kommunes låne- og garantiansvar efter § 1. Denne
 beretning blir å forelegge Kongen og å tilstille hvert års storting.
 En gang årlig offentliggjøres ved trykken en oversikt over
 bankens status.

Finansdepartementet fører på statens vegne tilsyn med
 bankens virksomhet og anordner den fornødne revisjon av ban-
 kens forretningsførsel.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. **Midlertidig lov om tillegg til lov om**
 Nr. 5. **små bruk - og boliglån av 23 juli**
1915 med tilleggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juni
 1931 sålydende:

I.

24 juni.

Styret for Den Norske Stats Småbruk- og Boligbank kan ved enstemmig vedtak innrømme rentenedsettelse for enkelte låntagere, som midlertidig ikke kan klare sine forpliktelser. Sådanne nedsettelse kan gis for forfalne, løpende og fremtidige terminer for et tidsrum av inntil 3 år og omfatter den del av renten som overstiger 3 pct.

Nr. 5.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. 24 juni.
Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1931 sålydende:

Kapitel I.

Trygdens omfang.

§ 1. Efter denne lov er trygdet alle arbeidere og tjenestemenn i efternevnte virksomheter.

1. Virksomheter som drives fabrikkmessig eller som bruker mekanisk drivkraft eller kjeler med damptrykk.

Ved gårdsbruk gjelder trygden bare det arbeide som står i forbindelse med bruken av mekanisk drivkraft.

2. Bergverksdrift med de virksomheter som hører til denne drift av stenbrudd, kalkbrudd, stenhuggeri o. l.
3. Isbedrift.
4. Virksomheter som fremstiller eller fagmessig bruker eksploderende eller lett antendelige stoffer.
5. Bygning, utstyr og istandsettelse av hus, fartøier, jernbaner, taubaner, veier, broer, havner, kaier, dokker, demninger, kanaler, sluser o. l., kloakk-, gass- og vannledningsarbeider samt arbeide med opsetning, istandsettelse eller nedtagning av elektriske ledninger og lynavledere.
6. Skogsarbeide, omfattende hugging og kjøring av tømmer, ved og annet trevirke med det arbeide som hører til dette, velte- og lensarbeide, fløtning og den virksomhet som hører til denne, arbeide på hugstplasser, betjening av demninger, kanaler og sluser.
7. Lasting og lossing av fartøier, som har en bruttodrektighet av 50 registertonn eller mer, når arbeidet ikke utføres av

24 juni.
Nr. 6.

skibsmannskapet. Arbeide på tomter og i eller ved pakkhus, lagere og sjøboder — hertil medregnet det arbeide som foregår i eller ved disse med tilberedning, foredling, pakking m. v. av fisk o. l. Sistnevnte arbeide går også inn under trygden når det foregår på eller ved fartøier av størrelse som nevnt ovenfor, og utføres av personer som ikke hører til det egentlige skibsmannskap og ikke er antatt av skibsførere eller rederiet til å følge med fartøiet og gjøre tjeneste ombord med lønn av rederiet.

8. Dykkerarbeider og de bjergningsarbeider som er forbundet med disse.
9. Skorstensfeiling, renovasjon av bygninger, redning og slukning i ildebrandstilfelle.
10. Jernbane-, taubane- og sporveisdrift. Person- og godstrafikk med automobiler. Transport av gods som drives som selvstendig næring av sådant omfang at der brukes minst 2 hester, eller som skjer i forbindelse med noen av de virksomheter som er nevnt foran under 1—9.
11. Transportbedrift med lektre (fartøier uten egne fremdriftsmidler) på 50 brutto registertonn eller mer.
12. Luftfart for privat regning med tilhørende stasjonsbetjening.
 - § 2. Trygden gjelder kun når arbeidet enten
 - a. utføres for en næringsdrivende i vedkommende virksomhet og lønnen skjønnes å ville bli minst kr. 50 året, eller
 - b. utføres for en forening hvis formål omfatter noen av de virksomheter som er nevnt under § 1, og lønnen skjønnes å ville bli minst kr. 50 året, eller
 - c. foregår for statens eller en kommunes regning, eller
 - d. skjønnes å vilde medføre en samlet arbeidslønn av minst kr. 500 eller, dersom der til arbeidet brukes mekanisk drivkraft eller kjeler med damptrykk, en lønn av minst kr. 50 året.
 - § 3.
 1. Trygdeplikten påhviler arbeidsgiveren i vedkommende virksomhet. Dette gjelder også om vedkommende arbeidere eller tjenestemenn er antatt av noen til hvem arbeidsgiveren har bortsatt arbeidet eller noen del av dette, medmindre mellemmannen godkjennes av Rikstrygdeverket. Ved avgjørelsen av spørsmålet om godkjenning av mellemmannen skal Rikstrygdeverket se hen til hans økonomiske og sociale stilling så vel som til hans risiko for kontraktens økonomiske utbytte. Mellemmann som deltar personlig i arbeidet, blir i regelen ikke å regne som arbeidsgiver. Den som har satt bort arbeidet er solidarisk ansvarlig med den godkjente mellemmann for premien.
 2. Dersom arbeidet utføres for flere arbeidsgivere, skal disse

velge en representant hvem trygdeplikten påhviler. Blir 24⁷juni dette ikke gjort, eller oppfyller representanten ikke sine plikter, Nr. 6. svarer arbeidsgiverne solidarisk for disse.

3. Ved lasting og lossing av fartøier påhviler trygdeplikten rederne for det arbeide som efter lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 116 og § 136 skal utføres av skibet. Som redere regnes også eiere av lektere.

Går fartøiet i fast rute, påhviler trygdeplikten skibets ekspeditører for alt arbeide med varenes transport mellom skibssiden og ekspedisjonens pakkhus eller lager samt ved stuvning eller flytting på kai. Dersom fartøiet ikke går i fast rute, påhviler trygdeplikten varemottageren eller vareavsenderen for transporten fra og til skibssiden eller ved stuvning og flytting på kai.

Det som her er sagt gjelder uansett om utførelsen av arbeidet er satt bort til andre.

§ 4.

1. Rikstrygdeverket kan fritta for trygdeplikten virksomheter som til drivkraft bare bruker motorer på høist 1 hestekraft eller kjeler med høist $\frac{1}{2}$ atmosfæres damptrykk, når virksomheten ikke av annen grunn går inn under loven.

Før vedtak blir gjort om dette, skal innhentes uttalelse av fabrikktilsynet.

2. Trygden gjelder ikke for arbeidere i statens tjeneste, når vedkommende og deres familie i tilfelle av ulykke uten utgift er sikret en erstatning som Kongen finner svarer til den som er fastsatt i denne lov.

§ 5. Innehaveren av en bedrift som går inn under § 1 har rett til å bli trygdet sammen med sine arbeidere. Likeledes kan han kreve at trygden skal gjelde andre som er ansatt ved bedriften, men som efter sin stilling ikke går inn under trygdeplikten.

Rikstrygdeverket fastsetter nærmere regler for den frivillige trygds begynnelse og ophør. For øvrig gjelder lovens bestemmelser også for den frivillige trygd.

§ 6.

1. Under forutsetning av gjensidighet kan Kongen slutte avtaler med fremmede stater om og i hvilken utstrekning Norges eller en fremmed stats ulykkestrygdlov skal gjelde:
 - a. for virksomheter som også utøves på den annen stats område,
 - b. for arbeidere som midlertidig sysselsettes på den annen stats område.
2. Kongen kan treffe de bestemmelser som er nødvendige for å opfylle konvensjonen mellom Norge og Finland om fløtning i Pasvikelven.

24 juni.
Nr. 6.

Kapitel II. Organisasjon.

§ 7. Trygden som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket (jfr. lov om syketrygd § 50).

Utgiftene til trygdens administrasjon og den i § 30 omhandlede ankenevnd utredes av statskassen. Stortinget bestemmer om og i hvilken utstrekning de utgifter som således utredes av statskassen skal dekkles av de midler som tilveiebringes i henhold til § 15.

De midler som tilhører trygden skal holdes adskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket forvalter.

§ 8.

1. Når ikke særlige forhold taler mot det, skal de offentlige trygdekasser som er organisert etter lov om syketrygd, samtidig være lokale organer for ulykkestrygden.

Vedtak om dette treffes av Rikstrygdeverket etterat uttalelse er innhentet fra vedkommende trygdekasses styre.

2. Under sitt virke for ulykkestrygden skal trygdekassenes tjenestemenn følge de forskrifter som Rikstrygdeverket gir.
3. Trygdekassenes godtgjørelse for det arbeide og de utgifter, som følger av punkt 1, fastsettes av Rikstrygdeverket.

§ 9.

1. Når særlige grunner tilsier det, kan Rikstrygdeverket bestemme at der i en kommune skal ansettes særskilte lokale tjenestemenn (tilsynsmenn) for ulykkestrygden.

Disse tjenestemenn ansettes av Rikstrygdeverket etter innstilling av vedkommende formannskap.

2. Tilsynsmannen ansettes på 3 måneders gjensidig opsigelse, men kan dog straks fjernes dersom han gjør sig skyldig i grov pliktforsømmelse eller viser sig uskikket for stillingen.
3. Tilsynsmannen skal innen sitt distrikt vareta Rikstrygdeverkets tarv overensstemmende med de forskrifter som Rikstrygdeverket gir.
4. Tilsynsmannens lønn fastsettes av Rikstrygdeverket. Godtgjørelse for kontorhold og reiser kan tilståes efter regler fastsatt av Rikstrygdeverket.

5. Lønte funksjonærer hos tilsynsmennene ansettes av Rikstrygdeverket efter innstilling av vedkommende tilsynsmann.

For disse tjenestemenn skal for øvrig det som ovenfor er bestemt for tilsynsmennene gjelde tilsvarende.

6. Rikstrygdeverkets avgjørelser efter § 8 og § 9 kan bringes inn for departementet til endelig bestemmelse.

Kapitel III.

§ 10.

Ydelser.

1. Trygden gir rett til erstatning efter reglene nedenfor for bedriftsulykker som fører med sig at en trygdet person får legemsskade eller dør.

Kongen kan fastsette at visse bedriftssykdommer skal regnes like med ulykker. 24 juni.
Nr. 6.

2. Er noen som går inn under denne lov også trygdet efter loven om ulykkestrygd for fiskere, blir erstatning å gi efter reglene i den lov som i det enkelte tilfelle er mest gunstig for den berettigede.
3. Livrente som er fastsatt efter lov om ulykkesforsikring for arbeidere i fabrikker m. v. av 23 juli 1894 (med tilleggslover) og lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 utbetales med et tillegg av 25 pct. til de beløp som tidligere er fastsatt.

Det samme gjelder invaliderenter fra og med 30 pct. (50 pct. invaliditet) og opover som er beregnet efter nevnte lover.

§ 11. Ved legemsskade gir Rikstrygdeverket sykehjelp efter disse regler:

1. Fri sykebehandling så lenge det trenges efter forløpet av 10 dager efter ulykken.

Likeledes sykepenger som blir å beregne til 60 pct. av den skadedes arbeidsfortjeneste (full skadebot) eller en tilsvarende brøkdel av full skadebot dersom arbeidsevnen bare er delvis tapt.

Skadebot betales for alle dager undtagen søndager.

2. I stedet for de ydelser som er nevnt i punkt 1 har Rikstrygdeverket rett til å gi den skadede kur og pleie i sykehus og familien understøttelse efter reglene i § 12 (familiepenger).

Bor den skadede sammen med ektefelle, barn eller andre slektninger, kan han ikke legges inn i sykehus uten at han samtykker i det. Dette gjelder dog ikke dersom skaden efter sin art stiller krav til behandling eller pleie som efter lægens skjønn ikke kan fyldestgjøres i hjemmet.

Har den skadede invaliderente efter denne lov eller efter noen av lovene om ulykkestrygd for sjømenn eller for fiskere, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

3. Dersom den skadede ikke er trygdet efter lov om syketrygd for de første 10 dager efter ulykken, skal Rikstrygdeverket i dette tidsrum utrede de ydelser som loven om syketrygd fastsetter (jfr. loven om syketrygd § 20).

§ 12.

1. Har ulykken, når sykebehandlingen er slutt, ført med sig mén som gjør at den skadede helt har tapt arbeidsevnen, gir Rikstrygdeverket en invaliderente som beregnes til 60 pct. av hans arbeidsfortjeneste (fullrente). Har han bare tapt arbeidsevnen delvis, gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten. Dog har den skadede ingen rett til erstatning dersom denne ikke vilde nå op til minst 5 pct. av hans arbeidsfortjeneste.

24 juni.
Nr. 6.

Invaliderente betales for alle dager undtagen søndager.

Er invaliderenten når den er endelig fastsatt (jfr. § 24) mindre enn 12 pct. av arbeidsfortjenesten, skal Rikstrygdeverket betale den en gang for alle med en sum som svarer til 3 års rente.

2. Har den skadede tidligere invaliderente etter denne lov eller etter en av lovene om ulykkestrygd for sjømenn eller for fiskere, skal denne trekkes fra slik at den rente han skal ha etter det siste skadetilfelle beregnes av forskjellen mellom den arbeidsuførhet som er til stede etter den siste skade og den som det tidligere er fastsatt rente for.

§ 13. Har ulykken ført med sig døden, skal Rikstrygdeverket utenom den skadeserstatning som måtte være gitt etter §§ 11 og 12 dessuten utrede:

1. Begravelsesomkostninger med kr. 75.

2. Fra dødsdagen livrente til avdødes etterlatte således:

- a. til etterlevende enke til hun dør eller gifter sig igjen, og til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør, 20 pct. av avdødes arbeidsfortjeneste samt til hvert etterlatt ektebarn 15 pct. til de fylte 15 år, eller 20 pct. dersom det har mistet eller senere mister den annen av foreldrene. Er begge foreldre omkommet og har vært trygdet etter denne lov, får et etterlatt barn 15 pct. etter hver av dem.

Er ekteskapet inngått etter ulykken, har ektefellen ikke krav på noen erstatning, heller ikke barn som er avlet etter ulykken.* Det samme gjelder ektefelle som levet skilt fra den avdøde da ulykken hendte uten å få underhold eller å ha krav på underhold av denne.

Gifter enken sig igjen, får hun som restgodtgjørelse det tredobbelte av livrenten for et år.

Barn av foreldre som ikke har giftet sig med hverandre har samme rett som ektebarn, dersom det er avlet før ulykken hendte. Den samme rett har adoptivbarn og andre pleiebarn når den avdøde før ulykken har tatt på sig opfostringen uten vederlag. For slike barn faller retten til rente bort etter de virkelige foreldre.

Livrentene til ektefelle og barn må ikke i alt være mer enn 50 pct. av arbeidsfortjenesten. Blir summen større etter beregningen ovenfor, skal rentebeløpene avkortes forholdsmessig for hver som har krav på erstatning. Dog slik at ektefellen alltid skal ha 20 pct. av arbeidsfortjenesten.

- b. Til slektninger i rett opstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, 20 pct. av hans arbeidsfortjeneste så lenge de trenger det eller til deres død. Denne

sum skal deles likt mellom dem, dog slik at foreldre alltid stenger for besteforeldre.

24 juni.
Nr. 6.

Men dersom den avdøde etterlater sig ektefelle eller barn eller begge deler, kan slektninger i rett opstigende linje bare kreve en erstatning som svarer til forskjellen mellom 50 pct. av avdødes arbeidsfortjeneste og den sum som ektefellen og barnene skal ha.

Faller noen av de berettigede bort, trer de som er igjen inn i deres sted efter reglene ovenfor.

§ 14.

1. Arbeidsfortjenesten (jfr. §§ 11—13) beregnes efter den lønn som den skadede har hatt i det siste år i den bedrift hvor ulykken hendte.

Har den skadede ikke arbeidet i vedkommende stilling så lang tid som ett år tilbake fra den dag ulykken hendte, legges til grunn den lønn som arbeidere i samme stilling gjennomsnittlig har hatt i denne tid i den samme eller nærmestliggende lignende bedrift.

2. Er virksomheten efter sin natur ikke i full gang hele året igjennem, fastsetter Rikstrygdeverket ved skjønn den samlede årsfortjeneste for de arbeidere som ikke har arbeidet året rundt. Fortjenesten må dog fastsettes slik at den minst beregnes efter den almindelige daglønn på stedet for dagarbeide av samme kjønn og alder.

Ved beregningen av daglønn regnes året til 300 dager. Tilfeldige avbrytelser kommer ikke i betraktning.

3. Arbeidsfortjenesten settes til minst kr. 450 året.

For lærlinger og andre som på grunn av ufullendt utdanning har liten eller ingen lønn, fastsettes arbeidsfortjenesten til kr. 1000 året for mannlige arbeidere og kr. 750 for kvinnelige. Det samme gjelder andre arbeidere som midlertidig går for uforholdsmessig liten godtgjørelse.

Arbeidsfortjenesten kan ikke settes høiere enn kr. 2000 året. Det som er over dette beløp, tas ikke med ved beregningen av erstatning efter denne lov.

4. Som lønn regnes også gevinstandel, bruk av hus og jord, husleiegodtgjørelse, lønn i naturprodukter eller lignende. Verdien regnes efter gjennomsnittsprisen på stedet.

Kapitel IV.

Premien.

§ 15.

1. Til å dekke erstatningene efter denne lov og utgiftene til trygdens administrasjon har Rikstrygdeverket rett til å kreve en premie av vedkommende arbeidsgivere.

Premien kan ikke føres til utgift for de trygdede.

2. Premien beregnes i procenter av de trygdedes arbeidsfor-

24 juni.
Nr. 6.

tjeneste (jfr. § 14). Ved beregningen kan arbeidsfortjenesten for hver enkelt trygdet ikke settes høiere enn kr. 0,80 pr. arbeidstime, og ikke under kr. 0,25 pr. time for mannlige og kr. 0,20 for kvinnelige personer.

3. Ved beregningen av premien skal tas hensyn til faren for ulykker i vedkommende bedrift. Alle bedrifter som går inn under loven inndeles i fareklasser med en særegen premiesats for hver klasse, beregnet i procenter av de trygdedes arbeidsfortjeneste.

Premiesatsene skal fastsettes slik at summen av premier gir kapitaldekning for det ansvar som Rikstrygdeverket beregnes å ha efter denne lov, og slik at de tillike dekker utgiftene med administrasjonen av trygden.

Mulige overskudd går inn i trygdens reservefond.

4. Inndelingen i fareklasser og premiesatsene fastsettes av Kongen efter forslag av Rikstrygdeverket og revideres av Stortinget hvert femte år.

Kongen kan til enhver tid gjøre endring i fareklassene og premiesatsene. Vedtak om dette kan dog ikke settes i verk før fra begynnelsen av det følgende kalenderår, og må kunngjøres minst 2 måneder før det skal tre i kraft, dersom ikke Stortinget bestemmer noe annet.

§ 16.

1. Når Rikstrygdeverket finner at en bedrift fører med sig særlig fare for arbeiderne, kan det kreve undersøkt ved de tilsynsmyndigheter som er nevnt i fabrikktilsynsloven eller ved særlige fullmektiger, om og i tilfelle hvorledes faren kan forebygges.

Dersom det ikke er mulig å forebygge faren, kan Rikstrygdeverket regne bedriften til en høiere fareklasse, eller forhøie premiesatsen til det 3 dobbelte dersom bedriften står i høieste fareklasse. Det samme gjelder dersom bedriften ikke retter sig efter de påbud som Rikstrygdeverket gir for å forebygge faren.

2. For bedrifter som gjør særlige tiltak for å hindre ulykker, kan Kongen sette premien ned med inntil 5⁰/₁₀₀ av arbeidsfortjenesten.

§ 17.

1. Forskudd på premien betales halvårlig pr. 1 april og 1 oktober med slike beløp som Rikstrygdeverket fastsetter.

Premier mindre enn kr. 25 skal dog betales forskuddsvis i en termin efter nærmere bestemmelse av Rikstrygdeverket.

Likeledes kan Rikstrygdeverket kreve at forskuddspremien for kortvarige bedrifter og for virksomheter som bare foregår til enkelte tider av året eller i enkelte år, blir innbetalt i en termin og til den tid som Rikstrygdeverket fastsetter i hvert enkelt tilfelle.

Når særegne omstendigheter gjør det ønskelig, kan Riks- 24 juni.
trygdeverket undlate å kreve forskuddspremie. Nr. 6.

2. Rikstrygdeverket kan bestemme at der skal svares 5 pct. rente av premier som ikke betales ved forfall. Som forfallstid for den endelige premie regnes det tidspunkt da lønnsopgaver er innlevert efter § 18,1.
3. Premien kan på samme måte som for skatter og andre offentlige avgifter bestemt drives inn ved utpantning av trygdekassen (tilsynsmannen) eller av de tjenestemenn som i almindelighet holder utpantning.
4. Vedkommende departement kan bestemme at premie for lasting og lossing av fartøier i utenriks fart skal kreves inn av tollvesenet når fartøiet ikke går i fast rute. Departementet fastsetter i så fall også de regler som skal gjelde for regnskapsavleggelsen og tollvesenets kontroll samt for innsendelse av innmeldinger og lønnsopgaver. Som godtgjørelse for innkrevningen betaler Rikstrygdeverket til vedkommende oppebørselsbetjent 5 pct. av de innkasserte premiebeløp.

§ 18.

1. Arbeidsgiverne plikter innen 2 måneder efter kalenderårets utløp å levere trygdekassen (tilsynsmannen) opgaver over lønningsutgiftene. Er bedriften ophørt innen årets utgang, skal opgavene leveres innen en måned efter at dette er skjedd.

Dersom en trygdepliktig bedrift i noe år ikke har drevet virksomhet som går inn under § 1, skal innehaveren likevel hvert år gi melding om dette.

Opgavene skal være på formular fastsatt av Rikstrygdeverket. Arbeidsgiverne plikter å føre lønningslister eller bøker over de trygdede og deres lønn.

2. Når Rikstrygdeverket finner det hensiktsmessig, kan det selv bringe i stand det nødvendige oppgjør. I det øiemed kan Rikstrygdeverket gjennomgå en bedrifts regnskapsbøker og lister som viser de trygdedes antall og lønn. Det samme gjelder når Rikstrygdeverket ellers finner grunn til å kontrollere om de opgaver som er gitt er riktige.

Kapitel V.

Innmelding.

§ 19.

1. Enhver innehaver av en bedrift som er nevnt i § 1, skal straks virksomheten begynner gi skriftlig innmelding til vedkommende trygdekasse (tilsynsmann). Meldingen skal gis i to eksemplarer på formular fastsatt av Rikstrygdeverket og inneholde alle opplysninger som er nødvendige til å avgjøre om bedriften går inn under loven samt til å bestemme fareklassen og premien.

Er arbeidet bortsatt som entreprise eller på akkord, på-

24 juni.
Nr. 6.

hviler*) til å gi melding både den som har overtatt arbeidet og den for hvem arbeidet utføres.

2. Trygdekassen (tilsynsmannen) sender straks innmeldingen videre til Rikstrygdeverket som gjør vedtak med hensyn til trygdeplikten m. v. Bedriftsinnehaveren skal snarest råd er gis skriftlig melding om vedtaket.

§ 20.

1. Trygden gjelder fra det øieblikk bedriften er begynt, uansett om innmelding er gjort eller ikke.
2. Inntreffer en ulykke i en bedrift som ikke er meldt til Rikstrygdeverket etter reglene i denne lov, har Rikstrygdeverket rett til å få dekket hos arbeidsgiveren inntil kr. 300 av utgiftene ved ulykken. Beløpet kan drives inn på samme måte som premier.

§ 21. Dersom der i en bedrift skjer slike endringer som kan være avgjørende enten for trygdeplikten eller for bedriftens plass i faretariffen, skal innehaveren innen 8 dager gi melding om dette gjennom trygdekassen (tilsynsmannen).

Rikstrygdeverket avgjør hvilken virkning endringen skal ha og gir arbeidsgiveren melding om dette.

Kapitel VI.

§ 22.

Melding om ulykker.

1. Inntreffer en ulykke som kan medføre erstatning etter denne lov, skal arbeidsgiveren eller den som på hans vegne leder bedriften snarest og senest innen 3 dager gi skriftlig melding om dette til vedkommende trygdekasse (tilsynsmann). Meldingen skal være på formular fastsatt av Rikstrygdeverket.
2. Etter å ha innhentet de opplysninger som det er høve til, sender trygdekassen (tilsynsmannen) snarest råd er meldingen videre til Rikstrygdeverket sammen med sin innberetning. Likeledes skal trygdekassen (tilsynsmannen) uten opphold innberette ulykken til formannen for fabrikktilsynet på stedet.

Arbeidsgiveren er pliktig til å hjelpe til med å fylle ut de innberetninger som trygdekassen (tilsynsmannen) skal gi.

Kapitel VII.

§ 23.

Betaling.

1. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, treffer det uten opphold vedtak om utbetaling av erstatning etter denne lov.

Den som har krav på erstatning skal straks få skriftlig

*) Ifølge meddelelse fra Socialdepartementet er der i lovteksten efter «påhviler» ved en inkurie falt ut ordet «plikten», idet der skal stå «påhviler plikten til å gi melding» osv.

melding om vedtaket og om de hensyn som ligger til grunn 24 juni. for det. Han kan også kreve å få avskrift av de opplysninger Nr. 6. som trygdekassen (tilsynsmannen) har sendt inn.

2. Kan en på grunn av omstendighetene ikke vente på Riks-trygdeverkets vedtak, skal trygdekassen (tilsynsmannen) foreløbig sørge for hjelp, såfremt vedkommende ikke er trygdet efter loven om syketrygd.

§ 24.

1. Invaliderenten fastsettes når lægebehandlingen er slutt. Kan invaliderenten på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløbig for bestemte tidsrum og blir når disse er ute revidert og endelig fastsatt.
2. Skjer der en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invaliderente, kan denne prøves på nytt og efter omstendighetene forhøies, nedsettes eller helt opheves.

Forhøielse av renten kan bare kreves for tiden efter at krav er gjort om det.

Vedtak om å nedsette eller opheve renten kan først settes i verk fra den dag da den berettigede får melding om det.

§ 25. Sykepenger og familiepenger (efter § 11,2) betales ukentlig efterskuddsvis; begravellesomkostninger snarest råd er efter dødsfallet.

Invaliderenter til de skadede eller livrente til deres efterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket synes dette høver best. Dersom vedkommende dør i løpet av måneden eller kvartalet, eller renten faller bort av annen grunn i denne tid, plikter han ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

§ 26. Når det gjelder å hjelpe noen som har rett til invaliderente efter denne lov til en levevei, kan Rikstrygdeverket efter søknad betale ham inntil $\frac{1}{4}$ av kapitalverdien av hans rente. Kapitalverdien utregnes efter de regler som gjelder for Rikstrygdeverket til enhver tid.

Betingelsene for utbetaling er at søkeren godtgjør på tilfredsstillende måte at han da kan få en levevei.

Efter utbetalingen nedsettes renten så meget som svarer til den kapital som er utbetalt.

Kapitel VIII.

§ 27. Tap av rettigheter.

1. Når en erstatningsberettiget person tar bopel utenfor riket, bortfaller retten til erstatning. Er han norsk statsborger eller statsborger i et land som nevnt i punkt 3, skal han ha rett til å få årlig erstatning dersom han innen 20 år igjen bo-

24 juni.
Nr. 6.

setter sig i riket. Renten regnes i så fall fra den tid da han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket.

2. Hadde den erstatningsberettigede bopel utenfor riket da ulykken hendte, skal invaliderenten — når den er endelig fastsatt — eller livrenten utløses med en pengesum en gang for alle. Pengesummen skal svare til 50 pct. av rentens kapitalverdi, beregnet efter de kapitaliseringsfaktorer som til enhver tid gjelder for trygden.

3. En utlending eller hans efterlatte som ikke bodde i riket da ulykken hendte, har ikke krav på erstatning.

Dette gjelder dog ikke statsborgere i land som har tiltrådt det konvensjonsutkast som blev vedtatt på den internasjonale Arbeidskonferanse i Genf i 1925 om like rett for innenlandske og utenlandske arbeidere til å få skadebot for ulykker. Heller ikke gjelder bestemmelsen statsborgere i land som Kongen inngår avtale om gjensidighet med. Slike avtaler om gjensidighet er også ubundet av reglene i punkt 1 og 2. § 28.

1. For retten til sykehjelp efter denne lov (jfr. § 11), skal lov om syketrygd § 32,3 og 4 gjelde på tilsvarende måte.

2. Utbetaling opphører når og så lenge den som har rett til rentesoner frihetsstraff som varer lenger enn en måned eller sitter i tvangs-, arbeids- eller forbedringsanstalt i lengere tid enn en måned.

Har han hustru eller barn under 15 år å forsørge, skal disse ha de rentebeløp som således faller bort.

§ 29. Krav på erstatning som ikke er meldt tidligere, jfr. § 22, faller bort som foreldet dersom de ikke er gjort gjeldende overfor Rikstrygdeverket innen to år efter at ulykken inntraff.

Er den skadede som det var fastsatt erstatning for efter §§ 11 og 12, senere død av skaden, må søknad om erstatning til de efterlatte gis inn til Rikstrygdeverket innen to år efter hans død.

Kapitel IX.

§ 30.

Tristemål.

1. De vedtak som Rikstrygdeverket har gjort efter §§ 1—3, 14,2, 16,1, 19,2, 21 og 24,2 i denne lov, kan innen 6 uker efter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøvelse for en ankenevnd med sete i Oslo.

2. Nevnden skal ha 7 medlemmer. 3 av disse, nemlig en rettskyndig formann, en læge og en teknisk utdannet mann med varamenn beskikkes av Kongen — formannen med 6 måneders opsigelse og de andre for et tidsrum av 3 år. De andre 4, nemlig 2 arbeidsgivere og 2 arbeidere med personlige varamenn, opnevnes av Stortinget for 3 år om gangen.

Nevnden har i særlige tilfelle rett til å kalle sakkyndige til hjelp. 24 juni.
Nr. 6.

3. Utenom sitt hverv efter punkt 1 har nevnden også å gi råd og utredning i saker som gjelder trygden når vedkommende myndighet krever det.
4. Medlemmene har rett til betaling for sine møter, og til skyss- og kostgodtgjørelse på reiser efter regulativ som Kongen fastsetter.

§ 31.

1. Rikstrygdeverkets avgjørelser kan ankenevnden endre både for og imot dem som har anket.
2. Nevndens avgjørelser er endelige så langt de inneholder et skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder et rent skjønn bringes inn for domstolene når tvisten først har vært prøvet av nevnden efter denne lov.

Kapitel X.

Forskjellige bestemmelser.

§ 32.

1. Ulykker som går inn under denne lov medfører ikke plikt for arbeidsgiveren, hans fullmektig, arbeidsopsynsmann, mester eller lignende til personlig å svare noen erstatning, medmindre det godtgjøres ved straffedom at vedkommende har voldt skaden fortsettlig eller grovt uaktsomt.

Retten til erstatning som her nevnt, kan gjøres gjeldende også uten at saken avgjøres ved straffedom, når årsaken til at straffansvar ikke er blitt gjort gjeldende er den skyldiges død eller fravær eller en annen grunn som ligger hos ham.

2. Arbeidsgiveren svarer ikke for sine underordnedes ansvar i de tilfelle som er nevnt i punkt 1.
3. En utenfor industriarbeidertrygden stående tredjemanns ansvar for ulykker som går inn under denne lov, blir uberørt av lovens bestemmelser (se dog punkt 4).
4. Selv om arbeidsgiveren eller en annen er ansvarlig for en ulykke som går inn under denne lov, får den skadede eller hans efterlatte i alle tilfelle av Rikstrygdeverket den erstatning som §§ 11—13 fastsetter.

Den erstatning som den skadede eller hans efterlatte kan kreve av andre, efter reglene foran i denne paragraf, fastsettes efter lovgivningens almindelige regler til en sum en gang for alle. De erstatningsberettigedes krav går over på Rikstrygdeverket og vedkommende trygdekasse så langt skaden medfører utgifter og ansvar for disse (jfr. lov om syketrygd § 73). Er ikke det hele erstatningsbeløp å få, skal dog skadede eller dennes efterlatte først utbetales hvad de

- 24 juni. har krav på av erstatningsbeløpet før Rikstrygdeverket og
Nr. 6. trygdekassen dekkes.

§ 33. Arbeidsgivere kan ikke ved avtale eller reglement rettsgyldig utelukke eller innskrenke anvendelsen av denne lovs bestemmelser.

§ 34.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til å gi trygdens organer til bruk for saker efter denne lov de oplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.
2. Rikstrygdeverket kan når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak efter denne lov, la opta rettslig avhøring om saken efter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål. Til bevisoptagelse om ulykker varsles foruten trygdekassen (tilsynsmannen) — arbeidsgiveren, den erstatningsberettigede eller i tilfelle hans verge eller fullmektig, samt forretningsføreren i den trygdekasse hvori den skadede måtte være syketrygd. Sakkyndige kan tilkalles om nødvendig.

§ 35. Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med noens private forhold eller med en virksomhets eller bedrifts innretninger eller forretningsforhold, er forpliktet til å hemmeligholde hvad han har erfart herom.

§ 36. Reise som en læge gjør på grunn av en ulykke som går inn under denne lov, regnes som reise i offentlig anliggende, dog slik at med hensyn til deling av skyssgodtgjørelsen på flere forretninger gjelder den instruks som til enhver tid er fastsatt efter § 15,1, jfr. § 16,1 i loven om syketrygd.

§ 37. I saker som reiser sig av denne lov erlegges ikke betaling til statskassen efter kap. 1 og 2 i lov av 6 august 1897 med tilleggslover.

Betaling til stevnevidner utredes av det offentlige.

Kapitel XI.

§ 38.

Straffebestemmelser.

1. Hvis forholdet ikke efter sin art går inn under et strengere straffebud, straffes med bøter arbeidsgivere og andre som ikke i rett tid etterkommer sine plikter efter §§ 18, 19, 21 og 22 til å gi melding, føre lønningslister eller sende inn opgaver og regnskaper, eller som gir uriktige opgaver om tiden for en bedrifts begynnelse eller avslutning, om antallet av arbeidere og deres lønn, eller som gjør nedsettelse eller fradrag i lønnen av hensyn til premien, eller som ikke oppfyller sine plikter efter § 22,2 i. f.

Undlater vedkommende efter å være ilagt bot fremdeles å etterkomme sine plikter, kan han ilegges ny bot.

2. Overtredelse av bestemmelsen i § 35 straffes efter straffelovens bestemmelser om offentlige tjenestemenn. 24 juni. Nr. 6.

§ 39. Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1931. Fra samme tid opheves lov om ulykkesforsikring for industriarbeidere m. v. av 13 august 1915 med tilleggs- og endringslover av 19 juli 1918, 17 juli 1925, 1 juli 1926, 22 juni 1928 og 6 juni 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om tillegg til lov av 23 mai 1913 om tønner for saltet sild, brisling og agnskjell. 24 juni. Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1931 sålydende:

§ 1. § 7 i lov av 23 mai 1913 om tønner for saltet sild, brisling og agnskjell gis følgende tillegg:

«D. Vedkommende regjeringsdepartement kan fritta fra forskriftene i denne paragraf.»

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Midlertidig lov om forlengelse av midlertidig lov om utførsel av storsild og vårsild av 5 mars 1930. 24 juni. Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 juni 1931 sålydende:

§ 1. For året 1932 kan Kongen bestemme at det skal være forbudt å utføre fersk storsild eller fersk vårsild, medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon, hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde en viss tid av året.

Er sådant forbud utferdiget, skal der ved utførselen forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende fiskerorgani-

Norsk Lovtidende, 1ste avd. Nr. 24, 1931.

3

24 juni. sasjon for at silden av denne organisasjon er bestemt til utførsel
Nr. 8. som fersksild.

§ 2. For året 1932 kan Kongen gjøre tilsvarende bestemmelser gjeldende for utførsel av saltet storsild og saltet vårsild.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. **LOV om utvidelse av kjøpstaden Sande-**
Nr. 9. fjords grenser.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

§ 1. Fra 1 juli 1931 overgår til kjøpstaden Sandefjord fra Sandar herred arealene — 1. Preståsen, s. ø., s. og s. v. for Brydedammen. 2. Nordenfor Prinsensgt. 3. Søndenfor Prinsensgt. og 4. Syd for Brydeløkket — for såvidt de ligger mellom kjøpstadens nuværende grenser og følgende nye grenselinje:

Ad 1: Den nye bygrense går ut fra bysten nr. 4 (i Grønli). Herfra går den rett nordover ca. 147 m. til bolt i fjell og derfra nordvestover ca. 104 m. til et gammelt stengjerde, som deler mellom Magn. Larsen, Øvre Gogstad og smed Isaksens eiendom. Herfra går den nye bygrense ca. 55 m. i mer vestlig retning og fortsetter så videre i vestlig retning ca. 28 m. Derfra sydover ca. 53 m., derfra vestover 122 m. til et gjerdehjørne av Preståsparken, hvis nordre grense så følges helt frem til Bjerggaten i følgende omtrentlige lengder og retning: 40 m. vest, 50 m. nordvest, 70 m. vest-nord-vest, 68 m. syd-syd-vest, 28 m. vest, og 180 m. vest-nord-vest.

Ad 2 og 3: Jernbanelinjen, som helt fra stasjonen danner bygrensen, kommer nu til å danne den nye grense helt til ca. 110 m. vestenfor Bugårdsbroen. Herfra følger den i ca. 436 m. lengde den regulerte Leikvoldgate som går i retning syd-sydøst til sydvestre hjørne av Katrineborggaten nr. 1, det til kirkegård innkjøpte areal. Herfra går den i rett vinkel ca. 73 m. frem til Lindgårdsgate, som så følges til bystensmerket i fjellet øst for Hauan. Herfra følges den nuværende bygrense frem til bysten nr. 20 i en lengde av ca. 360 m. og retning syd-syd-øst.

Ad 4: Fra denne bysten går den nye bygrense rett østover i rett linje ca. 200 m. til den skjærer den gamle bygrense nede i Bakkegaten for så å følge den gamle grense helt til den går ned til Sandefjordsfjorden ca. 65 m. nord for Stub-bryggen.

§ 2. Den nye grenselinje efter § 1 skal på statskassens be- 24 juni.
kostning merkes med grensestener ved en åstedsforretning, som Nr. 9.
holdes av personer Justisdepartementet opnevner. Åstedsfor-
retningen stadfestes av Kongen.

§ 3. De deler av Sandar herred som ifølge § 1 henlegges til
kjøpstaden Sandefjord skal fra den 1 juli 1931 utgå av landets
matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal
dette ikke ha nogen virkning på den odel, som den 30 juni 1931
måtte hvile på jord, som ifølge denne lov overføres fra landet til
kjøpstaden.

§ 4. De personer som den 1 juli 1931 er bosatt på de strek-
ninger, som efter § 1 henlegges til kjøpstaden Sandefjord, skal
med hensyn til erhvervelse og bruk av stemmerett i medhold av
kommunevalgloven anses som om de hadde vært bosatt i kjøp-
staden den tid de har bodd i Sandar herred.

§ 5. De personer som den 1 januar 1931 hadde bopel innen
de strekninger, som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Sandefjord,
anses fra den 1 juli 1931 med hensyn til skatteplikt som hørende
under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med
dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune
og av statsskatt for budgettåret 1 juli 1931 til 30 juni 1932 skal
foregå ved ligningsmyndighetene i Sandefjord og efter de regler
som gjelder for Sandefjord i medhold av skattelovgivningen for
byene. Vedkommende departement fastsetter for denne ligning
de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens
tidsfrister for utførelsen av ligningen.

§ 6. De i Sandar herred hjemstavnsherrettede personer, som
den 1 juli 1931 bor eller — om de da er flyttet fra herredet —
har hatt sin siste bolig i herredet innen de strekninger av dette
som henlegges til kjøpstaden, skal ha sin fattighjemstavn i kjøp-
staden hvis de er flyttet til disse strekninger før den 1 juli 1930.

Ved siden av denne forskrift skal dog de lovbud som tillegger
hustruen mannens, mannen hustruens, og barnene foreldrenes
hjemstavn, anvendes, hvis mannen, hustruen eller foreldrene er
i live når de omhandlede strekninger overføres til Sandefjord.

§ 7. De personer, som på den tid da de i denne lov omhand-
lede strekninger overgår til kjøpstaden Sandefjord, driver kjøp-
mannshandel på disse strekninger i medhold av gjeldende lov-
givning skal fremdeles ha rett til å fortsette den av dem drevne
næring med de samme rettigheter og forpliktelser som byens øv-
rige kjøpmenn.

De personer som i medhold av gjeldende lovgivning fra den
1 juli 1930 har drevet håndverk på ovennevnte strekninger, skal
ha rett til å vedbli med den av dem drevne næring.

De næringsdrivende som omhandles i denne paragraf må

24 juni. melde sig for byfogden i Sandefjord innen den 1 september 1931
 Nr. 9. for å kunne nyde de rettigheter som herved tillegges dem.

§ 8. Bygninger på de strekninger, som ved denne lov innlemmes i Sandefjord, nyder ikke godt av det nedslag i brandkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brandkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noget slikt nedslag i tilfelle skal tilstås nogen del av bebyggelsen på de innlemmede strekninger, bestemmes efter reglene i lovgivningen om Norges Brandkasse.

§ 9. I de strekninger av Sandar herred, som omhandles i § 1, skal det, inntil Kongen bestemmer anderledes, være tillatt å opføre trebygninger efter de regler, som gjelder for trebebyggelse i visse strøk av byen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. **Lov om endringer i lov om småbruk- og**
 Nr. 10. **boliglån m. v. av 23 juli 1915 med til-**
leggslover.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover av 9 august 1918, 25 februar 1921, 7 juli 1922, 4 juli 1925 og 22 juni 1928 skal herefter lyde så:

§ 1. Den Norske Stats Småbruk- og Boligbank har til formål å gi lån.

I.

mot kommunegaranti

- a. til opprettelse, erhvervelse, utvidelse eller bebyggelse av små gårdsbruk (småbruk) eller til betaling av gjeld på slike bruk (kapitel 2),
- b. til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av boliger eller til betaling av gjeld på sådanne (kapitel 4 og 5).

II.

uten kommunegaranti

til personer, som bor eller har sitt erhverv i en by, til opførelse, fullførelse eller erhvervelse av egne boliger i et herred (kapitel 4).

III.

24 juni.

- a. til herreder til erhvervelse og bebyggelse av landeiendommer, som aktes utstykket i småbruk eller anvendt til utvidelse av bruk som er for små (kapitel 3),
- b. til kommuner til opførelse av boliger og til erhvervelse av faste eiendommer, som aktes utstykket i boligtomter (kapitel 6).

IV.

mot statsgaranti

til opprettelse i visse tilfelle av nybrottsbruk (jfr. § 20, 4de ledd).

§ 7. De lån, som er gitt i henhold til § 1, utbetaler banken i rede penger med fulle pålydende beløp.

Lånene forrentes og avdrages således som nedenfor fastsatt for de forskjellige slags lån. Skyldneren kan dog innbetale større avdrag enn fastsatt eller på én gang innfri sin gjeld.

Lån til betaling av gjeld tilståes bare av lånemidler, som svarer til den del av grunnfondet, som Stortinget har bevilget i det øiemed.

§ 10. I ethvert herred skal der være en arbeidsnevnd (småbruksnevnden) på minst tre og høist syv medlemmer, som herredstyret velger for tre år blandt de av herredets innvånere, som har stemmerett ved kommunale valg. For samme tidsrum og blandt de nevnte stemmeberettigede velges varamenn for medlemmene. Det iakttas, at så vel arbeidere som gårdbrukere får sete i nevnden. Av medlemmene bør i all fall én være bygningskyndig. Blandt medlemmene velger herredstyret en formann med varamann.

Enhver valgbar, som ikke er over 60 år gammel, er pliktig til å motta valg som medlem av nevnden; dog kan den, som har gjort tjeneste i tre år, undslå sig i likeså lang tid.

Intet medlem kan delta i en saks behandling, når saken angår enten ham selv eller en person, som er så nær beslektet med ham som søskenbarn eller like så nær besvogret.

Nevndens formann tilkommer en årlig godtgjørelse som fastsettes av herredstyret og utredes av herredet. Herredstyret kan bestemme, at der dessuten skal tilståes formannen godtgjørelse av herredskassen for reiser, som han efter særskilt opdrag av nevnden foretar for å føre tilsyn med byggearbeider og hus. Nevndens øvrige medlemmer har ikke annen godtgjørelse for sitt arbeide enn betaling for avholdte takster (§ 77). Hvor arbeidet finnes betydelig, kan herredstyret dog bevilge dem særskilt godtgjørelse, som utredes av herredet. Formannen har dessuten samme betaling som nevndens øvrige medlemmer for avholdte takster.

Når stemmene i nevnden står like, gjør formannens stemme utslaget. Formannen har å gi veiledning til dem, som ønsker å

24 juni. erhverve jord og søker lån av Småbruk- og Boligbanken. Han
Nr. 10. bør også hjelpe til med å fremkalle rimelig tilbud av jord, som er
skikket til småbruk, og som der kan bli spørsmål om å selge.
Finnes der slik jord i herredet, som tilhører det offentlige, bør
han forhandle om dens salg til anvendelse overensstemmende
med denne lov, når dette ønskes av noen, som kan få lån efter
denne lov. Når et småbruk utskilles fra en eiendom, som der
hviler pantegjeld eller andre heftelser på, skal han også hjelpe
lånsøkeren med å få heftelsene avløst fra småbruket.

Nevnden utfører det, som er pålagt den ved denne lov, og
skal for øvrig forberede for herredstyret enhver sak, som gjelder
lovens gjennomførelse. Nærmere forskrifter for nevnden (der-
under om dens beslutningsdyktighet) utferdiges av herred-
styret med godkjennelse av bankens styre.

Hvor et herred omfatter flere sogn, kan herredstyret med
samtykke av bankens styre bestemme, at der skal være en ar-
beidsnevnd for hvert sogn.

Banken eller herredstyret har adgang til å entledige nev-
dens formann, varaformann og ethvert av nevndens øvrige med-
lemmer og varamenn for disse, dersom banken eller herredstyret
finner at de ikke skjøtter sitt hverv på forsvarlig måte. Er
noen entlediget i henhold til denne bestemmelse, skal herred-
styret straks foreta valg på nye folk som kan tre i stedet for dem
som er entlediget. De nyvalgte forretter for resten av nevndens
funksjonstid.

Den som er blitt entlediget kan bringe saken inn til endelig
avgjørelse av det departement som fører tilsyn med banken.

§ 11. Adgang til å få lån til oprettelse, erhvervelse, utvidelse
eller bebyggelse av småbruk eller til betaling av gjeld på slike
bruk har norsk statsborger, mann eller kvinne, som

er skikket til å oprette, eie, drive og vedlikeholde småbruket
som jordbruk og til å dyrke det op, når det gjelder lån til op-
rettelse av nybrottsbruk,

trenger en vesentlig hjelp for å kunne oprette, erhverve,
utvide, be bygge eller beholde bruket, og som efter skjønn av
småbruksnevnden eller efter siste års skatteligning ikke eier en
formue av over kr. 6 000,00, innbo ikke medregnet, men en for-
mue av ikke under kr. 1 000,00, innbo medregnet, og ikke over
kr. 10 000,00, innbo ikke medregnet, når det gjelder lån til ny-
brottsbruk,

ikke ellers eier fast eiendom til så stor verdi, at denne, tillagt
småbrukets verdi, går over den i § 12 satte grense.

Ved skjønn over, om en lånsøker er skikket til å oprette,
eie, drive og vedlikeholde og i tilfelle dyrke op småbruket som
jordbruk, kan også tas hensyn til ektefellens og barnas egenskaper.

Bankens styre kan fritas for kravet om en minste formue
efter 3dje ledd.

Med nybrottsbruk forståes i denne lov småbruk med vesent- 24 juni.
lig udyrket jord. Vesentlig udyrket er jorden når minst $\frac{2}{3}$ Nr. 10.
av det dyrkbare område er udyrket. Som dyrket regnes her ikke
den jord som lånsøkeren selv har dyrket op i løpet av de siste
5 år, dog således at erhvervelsen av jorden må ha funnet sted i
løpet av de siste 2 år.

§ 12. Den eiendom lånet gjelder, må være særskilt skyldsatt,
inneholde minst 50 ar opdyrket eller dyrkbar jord og være skikket
som småbruk. Dessuten bør der så vidt mulig tilligge bruket de
herligheter og rettigheter, som efter de stedlige forhold anses
nødvendige for et lite gårdsbruk, såsom havn, torvmyr eller skog
til husbehov og gårdsfornödenhet.

Brukets låneverdi (§ 13) må ikke være over kr. 20 000,00 for
nybrottsbruk og for husmanns-, bygsel- og leilendingsbruk. For
andre småbruk må låneverdien ikke være over kr. 15 000,00.
Ved utvidelse av bruk må låneverdien av de tilkjøpte jord-
stykker og den eiendom lånsøkeren har fra før, tilsammen ikke
være over den sist nevnte grense. Når lånet er til opprettelse,
utvidelse eller erhvervelse av bruket må kjøpesummen være
rimelig i forhold til eiendomsprisene i egnen.

Bruket må ha eller skaffes de for beboelse eller drift nød-
vendige hus, hvis ikke bankens styre efter anbefaling av små-
bruksnevnden og herredstyret i det herred, som garanterer for
lånet (§ 17), fritar herfor.

Lån til opprettelse av nye småbruk bør gå foran lån til er-
hvervelse eller bebyggelse av eldre bruk, og disse siste lån gå foran
lån til betaling av gjeld. Innen samme herred bør dessuten lån
til nybrottsbruk gå foran lån til opprettelse av småbruk med
vesentlig opdyrket jord.

Samme fortrinsrett som efter foregående ledd gjelder for lån
til opprettelse av nye småbruk, skal også gjelde for lån
til utvidelse av småbruk med tilgrensende jordstykker som med
fordel kan legges til bruket. Banken skal ha 1. prioritets pant for
lånet i de tilkjøpte jordstykker og prioritet i småbruket efter
tidligere lån av banken. Finnes ikke slike lån, skal banken ha
1ste prioritets pant også i småbruket.

Samme fortrinsrett skal også gjelde for lån til husmanns-,
bygsel- og leilendingsbruk når lånsøkeren er husmannen, bygsel-
mannen eller leilendingen selv eller hans ektefelle, barn, adoptiv-
barn eller barnebarn. Lånet kan i dette tilfelle også omfatte lån
til erhvervelse av tilgrensende jorstykker som med fordel kan
legges til bruket.

§ 14. Lån kan gis med inntil $\frac{9}{10}$ av småbrukets låneverdi
eller av takstsummen for jorden når det gjelder lån til utvidelse
av småbruk. Dog må lån, som gis til opprettelse eller erhvervelse
eller utvidelse av bruk, ikke være større enn $\frac{9}{10}$ av den virkelige

24 juni. kjøpesum, i tilfelle tillagt byggetakstsummen. Intet lån må være
Nr. 10. over kr. 10 000,00. Lån til utvidelse av småbruk må sammen med mulige tidligere lån av banken ikke være over dette beløp. Til fradrag i lånet kommer mulig statsbidrag til opførelse av uthus. Dog skal fradrag bare skje med det beløp hvormed lånet tillagt statsbidraget overstiger det høieste lånebeløp efter 1ste og 2net punktum.

§ 15. Lån til opprettelse (erhvervelse og bebyggelse) av ny-brottsbruk forrentes med 4 pct., lån til opprettelse av andre småbruk med 4½ pct. Denne rente betales også for lån til utvidelse av småbruk og for lån til erhvervelse av husmanns-, bygsel- og leilendingsbruk.

Andre lån forrentes efter den rentefot, som Kongen fastsetter. Renten bør gjennemsnittlig settes så høi, at det offentlige ikke lider noe rentetap. For det enkelte lån blir den rente uforandret, som gjaldt, da lånet blev tilsagt av banken.

§ 22. Mot låntagerens tinglyste pantobligasjon utbetaler banken lånet til herredets kasserer eller en annen av herredstyret opnevnt, som så utbetaler beløpet til låntageren efter anvisning av småbruksnevndens formann. Den del av beløpet, som er gitt til byggearbeider, anvises og utbetales først, efterhvert som arbeidet under formannens tilsyn skrider frem overensstemmende med planen. På ansøknings kan dog forskuddsbeløp utbetales. Nye forskudd gis ikke, før tidligere forskudd er medgått til planmessig utført arbeide, og siste termin utbetales ikke, før det hele arbeide er utført. Før byggearbeidet blir satt i gang skal formannen påse at låntageren kan skaffe de midler eller betryggende sikkerhet som ved siden av lånet er nødvendige for å fullføre bygget efter planen. Den del av lånet, som til enhver tid er ubrukt, bør gjøres fruktbringende for låntageren ved å innsettes i godkjent sparebank.

Lånet skal i sin helhet være benyttet innen utløpet av 2 år regnet fra den tid lånet blev mottatt til utbetaling av herredets kasserer eller av den kasserer herredstyret har opnevnt efter 1ste ledd, medmindre herredstyret og banken har samtykket i utsettelse.

Efter den tid kan låntageren ikke kreve lånet utbetalt; men banken kan gå med på hel eller delvis utbetaling hvor særlige grunner foreligger. Når et lån innen fristen bare delvis er benyttet, kan banken opsi til innfrielse det beløp som alt er utbetalt til låntageren. Ved utgangen av hvert år skal kassereren sende opgave til banken over hvad der står igjen av lån som er oversendt til utbetaling m. v., alt efter regler som banken gir.

De nærmere forskrifter om lånenes utbetaling gis av herredstyret.

Herredet er ansvarlig for tap som opstår for banken ved

plikstridig forhold av småbruksnevndens formann eller av 24 juni. herredets kasserer eller annen av herredstyret efter 1ste ledd Nr. 10. opnevnt mann.

§ 25. Når der én gang er gitt lån til et småbruk, kan der ikke gis nytt lån til samme bruk. Dog kan der gis tilleggslån:

til bebyggelse av bruket og til erhvervelse av skog, havn og jord, som med fordel kan tillegges bruket, når brukets låneverdi efter den nye takst og det oprinnelige lånebeløp sammen med tilleggslånet ikke går over de grenser som er satt i §§ 12 og 14,

for den verdiforøkelse, som et småbruk har opnådd ved opdyrkning av dets udyrkede jord, når sådan opdyrkning er skjedd uten hjelp av offentlige midler,

til senere erhverver av bruket til innfrielse av kjøpesummen (utløsningssummen) for bruket, når dettes låneverdi efter den nye takst og det oprinnelige lånebeløp sammen med tilleggslånet ikke går over den grense, som er satt i § 14, jfr. § 12.

De forskrifter, som er gitt i foregående paragrafer om lån til småbruk, gjelder også tilleggslån.

Tilleggslån forrentes efter den rentefot som blir fastsatt i henhold til § 15, 2net ledd. Dog skal tilleggslån til bebyggelse av småbruk, når lånet er fortrinsberettiget efter siste ledd, forrentes med den rente som svares for det oprinnelige lån.

Som hjelp av offentlige midler efter 3dje ledd anses det også når staten i noen tid har dekket renten for det optatte lån.

Tilleggslån til bebyggelse av småbruk skal ha samme fortrinsrett som lån til opprettelse av småbruk efter § 12, 4de ledd, når det i samhøve med 3dje ledd i samme paragraf er gitt utsettelse med bebyggelsen.

§ 26. Herreder, som ønsker lån til erhvervelse av en landeiendom til utstykning av småbruk eller bebyggelse av slike bruk eller til nødvendig utvidelse av bruk som er for små, kan få lån på forskudd.

Når hovedformålet for erhvervelsen er som nevnt, kan lånet bli gitt, selv om herredet vil selge bygninger og en mindre del av jorden i annet øiemed eller bruke en del av eiendommen for egen regning.

§ 33. Forskuddslån efter § 26 kan bli stående i 5 år, regnet fra lånet blev tilsagt. Det kan utbetales med én gang eller efterhånden, som det trenges til opfyllelse av kjøpevilkårene.

Forskuddslånet forrentes som fastsatt i § 15, 2net ledd. Rentene betales i halvårige terminer.

Forskuddslån til et herred for at det kan skaffe jord overensstemmende med § 11 i lov om ordning av visse jordspørsmål av 22 juni 1928 skal forrentes med 4½ pct. Slike lån har samme fortrinsrett som lån til opprettelse av nye småbruk efter § 12, 4de ledd. Herredet kan bare bruke lånet til erhvervelse av jord,

24 juni. ikke til bebyggelse. Bebyggelsen bør utføres av kjøperen av de
Nr. 10. enkelte bruk som den skaffede jord skal utstykket i og i tilfelle
ved hjelp av lån til opprettelse av småbruk. Forskuddslånet
skal betales tilbake i løpet av 5 år, jfr. dog siste ledd.

I løpet av de 5 år kommer til avdrag på forskuddslånet det
som innbetales til herredet ved salg av den innkjøpte eiendom.
Herredet kan til enhver tid helt eller delvis tilbakebetale for-
skuddslånet.

Bankens styre kan under særegne omstendigheter la for-
skuddslånet stå ytterligere i 2 år. I denne tid gjelder det, som er
foreskrevet for de første 5 år.

§ 38. I enhver kommune skal der være en arbeidsnevnd
(bolignevnden), som kommunestyret opnevner og som kan
entlediges efter forskriftene i § 10, dog således at forskriften om
gårdbrukeres sete i nevnden ikke gjelder i byene.

Om formannens og medlemmenes arbeide og godtgjørelse
gjelder forskriftene i § 10 med de endringer som følger av at
nevnden skal medvirke ved ordning av boliglån.

I herredene skal, hvis herredstyret ikke bestemmer ander-
ledes, småbruksnevnden efter § 10 forrette også som bolignevnd.

§ 51. Mot låntagerens tinglyste pantobligasjon utbetaler
banken lånet til kommunekassereren i den kommune, hvor
boligen er opført, fullført eller erhvervet, eller til en annen av
kommunestyret opnevnt, som så utbetaler beløpet til låntageren
efter anvisning av bolignevndens formann.

Den del av beløpet som er gitt til byggearbeider, anvises og
utbetales først efterhvert som arbeidet under formannens tilsyn
skrider frem overensstemmende med planen. På ansøking kan
dog forskuddsbeløp utbetales. Nye forskudd gis ikke før
tidligere forskudd er medgått til planmessig utført arbeide, og
siste termin utbetales ikke før det hele arbeide er utført. Før
byggearbeidet blir satt igang, skal formannen påse at låntageren
kan skaffe de midler eller betryggende sikkerhet som ved siden
av lånet er nødvendige for å fullføre bygget efter planen. Den del
av lånet som til enhver tid er ubrukt, bør gjøres fruktbringende
for låntageren ved å innsettes i godkjent sparebank.

Lånet skal i sin helhet være benyttet innen utløpet av 2 år
regnet fra den tid lånet blev mottatt til utbetaling av kommune-
kassereren eller av den kasserer kommunestyret har opnevnt
efter 1ste ledd, medmindre herredstyret og banken har sam-
tykket i utsettelse.

Efter den tid kan låntageren ikke kreve lånet utbetalt; men
banken kan gå med på hel eller delvis utbetaling hvor særlige
grunner foreligger. Når et lån innen fristen bare delvis er benyt-
tet, kan banken opsi til innfrielse det beløp som alt er utbetalt til
låntageren. Ved utgangen av hvert år skal kassereren sende

oppgave til banken over hvad der står igjen av lån som er oversendt 24 juni.
til utbetaling m. v., alt efter regler som banken gir. Nr. 10.

De nærmere forskrifter om lånenes utbetaling gis av kommunestyret.

Kommunen er ansvarlig for tap som opstår for banken ved pliktstridig forhold av bolignevndens formann eller av kommunekassereren eller annen av kommunestyret efter 1ste ledd ovennevnt mann.

II.

Denne lov trer i kraft straks, herfra dog undtatt bestemmelsen i § 11 om formuesgrensen kr. 6 000,00. Denne bestemmelse trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om ulykkestrygd for sjømenn.

24 juni.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 11.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

Kapitel 1.

Trygdens omfang.

§ 1. Efter denne lov er trygdet:

- a) Bemanningen på norske fartøier i utenriksk eller innenriksk fart (også på innsjøer og elver), når fartøiet har en brutto-drektighet av 50 reg.tonn eller mer eller vesentlig går i passasjerfart.

Til bemanningen regnes alle som rederen eller skibsføreren har tatt til tjeneste ombord, uansett om de hører til det egentlige skibsmannskap eller ikke, når de har de samme rettigheter som dette, jfr. sjømannslovens § 70. Likeledes personer som driver restaurant ombord for egen regning samt det tjenerpersonale som disse har festet. Videre radiotelegrafister ombord, uansett om de er ansatt eller lønnet av vedkommende reder eller ikke eller hvem som eier stasjonen. Som arbeidsgiver efter denne lov blir å regne vedkommende reder.

Trygden gjelder også fartøiets fører, selv om han eier fartøiet helt eller delvis.

- b) Arbeidere og tjenestemenn som er festet til fangstekspedisjoner i arktiske og antarktiske områder eller til faste hvalfangststasjoner utenfor riket. Lovens bestemmelser om

24 juni.
Nr. 11.

fartøier, deres redere og bemanning, gjelder her på tilsvarende måte.

- c) Mannskaper og befal som er utskrevet til sjøvebningen og tjener sin verneplikt i fredstid.

§ 2.

1. Utlendinger går ikke inn under trygden. Kongen kan dog slutte overenskomster med andre land om gjensidighet med hensyn til erstatning til sjøfolk eller deres etterlatte. Slike overenskomster må ikke utvide retten til erstatning utover de grenser som i denne lov er fastsatt for norske borgere.
2. Selv om overenskomst etter punkt 1 ikke er sluttet, har en utlending rett til sykehusbehandling etter denne lov, såfremt sådan behandling ikke skjer for trygdekassens regning.

Likeledes har rederen rett til å få godtgjort utlegg til begravellesomkostninger etter § 8 i alle tilfelle hvor han etter sjømannslovens § 30, jfr. § 7, har måttet bekoste en utenlandsk sjømanns begravelse. Tilhørte den avdøde utlending den bemanning som er nevnt i § 1, a tredje og fjerde punktum, blir begravellesomkostningene likeledes å utrede etter § 8 såfremt betingelsene vilde ha vært til stede om han hadde vært festet til tjeneste ombord av skibets reder eller fører.

Kapitel II.

Organisasjonen.

§ 3. Trygden, som garanteres av staten, ledes av Rikstrygdeverket (Jfr. lov om syketrygd § 50).

Utgiftene til trygdens administrasjon og den i § 26 omhandlede ankenevnd utredes av statskassen. Stortinget bestemmer om og i hvilken utstrekning de utgifter som således utredes av statskassen skal dekkes av de midler som tilveiebringes i henhold til § 12.

De midler som tilhører trygden skal holdes adskilt fra andre midler som Rikstrygdeverket har til forvaltning.

§ 4. Som trygdens lokale organer fungerer de i §§ 8 og 9 i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. nevnte trygdekasser og tilsynsmenn.

Det som er bestemt i nevnte paragrafer skal gjelde tilsvarende for sjømannstrygden.

Kapitel III.

Ydelser.

§ 5.

1. Trygden gir rett til erstatning etter reglene nedenfor for ulykke som fører med sig at en trygdet person får legems-skade eller dør.

Likeledes i tilfelle av klimatsykdom og epidemisk sykdom (herunder også skjærbuk og beri-beri). 24 juni.
Nr. 11.

Når en trygdet dør under en fangstekspedisjon med overvintring i de arktiske farvann, gjelder retten til erstatning uten hensyn til dødsårsak.

2. Er noen som går inn under denne lov også trygdet efter loven om ulykkestrygd for fiskere, blir erstatning å gi efter reglene i den lov som i det enkelte tilfelle er mest gunstig for den berettigede.
3. Livrente som er fastsatt efter lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 med tilleggslov av 30 juli 1915, utbetales med et tillegg av 25 pct. til de beløp som tidligere er fastsatt.

Det samme gjelder invaliderenter fra og med 30 pct. (50 pct. invaliditet) og opover som er beregnet efter nevnte lover.

§ 6. Ved legemsskade gir Rikstrygdeverket sykehjelp efter disse regler:

1. Her i riket, fri sykebehandling så lenge det trenges fra skaden inntraff eller fra det tidspunkt som er nevnt i § 7, 3, 2. ledd. Likeledes sykepenger som blir å beregne til 60% av den skadedes arbeidsfortjeneste, jfr. § 10, (full skadebot) eller en tilsvarende brøkdel av full skadebot dersom arbeidsevnen bare er delvis tapt.

Rikstrygdeverket har rett til i stedet å gi den skadede kur og pleie i sykehus og familien understøttelse efter reglene i § 8,2 (familiepenger). Bor den skadede sammen med ektefelle, barn eller andre slektninger, kan han ikke legges inn i sykehus uten at han samtykker i det. Dette gjelder dog ikke dersom skaden efter sin art stiller krav til behandling eller pleie som efter lægens skjønn ikke kan fyldestgjøres i hjemmet.

2. I utlandet, fri kur og pleie i sykehus så lenge det trenges. Likeledes familiepenger efter reglene i § 8,2 så lenge den skadede er i sykehus.

Dersom den skadede pleies ombord, gir Rikstrygdeverket fri lægehjelp, medisin forordnet av læge, samt transport til og fra læge mens fartøiet ligger i havn.

Rikstrygdeverket godtgjør videre utgiftene ved hjemsendelse av den skadede, når disse efter sjømannslovens § 28, jfr. § 7, påhviler rederen eller vilde ha påhvilt rederen om den skadede efter sjømannsloven hadde hørt til skibsmannskapet.

3. Har den skadede invaliderente efter denne lov eller efter noen av lovene om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. eller for fiskere, kan renten inndras for den tid han ligger i sykehus.

- 24 juni. 4. Går den skadede inn under syketrygden gir trygdekassen
Nr. 11. hjelp efter reglene i loven om syketrygd (i inntil henholdsvis
26 og 39 uker, jfr. lov om syketrygd § 18).
5. Rederens plikt efter sjømannsloven til å yde kur og pleie
faller bort når Rikstrygdeverket efter denne lov plikter å gi
disse ydelser. Pleies den skadede ombord, plikter rederen å
bekoste forpleiningen.
6. Tilkjennes sykepenger eller familiepenger efter punkt 1 og 2
for noen del av det tidsrum for hvilket den skadede efter
sjømannslovens §§ 4 og 32 får hyre efter avskjedigelsen, skal
disse penger betales rederen.

§ 7.

1. Har den skadede på grunn av ulykken fått mén som gjør at
han har tapt arbeidsevnen helt ut, gir Rikstrygdeverket en
invaliderente som beregnes til 60 pct. av hans arbeidsfor-
tjeneste (fullrente). Har han bare tapt arbeidsevnen delvis,
gir Rikstrygdeverket en tilsvarende brøkdel av fullrenten.
Dog har den skadede ingen rett til erstatning dersom denne
ikke vilde nå op til minst 5 pct. av hans arbeidsfortjeneste.
Er invaliderenten når den er endelig fastsatt (jfr. § 21,1)
mindre enn 12 pct. av arbeidsfortjenesten, skal Rikstrygde-
verket en gang for alle betale den med en sum som svarer til
3 års rente.
2. Har den skadede invaliderente efter denne lov eller efter en
av lovene om ulykkestygd for industriarbeidere m. v. eller
for fiskere, skal denne trekkes fra slik at den rente han skal
ha efter denne lov, beregnes av forskjellen mellom den ar-
beidsuførhet som er til stede efter den siste skade og den som
det tidligere er fastsatt rente for.
3. Retten til rente gjelder fra den dag sykebehandlingen er
slutt.

Har den skadede vært pleiet i utlandet, blir renten først
fastsatt efter at han er kommet hjem til Norge og er blitt under-
søkt av læge her. Renten regnes i så fall fra og med den dag
da han melder sig til Rikstrygdeverket til undersøkelse.

I dette tilfelle som er nevnt i § 19 gjelder renten fra den
frist som er fastsatt i sjømannslovens § 24, jfr. § 7, for hyrens
ophør.

4. Tilkjennes den skadede invaliderente for noen del av det
tidsrum for hvilket han efter sjømannslovens §§ 4 og 32 får
hyre efter avskjedigelsen, skal denne rente betales rederen.
- § 8. Har ulykken ført med sig døden, skal Rikstrygde-
verket utenom den skadeserstatning som måtte være gitt efter
§§ 6 og 7 dessuten utrede:

1. Begravelsesomkostninger med inntil kr. 75 eller kr. 150
dersom begravelsen skjer i utlandet.

2. Fra dødsdagen livrente til avdødes etterlatte således: 24 juni.

- a) Til etterlevende enke til hun dør eller gifter sig igjen, og Nr. 11.
til etterlevende arbeidsufør enkemann så lenge han er arbeidsufør, 20 pct. av avdødes arbeidsfortjeneste samt til hvert etterlatt ektebarn 15 pct. til det fyller 15 år, eller 20 pct. dersom det har mistet eller senere mister den annen av foreldrene. Er begge foreldre omkommet og har vært trygdet efter denne lov, får et etterlatt barn 15 pct. efter hver av dem.

Er ekteskapet inngått efter ulykken, har ektefellen ikke krav på noen erstatning, heller ikke barn som er avlet efter ulykken. Det samme gjelder ektefelle som levet skilt fra den avdøde da ulykken hendte uten å få underhold eller å ha krav på underhold av denne.

Gifter enken sig igjen, får hun som restgodtgjørelse det tredobbelte av livrenten for et år.

Barn av foreldre som ikke har giftet sig med hverandre har samme rett som ektebarn, dersom det er avlet før ulykken hendte. Den samme rett har adoptivbarn og andre pleiebarn når den avdøde før ulykken har tatt på sig opfostringen uten vederlag. For slike barn faller retten til rente bort efter de virkelige foreldre.

Livrentene til ektefelle og barn må ikke i alt være mer enn 50 pct. av arbeidsfortjenesten. Blir summen større efter beregningen ovenfor, skal rentebeløpene avkortes forholdsmessig for hver som har krav på erstatning. Dog slik at ektefellen alltid skal ha 20 pct. av arbeidsfortjenesten.

- b) Til slektninger i rett opstigende linje, når avdøde var deres vesentlige forsørger, 20 pct. av hans arbeidsfortjeneste så lenge de trenger det eller til deres død. Denne sum skal deles likt mellom dem, dog slik at foreldre alltid stenger for besteforeldre.

Men dersom den avdøde efterlater sig ektefelle eller barn eller begge deler, kan slektninger i rett opstigende linje bare kreve en erstatning som svarer til forskjellen mellom 50 pct. av avdødes arbeidsfortjeneste og den sum som ektefellen og barnene skal ha.

Faller noen av de berettigede bort, trer de som er igjen inn i deres sted efter reglene ovenfor.

§ 9.

1. I tilfelle av sykdom som nevnt i § 5,1 gir Rikstrygdeverket fri kur og pleie i sykehus så lenge det trenges. Likeledes familiepengar efter reglene i § 8.

Blir den syke sendt hjem fra utlandet, godtgjør Rikstrygdeverket utgiftene ved hjemsendelsen, efter regelen i § 6,2, tredje punktum.

24 juni. Bestemmelsene i § 6 punktene 3—6 skal gjelde på tilsvarende måte.
Nr. 11.

2. Dør den syke som en direkte og umiddelbar følge av sådan sykdom (altså ikke som følge av eftersykdommer etter sådan sykdom), skal Rikstrygdeverket dessuten utrede begravelsesomkostninger og livrente til de etterlatte etter reglene i § 8.

§ 10. Arbeidsfortjenesten, jfr. §§ 6, 7 og 8, er bestemt ved lønssatsen i den klasse som den trygdede etter § 13 hører til. Ved beregningen av dagpenger regnes måneden til 30 dager og året til 360 dager.

§ 11. Er legemsskaden eller døden voldt ved overfall av sjørøvere på fartoi gjelder disse særregler:

1. Alle erstatninger som efter §§ 6—8 skal fastsettes på grunnlag av arbeidsfortjenesten, jfr. § 10, beregnes efter sjømannens virkelige hyre dersom denne er større enn bestemt i § 13 for den klasse som han hører til.

2. I tillegg til de vanlige erstatninger, beregnet efter punkt 1, gir Rikstrygdeverket dessuten den skadede en ekstraerstatning på 10 000 kr. dersom skaden gjør at han har tapt arbeidsevnen helt (full skadebot) eller en tilsvarende brøkdel av full skadebot om han bare er blitt delvis arbeidsufør.

I tilfelle av død blir inntil 50 pct. av ekstraerstatningen å betale til den avdødes etterlatte efter reglene i § 8,2.

Rikstrygdeverket avgjør i hvert enkelt tilfelle om ekstraerstatningen skal utbetales i en sum eller i terminer som Rikstrygdeverket fastsetter.

Kapitel IV.

§ 12.

Premien.

1. Til å dekke erstatningene efter denne lov og utgiftene til trygdens administrasjon har Rikstrygdeverket rett til å kreve en premie av rederne.

For mannskaper som er utskrevet til sjøvebningen, jfr. § 1, c, betales premien av staten.

Premie betales også for utlendinger som efter § 2 bare er delvis trygdet.

Premien kan ikke føres til utgift for de trygdede.

2. Premien beregnes dels i procenter av de trygdedes arbeidsfortjeneste (jfr. §§ 10 og 13), og dels med et bestemt beløp pr. tonn efter fartoiets registrertonnasje brutto.

For de arbeidere og tjenestemenn som er nevnt i § 1, b beregnes dog premien kun efter arbeidsinntekten, idet procentsatsen fordobles.

Premiesatsene fastsettes av Kongen, med forbehold av Stortingets samtykke, slik at de premier som trygden trenger

om året beregnes så vidt mulig å skulle dekkes for en halvdel 24 juni.
av de beløp som utredes etter arbeidsfortjenesten og for en Nr. 11.
halvdel av de beløp som regnes av tonnasje.

3. Premiesatsene skal fastsettes slik at summen av premier gir kapitaldekning for det ansvar som Rikstrygdeverket beregnes å ha etter denne lov, og slik at de tillike dekker utgiftene med administrasjonen av trygden.

Mulige overskudd går inn i trygdens reservefond.

4. Ved fastsettelsen av premiesatsene kan tas hensyn til den forskjellige fare for ulykker som er i de forskjellige virksomheter. Fartøiene kan i det øiemed ordnes inn under forskjellige fareklasser.

5. Med forbehold av Stortingets samtykke kan Kongen til enhver tid gjøre endring i premiesatsene og risikoklassene. Vedtak om dette må kunngjøres minst 2 måneder før det skal tre i kraft, dersom ikke Stortinget bestemmer noe annet.

§ 13. Det egentlige skibsmannskap skal regnes til følgende lønnsklasser:

1. klasse, årslønn 2900 kr. omfatter førere på fartoier av 300 reg.tonns brutto eller mer, 2. klasse, årslønn 2200 kr. omfatter førere på fartoier under 300 reg.tonns brutto, 1ste maskinister med 1ste klasses sertifikat, 1ste styrmenn på fartoier av 300 reg.tonns brutto eller mer, 3. klasse, årslønn 2000 kr. omfatter mann-skaper hvis tariffmessige norske hyre tillagt verdien av kost og losji vil komme op over 2000 kr., 4. klasse omfatter det øvrige skibsmannskap efter deres norske tariffmessige hyre tillagt verdien av kost og losji (d.v.s. under kr. 2000).

Den øvrige bemanning (jfr. § 1, a og b) regner Rikstrygdeverket til de lønnsklasser som svarer til deres stilling og lønn.

Vernepliktig mannskap som er nevnt i § 1, c regnes til disse klasser: officerer til 2. klasse, underofficerer til 3. klasse, menige til årslønn 1500 kr.

§ 14.

1. Forskudd på premien betales halvårlig pr. 1 april og 1 oktober med slike beløp som Rikstrygdeverket fastsetter.

Premier mindre enn 25 kr. skal dog betales forskuddsvis i en termin efter nærmere bestemmelse av Rikstrygdeverket.

Likeledes kan Rikstrygdeverket kreve at forskuddspremien for kortvarige bedrifter og for virksomheter som bare foregår til enkelte tider av året blir innbetalt i en termin og til den tid som Rikstrygdeverket fastsetter i hvert enkelt tilfelle. Rikstrygdeverket kan bestemme at der skal svares 5 pct. rente av premier som ikke betales ved forfall.

2. Den endelige premie beregnes for hvert fartoi efter farts-tiden pr. kalenderår og på grunnlag av de regler som er stillet op i §§ 12 og 13 om tonnasje og arbeidslønn.

24 juni.
Nr. 11.

Premie beregnes ikke for den tid fartøiet er oplagt uten mannskap ombord. Dog medregnes den tid som går med til utsendelse og hjemsendelse av mannskap.

Går fartøiet i oplag som varer mer enn 30 dager, men mannskapet eller en del av dette blir igjen ombord i henhold til hyrekontrakten; beregnes premien kun av arbeidsinntekten, idet procentsatsen fordobles.

Måneden regnes til 30 dager og året til 360 dager.

3. Rederne plikter innen 2 måneder efter kalenderårets utløp å sende Rikstrygdeverket opgaver over fartstiden. Er fartøiet lagt i oplag innen årets utgang uten noe påmønstrert mannskap ombord, skal opgaven gis innen en måned efter at dette er skjedd.

Når Rikstrygdeverket finner det hensiktsmessig, kan det selv bringe i stand det nødvendige oppgjør. I det øiemed kan Rikstrygdeverket gjennomgå en bedrifts regnskapsbøker og lister som viser de trygdedes antall og deres stilling ombord. Det samme gjelder når Rikstrygdeverket ellers finner grunn til å kontrollere om de opgaver som er gitt er riktige.

Innrulleringsbetjentene og mønstringsmennene er pliktige til å hjelpe med å skaffe til veie de opgaver som Rikstrygdeverket ber om vedkommende trygden.

4. Premien kan drives inn ved utpankning av trygdekassen (tilsynsmannen) eller av de tjenestemenn som i almindelighet holder utpankning.

Rikstrygdeverket har panterrett for premien i vedkommende fartøi med fortrinsrett fremfor sjøpanterettigheter og alle andre heftelser. Panteretten faller dog bort dersom utpankning ikke er registrert innen to år efter premiens forfallsdag og dersom det ikke innen to år fra utpankningen er begjært tvangsauksjon som fremmes uten unødig opphold.

Kapitel V.

§ 15.

Innmelding.

1. Enhver innehaver av en bedrift som er nevnt i § 1, skal innen 8 dager før bedriften begynner gi skriftlig innmelding til trygdekassen (tilsynsmannen) på fartøiets hjemsted. Meldingen skal gis i to eksemplarer på formular fastsatt av Rikstrygdeverket.

Trygdekassen (tilsynsmannen) sender straks innmeldingen videre til Rikstrygdeverket som treffer vedtak med hensyn til trygdeplikten m. v. Bedriftsinnehaveren skal snarest råd er gis skriftlig melding om vedtaket.

2. Skjer der en vesentlig endring i fartøiets bemanning eller dets bruttotonnasje, skal rederen innen 8 dager før fartøiet

settes i ny fart, sende Rikstrygdeverket nye opgaver på fast- 24 juni.
satt formular. Nr. 11.

3. Den avregningsbok som er påbudt i sjømannslovens § 11 skal inneholde de opplysninger om trygden som er nødvendige for sjømannen.
4. Ved påmønstring av mannskap og ved forelegg av mannskapslister (jfr. lov av 29 juni 1888 § 12) plikter innrulleringsbetjenten eller mønstringsmannen å påse at fartøiet er meldt til trygden. Er dette ikke gjort, eller kan føreren ikke legitimere at fartøiet er innmeldt, skal innrulleringsbetjenten eller mønstringsmannen straks varsle trygdekassen (tilsynsmannen) om dette.
5. Det departement som fører rikets skibsmatrikkel i henhold til lov om registrering av skib av 4 mai 1901 med tilleggslover, skal hver uke sende Rikstrygdeverket opgaver over registrert salg av skib samt over skib som utgår av skibsmatrikkelen etter samme lovs §§ 28 og 29.

§ 16. Trygden gjelder fra det øieblikk bedriften er begynt, uansett om innmelding er gjort eller ikke.

Enhver som efter § 1 går inn under trygden er trygdet fra den tid da han tiltreder tjenesteforholdet og til han fratreder. I denne tid medregnes transporten fra land til fartøi og fra fartøi til land. Likeledes reise til og fra fartøi i inn- og utland når reisen skjer på rederens eller statskassens bekostning.

Kapitel VI.

§ 17.

Melding om ulykker m. m.

1. Inntreffer en ulykke som kan medføre erstatning efter denne lov, skal skibsføreren gjøre tilførsel i skibsjournalen om ulykken og dens nærmere omstendigheter og likeledes fylle ut et skjema som er fastsatt til det bruk.

Er fartøiets første anløpssted her i riket, skal føreren sende skjemaet og en ordrett utskrift av journalen til trygdekassen (tilsynsmannen) på stedet. Efter å ha innhentet de opplysninger som det er høve til, sender trygdekassen (tilsynsmannen) snarest råd er alle dokumenter med sin innberetning til Rikstrygdeverket.

Er fartøiet i fremmed farvann, skal føreren levere de nevnte papirer til konsulen i den første havn som fartøiet kommer til. Konsulen prøver dokumentene nærmere og sender dem derefter videre til vedkommende departement sammen med mulige andre opplysninger som han innhenter (bl. a. om skaden er voldt ved egen skyld). Som bilag legger han ved lægeerklæring fra sykehuslægen eller fra en annen læge som bor på stedet. Utgiftene til lægeerklæringen betales av Rikstrygdeverket.

24 juni.
Nr. 11.

Blir den skadede efterlatt i en havn hvor der ikke er noen norsk konsul, skal føreren sende de foran nevnte dokumenter, attestert av fartøiets næstkommanderende, til nærmeste norske konsul. Denne går derefter frem som nevnt i foregående ledd.

2. Alle innberetninger og lægeerklæringer som er nevnt under punkt 1 skal være på skjema fastsatt av Rikstrygdeverket. Hvert fartøy skal ha et tilstrekkelig antall av disse skjemaer ombord. Rikstrygdeverket sender likeledes nødvendige skjemaer til rikets konsuler gjennom vedkommende departement.

§ 18. Dør en trygdet som følge av en sykdom som er nevnt i § 5, 1 skal skibsføreren sende melding på fastsatt skjema til nærmeste trygdekasse (tilsynsmann) eller til nærmeste konsul dersom første anløpssted er utenfor riket. Som bilag skal han om mulig legge ved dødsattest fra en læge samt en ordrett utskrift av hvad skibsjournalen inneholder om saken.

Trygdekassen (tilsynsmannen) eller konsulen sender dokumentene videre med mulige andre opplysninger som bestemt i § 17.

Blir en trygdet efterlatt i land på grunn av nevnte sykdom, skal føreren likeledes gi melding til nærmeste konsul eller trygdekasse (tilsynsmann). Dør den syke som følge av sykdommen eller blir han lagt inn i sykehus, skal konsulen (trygdekassen, tilsynsmannen) sende meldingen videre sammen med en erklæring eller dødsattest fra vedkommende læge samt mulige andre opplysninger. Lægeerklæringen og dødsattesten betales av Rikstrygdeverket.

§ 19. Er et skib eller skibsmannskap som går inn under denne lov blitt borte under omstendigheter som gir grunn til å tro at det er forulykket, skal rederen senest innen 14 dager efter utløpet av den frist som er fastsatt i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 258, gi melding om dette til Rikstrygdeverket. Som bilag legger han ved opgaver over bemanningens navn, stilling ombord m. v. og om mulig opgave over de efterlattes navn og opholdssted.

Kapitel VII.

§ 20.

Betaling.

1. Så snart Rikstrygdeverket har fått de nødvendige opplysninger, treffer det uten opphold vedtak om utbetaling av erstatning efter denne lov.

Den som har krav på erstatning skal straks få skriftlig melding om vedtaket og om de hensyn som ligger til grunn for det. Han kan også kreve å få avskrift av de opplysninger som trygdekassen (tilsynsmannen) eller konsulen har sendt inn.

2. Kan en på grunn av omstendighetene ikke vente på Rikstrygdeverkets vedtak, skal trygdekassen (tilsynsmannen)

eller konsulen foreløbig sørge for hjelp, såfremt vedkom- 24 juni.
mende ikke er trygdet efter loven om syketrygd. Nr. 11.

§ 21.

1. Invaliderenten fastsettes når lægebehandlingen er slutt (se dog § 7, 3). Kan invaliderenten på grunn av omstendighetene ikke straks bestemmes endelig, fastsettes den foreløbig for bestemte tidsrum og blir når disse er ute revidert og endelig fastsatt.
2. Skjer der en vesentlig endring i de forhold som har vært avgjørende for fastsettelsen av den endelige invaliderente, kan denne prøves på nytt og efter omstendighetene forhøies, nedsettes eller helt opheves.

Forhøielse av renten kan bare kreves for tiden efter at krav er gjort om det. Vedtak om å nedsette eller opheve renten kan først settes i verk fra den dag da den berettigede får melding om det.

§ 22. Sykepenger og familiepenger (efter § 6 jfr. § 9) betales ukentlig efterskuddsvis.

Invaliderenter til de skadede eller livrente til deres efterlatte betales forskuddsvis for hver måned, eller for hvert kvartal når Rikstrygdeverket synes dette høver best. Dersom vedkommende dør i løpet av måneden eller kvartalet, eller renten faller bort av annen grunn i denne tid, plikter han ikke å betale tilbake det som er mottatt for meget.

§ 23. Når det gjelder å hjelpe noen som har rett til invaliderente efter denne lov til en levevei, kan Rikstrygdeverket efter søknad betale ham inntil $\frac{1}{4}$ av kapitalverdien av hans rente. Kapitalverdien utregnes efter de regler som gjelder for Rikstrygdeverket til enhver tid.

Betingelsen for utbetaling er at søkeren godtgjør på tilfredsstillende måte at han da kan få en levevei.

Efter utbetalingen nedsettes renten så meget som svarer til den kapital som er utbetalt.

Kapitel VIII.

§ 24.

Tap av rettigheter.

1. Nekter en skadet å rette sig efter et lovlig vedtak om å legge ham inn i sykehus, kan Rikstrygdeverket efter omstendighetene frakjenne ham retten til erstatning helt eller delvis. Det samme gjelder om han under opphold i sykehus gjør grovt brudd på forskrifter som lægen har gitt eller opfører sig slik at han må vises bort fra sykehuset før han er helbredet.

Familiepenger som bestemt i §§ 6 og 9 (jfr. § 8, 2) kan likevel gis.

- 24 juni. 2. For den som har eller tar bopel utenfor riket bortfaller all
 Nr. 11. rett til erstatning. Men er han norsk borger, skal han ha rett til å få årlig erstatning når han igjen bosetter sig i riket. Renten regnes i så fall fra den tid da han gjør kravet gjeldende for Rikstrygdeverket.

Fra denne regel kan gjøres undtagelse for borgere i land som Kongen gjør avtale om gjensidighet med, jfr. § 2.

3. Utbetaling ophører når og så lenge den som har rett til rente soner frihetsstraff som varer lenger enn en måned eller sitter i tvangs-, arbeids- eller forbedringsanstalt i lengere tid enn en måned.

Har han hustru og barn under 15 år å forsørge, skal disse ha de rentebeløp som således faller bort.

§ 25. Krav på erstatning som ikke er meldt tidligere, jfr. §§ 17—19, faller bort som foreldet dersom de ikke er gjort gjeldende overfor Rikstrygdeverket innen to år efter at ulykken (sykdommen) inntraff.

Krav på invaliderente bortfaller dersom den skadede ikke innen 3 år efter ulykken har meldt sig til undersøkelse efter § 7, 3.

Er den skadede som det var fastsatt erstatning for efter § 7 (jfr. § 6), senere død av skaden, må søknad om erstatning til de efterlatte gis inn til Rikstrygdeverket innen to år efter hans død.

Kapitel IX.

Twistemål.

§ 26.

1. De avgjørelser som Rikstrygdeverket har tatt efter §§ 11, 13, 15, 1, 20, 21, 24, 1 og 25 i denne lov, kan innen 6 uker efter at vedkommende har fått melding om avgjørelsen, ankes inn til prøvelse for en ankenevnd med sete i Oslo.
2. Nevnden skal ha 5 medlemmer. To av disse — formannen og lægen — har nevnden felles med den ankenevnd som er opprettet efter loven om ulykkestrygd for industriarbeidere. De andre 3 medlemmer er en reder, en skibsfører og en underordnet sjømann. Disse 3 og varamenn for hver av dem velges av Stortinget for 3 år om gangen.

Nevnden har i særlige tilfelle rett til å kalle sakkyndige til hjelp.

3. Utenom sitt hverv efter punkt 1 har nevnden også å gi råd og utredning i saker som gjelder trygden når vedkommende myndighet krever det.
4. Medlemmene har rett til betaling for sine møter, og til skyss- og kostgodtgjørelse på reiser efter regulativ som Kongen fastsetter.

§ 27.

1. Rikstrygdeverkets avgjørelser kan ankenevnden endre både for og imot dem som har anket.

2. Nevndens avgjørelser er endelig så langt de inneholder et 24 juni. skjønn. Derimot kan tvist i spørsmål hvor det ikke gjelder Nr. 11. et rent skjønn bringes inn for domstolene når tvisten først har vært prøvet av nevnden etter denne lov.

Kapitel X.

§ 28. *Forskjellige bestemmelser.*

1. Ulykker som går inn under denne lov medfører ikke plikt for rederen, føreren eller annen befalhavende ombord til personlig eller av skibsformuen (skib og frakt) å svare noen erstatning, medmindre det godtgjøres ved straffedom at vedkommende har voldt skaden forsettlig eller grovt uaktsomt.

Retten til erstatning som her nevnt, kan gjøres gjeldende også uten at saken avgjøres ved straffedom, når årsaken til at straffansvar ikke er blitt gjort gjeldende er den skyldiges død eller fravær eller en annen grunn som ligger hos ham.

Det som er sagt foran er uten betydning for rederens plikt etter sjømannsloven til å betale hyre, kost og pleie samt begravelse når noen av besetningen forulykker.

2. Reder eller befalhavende ombord hefter ikke for underordnede erstatningsansvar for ulykker som går inn under denne lov.
3. En utenfor sjømannstrygden stående tredjemanns ansvar for ulykker som går inn under denne lov, blir uberørt av lovens bestemmelser (se dog punkt 4).
4. Selv om rederen eller en annen er ansvarlig for en ulykke som går inn under denne lov, får den skadede eller hans etterlatte i alle tilfelle av Rikstrygdeverket den erstatning som §§ 6—11 fastsetter.

Den erstatning som den skadede eller hans etterlatte kan kreve av andre, efter reglene foran i denne paragraf, fastsettes efter lovgivningens almindelige regler til en sum engang for alle. De erstatningsberettigedes krav går over på Rikstrygdeverket og vedkommende trygdekasse så langt skaden medfører utgifter og ansvar for disse (jfr. lov om syketrygd § 73). Dette gjelder ikke krav på erstatning for skade på gods. Er ikke det hele erstatningsbeløp å få, skal dog skadede eller dennes etterlatte først utbetales hvad de har krav på av erstatningsbeløpet før Rikstrygdeverket og trygdekassen dekkes.

§ 29. Arbeidsgivere kan ikke ved avtale eller reglement rettsgyldig utelukke eller innskrenke anvendelsen av denne lovs bestemmelser.

24 juni.

§ 30.

Nr. 11.

1. Enhver offentlig og kommunal myndighet er pliktig til å gi trygdens organer til bruk for saker etter denne lov de opplysninger som vedkommende i kraft av sin stilling sitter inne med.
2. Rikstrygdeverket kan når det finnes nødvendig for avgjørelsen av en sak etter denne lov, la opta sjøforklaring eller rettslig avhørelse.

§ 31 Enhver som i medfør av denne lov har anledning til å bli kjent med noens private forhold eller med en virksomhets eller bedrifts innretninger eller forretningsforhold er forpliktet til å hemmeligholde hvad han har erfart herom.

§ 32. Reise som en læge gjør på grunn av en ulykke som går inn under denne lov, regnes som reise i offentlig anliggende, dog slik at med hensyn til deling av skyssgodtgjørelsen på flere forretninger gjelder den instruks som til enhver tid er fastsatt efter § 15, 1, jfr. § 16, 1 i loven om syketrygd.

§ 33. I saker som reiser sig av denne lov (herunder også sjøforklaringer, jfr. § 30, 2) erlegges ikke betaling til statskassen efter kap. 1 og 2 i lov av 6 august 1897 med tilleggslover.

Betaling til stevnevidner utredes av det offentlige.

Kapitel XI.

Straffebestemmelser.

§ 34.

1. Hvis forholdet ikke efter sin art går inn under et strengere straffebud, straffes med bøter den reder som ikke i rett tid etterkommer sine plikter efter §§ 14, 15 og 19 til å gi melding eller sende inn opgaver over fartstid og bemanning, eller som gir uriktige opgaver om tiden for en bedrifts begynnelse eller avslutning, og fartstid, bemanning eller tonnasje, eller som gjør nedsettelse eller fradrag i lønnen av hensyn til premien.

På samme måte straffes skibsførere, som ikke etterkommer sine plikter efter §§ 17 og 18.

Nekter en reder efter å være ilagt bot fremdeles å etterkomme sine plikter, kan han ilegges ny bot.

2. Overtredelse av bestemmelsen i § 31 straffes efter straffelovens bestemmelser om offentlige tjenestemenn.

§ 35. Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1931.

Fra samme tid opheves lov om ulykkesforsikring for sjømenn av 18 august 1911 med tilleggs- og endringslover av 30 juli 1915, 15 juni 1917, 19 juli 1918, 16 februar 1923, 17 juli 1925, 4 juli 1927, 24 mai 1929 og 6 juni 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om forlenget gyldighet av lovgiv- 24 juni.
ningen om medisinalavgift til Nordland Nr. 12.
og Troms fylkeskommuner.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

§ 1. Lov angående medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner av 12 mai 1866 med senere endrings- og tilleggslover blir gjeldende utover 1 juli 1931 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1933.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 juli 1931.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om forlenget gyldighet av lov- 24 juni.
givningen om medisinalavgift i Finnmark. Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

§ 1. Lov om medisinalavgift i Finnmark av 18 mai 1860 med senere endrings- og tilleggslover blir gjeldende utover 1 juli 1931 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1933.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 juli 1931.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om fredning av brisling og småsild 24 juni.
og merkning av hermetisk nedlagte fiske- Nr. 14.
varer m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

§ 1. Det er forbudt å opta av sjøen, omsette eller anvende fangster av sild og/eller brisling når fangstene antas å inneholde vesentlige mengder sildyngel under ett år eller brisling under en størelsegrense fastsatt av Kongen.

Dette forbud gjelder ikke brisling og/eller sildyngel som anvendes til agn.

24 juni. § 2. Brisling må ikke brukes som gjødsel eller til fremstilling
Nr. 14. av olje og mel. Det samme gjelder blanding av brisling og småsild inneholdende minst 40 pct. brisling, regnet efter rummål.

Kongen kan fritta for bestemmelsene i denne paragraf, dog ikke for den tid hvori hermetisk nedlegning er forbudt efter § 4.

§ 3. Kongen gir nærmere regler for undersøkelse og bedømmelse av lovligheten av slike fangster som kan komme inn under forbudene i §§ 1 og 2.

§ 4. I tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai er hermetisk nedlegning av brisling forbudt. Likeledes er hermetisk nedlegning av småsild forbudt i tiden fra og med 1 februar til og med 30 april.

I den tid det er forbudt å nedlegge brisling hermetisk, er det også forbudt å anvende til hermetisk nedlegning, blanding av brisling og småsild inneholdende mer enn 25 pct. brisling efter volum. Kongen kan bestemme at brisling og/eller småsild fra fremmed farvann ikke må anvendes til hermetisk nedlegning.

Likeledes kan Kongen forby hermetisk nedlegning av brisling og/eller småsild under en viss størrelsegrense.

§ 5. I den tid hermetisk nedlegning av brisling er forbudt, må brisling ikke utføres her fra riket i fersk tilstand.

§ 6. Kongen kan treffe bestemmelse om:

- a) Merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer.
- b) Størrelsen, formen og materialet av de esker som skal brukes til hermetiske fødevarer.
- c) Det minste kvantum olje eller fettstoff som esker med hermetisk nedlagt brisling eller småsild skal inneholde.
- d) Oljens kvalitet og art.
- e) Vekten av innholdet av disse esker.

§ 7. Overtredelser av denne lov, eller av de forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter. Ulovlig fangst eller ulovlig nedlagte produkter eller deres verdi kan ved dom innndras hos den skyldige, til fordel for statskassen.

§ 8. Lov nr. 3 om merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer av 14 juli 1916, lov nr. 2 om fredning av sildyngel av 16 juli 1927 og de i medhold av disse lover utferdigede bestemmelser opheves.

§ 9. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om margarin og margarinost m. v. 24 juni.
VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig: Nr. 15.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

§ 1. Ved margarin forstås i denne lov ethvert smør-lignende fabrikat av hvilken som helst oprinnelse, blanding eller sammensetning, når deri inngår noget fettstoff som ikke er fremstillet av melk.

Ved margarinost og margarinmysost forstås ost eller mysost eller ostemasse eller mysostmasse når deri inngår noget fettstoff som ikke er fremstillet av melk.

Ved kunstsmult forstås ethvert smultlignende fabrikat hvori inngår fettstoff som ikke er fremstillet av svinefett.

Ved fettemulsjon forstås ethvert melk- eller fløtelignende fabrikat når deri inngår noget fettstoff som ikke er fremstillet av melk.

Ovennevnte stoffer omfattes av loven selv om de ved farvning er gitt utseende som tydelig skiller dem fra de ekte produkter.

§ 2. I bygning som hører til anlegg hvor der tilvirkes margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult eller fettemulsjon eller i lokale, som ved dør, innebygget gang eller vei, rørledning eller lignende står i umiddelbar forbindelse med sådan bygning må ikke tilvirkes, sammeneltes eller pakkes smør, ost eller mysost uten til eget bruk.

I bygning som hører til anlegg, hvor der tilvirkes, sammeneltes, pakkes eller lagres smør, ost eller mysost til salg eller fordeling eller i lokale, som ved dør, innebygget gang eller vei, rørledning eller lignende står i umiddelbar forbindelse med sådan bygning må ikke tilvirkes margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult, fettemulsjon eller noget fettstoff som er anvendelig til margarintilvirkning.

Margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult, fettemulsjon eller fettstoffer som er anvendelige til margarintilvirkning, bestemt for salg eller fordeling må ikke forefinnes i rum, hvor der tilvirkes eller sammeneltes smør, ost eller mysost.

§ 3. Enhver som vil tilvirke margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult eller fettemulsjon til salg eller fordeling skal anmelde dette til vedkommende departement minst to måneder før virksomheten skal begynne. Departementet kan la de for virksomheten bestemte lokaler besiktige enten ved den for virksomheten opnevnte kontrollør eller av stedets helseråd eller av nogen annen, som dertil bemyndiges. Finnes lokalene uskikket for det påtenkte øiemed må virksomheten ikke begynne førenn manglene er rettet. Flyttes virksomheten til et annet sted skal dette anmeldes og de nye lokaler godkjennes på samme

24 juni. måte som for en ny bedrift. Tilvirkningen kan uten departe-
 Nr. 15. mentets samtykke ikke skje i bygning hørende til anlegg, hvor
 nogen annen driver sådan virksomhet. Bedriften er pliktig til
 å føre bok over produksjonen samt til ved årets begynnelse å
 meddele landbruksdirektøren nøiaktig opgave over størrelsen
 av det foregående års produksjon av ovennevnte varesorter,
 samt over den til produksjonen av hver av disse i det samme
 tidsrum anvendte mengde av forskjellige fettstoffer samt av
 smør, fløte og melk.

Det må iakttas at produksjonen foregår på en renslig og i
 hygienisk henseende fullt ut tilfredsstillende måte, og bedriften
 har i denne anledning å underkaste sig de regler, som fastsettes
 av departementet.

§ 4. Når ovennevnte varesorter falbys, forhandles eller for-
 deles, utstilles, averteres eller reklameres, innføres eller utføres skal
 de benevnes henholdsvis margarin, margarinost, margarinmys-
 ost, kunstsmult eller fettemulsjon, og produsentens firma skal
 angis. Som tilleggsbetegnelse må foruten produsentens firma
 og navnet på produksjonsstedet bare benyttes varens kvalitets-
 betegnelse, hvori ikke må inngå ordene melk, fløte, smør, meieri,
 ysteri, seter eller fjell eller andre fra meieri, seterdrift eller
 landbruk hentede betegnelser eller gjengivelser av disse ord
 eller betegnelser på fremmed sprog. Ordene margarin, marga-
 rinost, margarinmysost, kunstsmult eller fettemulsjon skal på
 tydelig og iøinefallende måte anbringes umiddelbart før eller
 etter, over eller under kvalitetsbetegnelsen og med bokstaver,
 som i størrelse er minst to tredjedeler av de til kvalitetsbeteg-
 nelsen benyttede bokstaver eller tall. I forretningspapirer som
 omhandler disse varer skal de betegnes som nevnt ovenfor.

Ved hvilken som helst art av avertering eller reklamering
 av forannevnte varer er det forbudt å benytte ordene melk,
 fløte, smør, meieri, ysteri, seter eller fjell eller andre fra meieri,
 seterdrift eller landbruk hentede betegnelser, bilder eller sam-
 menligninger eller gjengivelser av disse betegnelser på fremmed
 sprog.

Bestemmelsene i foregående ledd skal også gjelde vare-
 merker som er lovlig registrert før lovens ikrafttreden.

§ 5. Det er forbudt å falby, forhandle eller fordele, utstille,
 avertere eller reklamere, innføre eller utføre margarin, margarin-
 ost, margarinmysost, kunstsmult eller fettemulsjon, når varen er
 tilvirket av en bedrift i hvis firma finnes ordene melk, fløte,
 smør, meieri, ysteri eller seter eller gjengivelser av disse ord på
 fremmed sprog.

For forretninger som er registrert her i landet før lovens
 ikrafttreden gjelder bestemmelsen først fra 5 år efter denne lov
 er trådt i kraft.

§ 6. Margarin som tilvirkes for salg eller fordeling, falbys, 24 juni.
forhandles eller fordeles, innføres eller utføres må inneholde minst Nr. 15.
80 % samlet fettstoff og ikke over 16 % vann. Margarin og
de andre under § 1 nevnte produkter må ikke være tilsatt andre
konserveringsmidler enn koksalt og ikke være farvet med farve-
stoffer, som anses sundhetsskadelige.

Hvorvidt et farvestoff anses sundhetsskadelig avgjøres i
tvilstilfelle av departementet.

§ 7. Kongen eller den han bemyndiger, kan bestemme at mar-
garin som tilvirkes for salg eller fordeling, falbys, forhandles
eller fordeles, skal inneholde en viss procent norsk smør.

Vedkommende departement fastsetter nærmere regler herfor.

§ 8. Fettemulsjoner som tilvirkes, innføres eller utføres, for-
handles eller fordeles skal tilsettes et farvestoff så de tydelig
skiller sig fra melk og fløte. Denne bestemmelse gjelder også
fettemulsjoner som anvendes i bakerier, konditorier, til iskrem
eller lignende. Vedkommende departement bestemmer hvilken
farve som skal tilsettes og mengden herav.

§ 9. Margarin og kunstsmult, som holdes tilsalgs eller forde-
ling, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøver, innføres eller
utføres skal være anbragt i ny emballasje. Emballasjen skal
parallelt med bunnen være påtrykt et rødt bånd og på de to
motsvarende sider ordet margarin eller kunstsmult i størrelse
og form som departementet bestemmer.

På emballasjens lokk eller overside skal produsentens firma
samt produksjonsstedet være påtrykt. Videre kan kvalitets-
merket trykkes på lokk eller sider i størrelse og form, som
departementet bestemmer. Andre merker eller betegnelser må
ikke påføres.

Leveres margarin fra produsenten i opveide stykker skal
tillike emballasjen om hvert enkelt stykke være merket som
bestemt i første og annet ledd.

Om emballering og merkning av fettemulsjon kan departe-
mentet utferdige bestemmelser.

§ 10. Margarinost som holdes tilsalgs eller fordeling her i lan-
det, sendes, utstilles eller utdeles som vareprøver, innføres eller ut-
føres skal på kanten eller siden være malt rød og på oversiden
og undersiden være påstemplet ordet margarinost i sort farve
og for øvrig i størrelse og form som departementet bestemmer.

Margarinmysost skal på to motsvarende sider i margarin-
mysostens hele lengde innstemples ordet margarinmysost. Vi-
dere skal det innpakkingspapir eller den emballasje som an-
vendes for margarinmysost og margarinost være merket som
departementet bestemmer.

§ 11. Margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult
eller fettemulsjon som innføres fra utlandet skal i forbindelse med

24 juni. disse betegnelser tillike være påstemplet eller påtrykt ordet
 Nr. 15. utenlandsk i størrelse og form som departementet bestemmer.

Er disse produkter ved innførslen ikke merket eller anderledes merket enn i denne lov bestemt, blir varene ikke å utlevere fra tollboden føre enn manglene er avhjulpet. Utgiftene hermed utredes av varemottageren.

Produkter av nevnte slags som utføres kan av departementet tillates tilvirket, emballert og merket overensstemmende med de regler som gjelder i det land som varen utføres til.

§ 12. Tilsynet med overholdelsen av denne lov forsåvidt angår tilvirkning av margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult og fettemulsjoner besørges av særskilte kontrollører som antas av departementet som også bestemmer deres godtgjørelse.

Departementet utferdiger instruks for kontrollørens virksomhet og treffer de nødvendige bestemmelser om benyttelse av sakkyndig bistand samt om betaling for denne. En kontrollør har adgang til ethvert ham underlagt anlegg hvor margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult, fettemulsjoner eller noget til produksjonen av disse varer bestemt stoff tilvirkes eller forefinnes samt til hvilken som helst del herav. Virksomhetens bestyrer er forpliktet til på begjæring å gi forklaring om de forhold som vedrører tilsynet. Kontrolløren har rett til å utta prøver samt til å etterse de i § 3 nevnte bøker, undersøke de råprodukter som anvendes ved tilvirkningen, inspisere lokalene og inventaret samt undersøke arbeidernes sundhetstilstand.

Kontrolløren er forpliktet til å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold som han gjennom sin virksomhet måtte bli bekjent med samt til å avholde sig fra efterligning av de av vedkommende driftsherrer hemmeligholdt innretninger og fremgangsmåter som derunder er kommet til hans kunnskap.

§ 13. Til dekning av de utgifter som er forbundet med det under § 12 nevnte tilsyn med tilvirkningen og øvrige omkostninger ved kontrollen, betaler bedriftene en avgift som utregnes på grunnlag av deres produksjon av margarin, margarinost, margarinmysost, kunstsmult og fettemulsjoner.

Tilsvarende avgift erlegges også av margarin og margarinost etc. som innføres fra utlandet beregnet på grunnlag av innførselsmengden. Avgiften betales i dette tilfelle av importøren til tollvesenet ved varens fortolling.

Kongen fastsetter avgiftens størrelse og gir de nærmere regler for dens beregning og opkreving. Forsåvidt angår inn drivelsen av skyldig avgift og fortrinsrett for sådan avgift finner for øvrig de gjeldende regler om inndrivelse av og fortrinsrett for formues- og inntektsskatt til staten tilsvarende anvendelse.

§ 14. Tilsynet med denne lovs overholdelse pålegges for øvrig politiet og tollvesenet. Politiet har adgang til ethvert meieri

eller ysteri, lager eller oplag av smør eller margarin, ost eller margarinost eller margarinmysost, kunstmult eller fettemulsjoner samt til ethvert utsalg hvor sådanne varer falbys og har rett til å utta prøver til undersøkelse. 24 juni. Nr. 15.

På lignende måte har tollvesenet rett til å anstille undersøkelser og besørge uttatt prøver under tilsynet med innførsel og utførsel av margarin, margarinost, margarinmysost, kunstmult og fettemulsjoner.

§ 15. Forsåvidt forholdet ikke rammes av nogen strengere straffebestemmelse straffes med bøter:

1. den som falholder margarin for smør, margarinost eller margarinmysost for ost eller mysost, kunstmult for smult eller fettemulsjoner for melk eller fløte.
2. den som gjør sig skyldig i andre overtredelser av nærværende lov eller de med hjemmel av denne utferdige forskrifter.
3. den som selger eller falholder margarin, margarinost, margarinmysost, kunstmult eller fettemulsjoner som er fremstillet av sundhetsskadelige råstoffer. Derhos blir det sundhetsskadelige produkt å inndra.

En overtredelse straffes også når den er begått av uaktsomhet.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, dog ikke senere enn 1 januar 1932, fra hvilken tid lov av 8 mars 1902 med tilleggslover av 10 september 1909 og 22 mai 1925 opheves.

De ved kongelig resolusjon av 12 juni 1925 og i medhold herav utferdige bestemmelser angående avgift av all innført og innenlands produsert margarin og margarinost blir fremdeles gjeldende inntil annen bestemmelse treffes i medhold av loven.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om forandring i skattelov for lan- 24 juni. det av 18 august 1911 § 52. Nr. 16.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

I.

§ 52 i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

Forbruksforeninger med fast utsalgssted, som selger til foreningens medlemmer, innkjøpsforeninger, som fordeler forutbestilte varer mellem foreningens medlemmer, samt foreninger,

24 juni. der utelukkende eller hovedsakelig har til formål for sine medlemmer å besørge innkjøpt råemner eller driftsmidler i jordbrukets tjeneste, kan ilignes skatt av den inntekt, som vinnes av foreningens formue, men skattlegges ikke for den drevne virksomhet. Etter samme regler beskattes foreninger og lag, som bare tilvirker eller forhandler produkter av medlemmenes gårdsbruk eller fiskerivirksomhet, idet inntekten av virksomheten i dette tilfelle kommer til beskatning hos medlemmene som avkastning av gårdsbruket eller fiskeriet. Andelsmeierier beskattes etter samme regler som aktiemeierier, se § 20.

Selger forbruksforeningen tillike til andre enn foreningens medlemmer, blir den å beskatte av den virkelige hadde inntekt av dette salg. Kan omsetningen til andre enn foreningens medlemmer ikke særskilt oppgis, blir den hele ved foreningens virksomhet vunne fordel for medlemmene skjønnsmessig å ansette og beskatte som inntekt.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1931—1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. **Lov om forandring i skattelov for byene**
Nr. 17. av 18 august 1911 § 42.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

I.

§ 42 i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

Forbruksforeninger med fast utsalgssted, som selger til foreningens medlemmer, innkjøpsforeninger, som fordeler forutbestilte varer mellom foreningens medlemmer, samt foreninger, der utelukkende eller hovedsakelig har til formål for sine medlemmer å besørge innkjøpt råemner eller driftsmidler i jordbrukets tjeneste, kan ilignes skatt av den inntekt, som vinnes av foreningens formue, men skattlegges ikke for den drevne virksomhet. Etter samme regler beskattes foreninger og lag som bare tilvirker eller forhandler produkter av medlemmenes gårdsbruk eller fiskerivirksomhet idet inntekten av virksomheten i dette tilfelle kommer til beskatning hos medlemmene som avkastning av

gårdsbruket eller fiskeriet. Andelsmeierier beskattes efter samme regler som aktiemeierier, se § 15. 24 juni.
Nr. 17.

Selger forbruksforening tillike til andre enn foreningens medlemmer blir den å beskatte av den virkelige hadde inntekt av dette salg. Kan omsetningen til andre enn foreningens medlemmer ikke særskilt opgis, blir den hele ved foreningens virksomhet vunne fordel for medlemmene skjønnsmessig å ansette og beskatte som inntekt.

II.

Denne lov trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1931—1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

Nils Trædal

(L. S.)

B. Rolsted

Lov om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetter- minen 1931—1932. 24 juni.
Nr. 18.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 juni 1931 sålydende:

I.

For tilfelle av at det for budgetterminen 1931—1932 besluttes utlignet ekstraordinær skatt til staten av formue, kommer ved utskrivningen til anvendelse bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminene fra og med 1921—1922 til og med 1930—1931 med endringslover av 20 juni 1924, 12 februar og 3 juli 1926 med følgende avvikelser.

§§ 1 og 21 kommer ikke til anvendelse.

§ 22 skal lyde således:

Personer som akter å utvandre fra riket plikter å betale eller stille sikkerhet for skatt efter nærværende lov. Skatten erlegges efter særskilt ligning med det dobbelte av de satser der gjelder for den budgettermin hvori avreisen finner sted. Personer for hvem nærværende paragraf har funnet anvendelse, skattlegges ikke yderligere i kraft av denne lov for den budgettermin, hvori avreise har funnet sted eller for den følgende termin.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni.
Nr. 19.

Lov om forandringer i konsesjonslovene.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juni 1931 sålydende:

I.

I lov av 14 desember 1917 om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom gjøres følgende forandringer:

1) § 2 punkt 10 siste punktum opheves.

2) § 19 skal lyde:

§ 19. Eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom, som ikke går inn under særlige regler om adgangen til å erverve i denne eller andre lover, kan ikke uten tillatelse av Kongen med full rettsvirkning erverves av andre enn staten, norske kommuner, norske statsborgere, aktieselskaper og andre selskaper med begrenset ansvar som har helt norsk styre med sæte i Norge og med minst otte tiendedeler av grunnkapitalen norsk, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sæte i Norge og hvis formål er almennyttig, samt Norges Bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, Rikstrygdeverket, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Undtagelse fra denne bestemmelse kan Kongen fastsette for leie og andre bruksrettigheter, som stiftes for en tid av høist 10 år.

Ved anvendelsen av disse bestemmelser regnes grunnkapital som norsk, når de til grunnkapitalen svarende aktier eller parter direkte eller indirekte (gjennom medlemskap i andre selskaper) tilhører staten, norske kommuner, norske statsborgere, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sæte i Norge og hvis formål er almennyttig, Rikstrygdeverket, offentlige fond eller de foran nevnte banker. Aktier eller parter som eies av et annet selskap regnes herved, uansett dette selskaps art, som tilhørende dettes medlemmer; dog regnes den grunnkapital som representeres av disse aktier eller parter for norsk såfremt minst otte tiendedeler av det sistnevnte selskaps egen kapital er å anse som norsk, og selskapet har helt norsk styre med sæte i Norge.

§ 20. Fremmede statsborgere samt andre selskaper, korporasjoner og stiftelser enn de, som er nevnt i § 19, kan, når ikke almene hensyn taler derimot, av Kongen eller den, han bemyndiger, få tillatelse til å erverve sådan eiendomsrett eller bruksrett som her omhandlet.

Tillatelse kan gis på begrenset tid eller uten tidsbegrensning. Ved tillatelsens meddelelse kan det fastsettes sådanne betingelser, som finnes påkrevet av almene hensyn — deriblandt at eiendommen ikke skal brukes til andre formål enn fastsatt i tillatelsen.

3) Overskriften over kapitel IV skal være: Om kraftleie og om innførsel og utførsel av elektrisk energi. 24 juni.
Nr. 19.

4) Etter § 23 innskytes følgende bestemmelse:

§ 23 a. Innførsel eller utførsel av elektrisk energi må bare finne sted etter tillatelse meddelt av Kongen.

Sådan tillatelse kan gis til innenlandske eller utenlandske rettssubjekter. Gjelder det innførsel eller utførsel av mer enn 3000 kW. eller står betydelige interesser mot hinannen, bør tillatelse ikke gis før saken har vært forelagt for Stortinget.

Tillatelsen kan gjøres betinget av at det til staten og til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer, er legges en årlig avgift av all den energi som tillatelsen omfatter. For øvrig kan Kongen for tillatelsen opstille sådanne vilkår som han anser stemmende med statens og almenhetens tarv. Avgiften er likestillet med offentlige skatter i inndrivelsesmåte; den hefter på det innenlandske overføringsanlegg med samme panterett som fastsatt for skatter av fast eiendom.

Når Kongen har gitt tillatelse til å utføre elektrisk energi, kommer bestemmelsene i § 22 ikke til anvendelse på den energi som i henhold til tillatelsen blir utført fra riket.

Når elektrisk energi innføres eller utføres i strid med loven eller under overtredelse av de betingelser som er fastsatt i tillatelse, kan energioverføringen avbrytes ved foranstaltning av det offentlige.

5) Følgende bestemmelser skal lyde:

§ 34. Når en korporasjon, en stiftelse eller et selskap, som har fått konsesjon eller erhvervstillatelse etter denne lov eller etter den tidligere lovgivning om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom, senere har undergått sådan forandring at de lovbestemte eller vedtatte vilkår for konsesjonen eller tillatelsen ikke lenger er til stede, eller dersom det viser sig at de fra først av ikke har vært til stede, får reglene i §§ 31—32 tilsvarende anvendelse.

Det samme gjelder dersom et selskap (korporasjon, stiftelse) uten tillatelse har erhvervet eiendomsrett eller annen rettighet som omhandlet i denne lov og senere har undergått sådan forandring med hensyn til styrets sæte eller styremedlemmenes statsborgerrett at selskapet i så måte ikke lenger fyller vilkårene etter de lovbestemmelser som gjaldt da erhvervelsen fant sted.

§ 36 første, annet og tredje punktum.

Til erhverv på annen måte enn gjennom arv eller ekteskap av aktier eller parter i et selskap med begrenset ansvar i sådant antall at hververeren derved blir innehaver av mer enn 35 hundredeler av samtlige aktier eller parter, kreves tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger, såfremt selskapet innehar eiendomsrett eller annen rettighet som hververeren etter denne

24 juni. lov ikke kunde erhverve uten konsesjon eller tillatelse. Lignende Nr. 19. tillatelse er også nødvendig, når to eller flere personer eller selskaper enten i fellesskap eller hver for sig erhverver aktier eller parter som ovenfor nevnt i sådant antall at de tilsammen blir innehavere av mer enn 35 hundredeler av samtlige aktier eller parter, når erhvervet er foregått efter forutgående innbyrdes overenskomst eller avtale. Sammen med erhververens aktier eller parter regnes også de som tilhører hans ektefelle, barn, foreldre eller søsken.

§ 37.

1. Til erhverv av aktie eller part i uansvarlig selskap som innehar eiendomsrett eller annen rettighet som omhandlet i denne lov kreves tillatelse av Kongen, såfremt den til aktien eller parten svarende del av grunnkapitalen ikke blir å anse som norsk så lenge aktien eller parten tilhører vedkommende erhverver. Undtagelse gjelder dog hvor minst otte tiendedeler av grunnkapitalen vedblir å være norsk, eller hvor den utenlandske del av kapitalen ikke overstiger hvad der måtte være tillatt i selskapets egen erhvervskonsesjon.

Aktieerhverv som nevnt i første punktum er i intet tilfelle gyldig uten samtykke av selskapets styre.

Overfor aktieerhverv i strid med disse bestemmelser får reglene i § 36 siste ledd tilsvarende anvendelse, selv om erhvervet ikke er gyldig fordi selskapets styre ikke har samtykket i det.

2. Når et selskap med begrenset ansvar innehar eiendomsrett eller annen rettighet som i denne lov nevnt, plikter selskapet hvert år innen utgangen av mars måned å sende melding til departementet om hvorvidt nogen av selskapets aktier eller parter eies av andre enn de i § 19 første ledd nevnte personer og institusjoner eller av selskaper med begrenset ansvar, og i tilfelle opgave over disse aktier eller parter.

I opgaven meddeles sådanne opplysninger som foreskrives av departementet. Dette kan for visse slags selskaper bestemme at melding eller opgave ikke behøver å sendes inn, dersom ingen aktie eller part eies av nogen som ikke selv kunde erhverve selskapets eiendommer og rettigheter uten tillatelse (konsesjon) eller dersom det ikke er inntrådt nogen forandring i den opgave som tidligere er sendt inn.

Har et selskap undlatt å sende foreskrevet melding eller opgave innen den fastsatte frist, skal det betale til staten en løpende tvangsmulkt på 10 kroner for hver dag fra utløpet av fristen til opgaven blir innsendt. Mulkten kan forhøies ved beslutning av vedkommende departement med virkning fra det tidspunkt da beslutningen er meddelt sel-

skapet. Forfalt tvangsmulkt kan uten søksmål inndrives ved utpantning etter begjæring av departementet, som kan nedsette eller helt frafalle beløpet. Bestemmelsene i lov om tvangsfyllbyrdelse av 13 august 1915 § 236 får ikke anvendelse. Er mindre enn otte tiendedeler av grunnkapitalen norsk, skal det dessuten med selskapets eiendommer og rettigheter forholdes efter reglene i §§ 31—32, medmindre selskapet får tillatelse av Kongen til å beholde dem.

24 juni.
Nr. 19.

3. Aktie eller part i selskap som innehar eiendomsrett eller annen rettighet som omhandlet i denne lov, kan ikke rettsgyldig pantsettes eller på annen måte stilles til sikkerhet til nogen som ved å eie aktien eller parten vilde bevirke at den dertil svarende del av kapitalen ikke kunde anses som norsk. Det samme gjelder overdragelse av sikkerhetsrett. Kongen kan gjøre undtagelse fra disse bestemmelser for bestemte sikkerhetsstillelser.

4. Forskriftene i nr. 1—3 undtagen nr. 2 siste punktum skal også gjelde selskap som gjennom medlemskap i andre selskaper eier nogen del av grunnkapitalen i et selskap som omhandlet i nr. 1—3.

Blir melding eller opgave som foreskrevet i nr. 2 ikke avgitt innen den fastsatte frist, og er mindre enn otte tiendedeler av grunnkapitalen norsk både i det selskap som innehar eiendomsrett eller annen rettighet og i det selskap som eier en del av grunnkapitalen i det førstnevnte selskap, får reglene i § 36 siste ledd tilsvarende anvendelse med hensyn til de aktier og parter som selskapet innehar i det førstnevnte selskap, medmindre selskapet får tillatelse av Kongen til å beholde dem.

5. Bestemmelsene i denne paragraf får ikke anvendelse på aktier i selskap hvis aktier med hjemmel av lov kan lyde på ihendehaveren.

6. Når tillatelse gis i henhold til nr. 1, 2 eller 4 eller undtagelse gjøres efter nr. 3, kan Kongen fastsette sådanne vilkår som finnes påkrevet av almene hensyn.

7. Bestemmelsene i § 19 om hvad der skal anses som norsk grunnkapital gjelder også ved anvendelsen av denne paragraf.

8. Ved bestemmelsene i denne paragraf gjøres ingen forandring i § 2.

§ 38 tredje og fjerde ledd (nytt).

Når eiendomsrett eller annen rettighet som omhandlet i denne lov angivelig innehas av nogen som ikke trenger tillatelse til å erhverve den, men det opplyses å foreligge sådanne omstendigheter at det må anses sannsynlig at eiendommen eller rettigheten tilhører nogen som ikke uten tillatelse kunde erhverve

24 juni. den, eller at denne har sådanne rettigheter med hensyn til eien-
 Nr. 19. dommen eller rettigheten at den angivelige innehavers rett til
 å råde over den eller få det økonomiske utbytte av den er ve-
 sentlig beskåret, så skal eiendommen eller rettigheten ved an-
 vendelsen av denne lov regnes som tilhørende den som det
 således antas i virkeligheten er eier eller har rettigheter som
 nevnt.

Når aktie eller part i et selskap lyder på nogen som uten
 tillatelse kunde erhverve sådanne eiendommer eller rettigheter
 som selskapet innehar, men det opplyses å foreligge sådanne
 omstendigheter at det må anses sannsynlig at aktien eller parten
 i virkeligheten tilhører nogen som ikke uten tillatelse kunde
 erhverve selskapets eiendommer og rettigheter, eller at denne
 har sådanne rettigheter med hensyn til aktien eller parten at
 den angivelige innehavers rett til å råde over den eller få det
 økonomiske utbytte av den er vesentlig beskåret, så skal aktien
 eller parten ved anvendelsen av denne lov regnes som tilhørende
 den som det således antas i virkeligheten er eier eller har rettig-
 heter som nevnt. Det samme skal gjelde for aktie eller part i
 et selskap som direkte eller indirekte ved å eie aktie eller part
 i et annet selskap er interessert i et selskap som innehar eien-
 domsrett eller annen rettighet som omhandlet i denne lov.

§ 39. Overfor et selskap eller en sammenslutning hvis med-
 lemmer er personlig ansvarlige, skal denne lovs regler anvendes
 som om den eiendomsrett eller bruksrett det gjelder, erhverves
 eller innehas av den av medlemmene som det i så måte gjelder
 de strengeste regler for. Blir som medlem optatt nogen som
 ikke uten tillatelse kan erhverve sådan eiendomsrett eller bruks-
 rett som selskapet eller sammenslutningen innehar, får reglene
 i §§ 31 og 32 tilsvarende anvendelse.

Hvad her er bestemt om medlemmene av et ansvarlig sel-
 skap, får tilsvarende anvendelse overfor ansvarlig medlem og
 kommanditist i et kommanditselskap og overfor ansvarlig inne-
 haver og stille interessent i et stille selskap. En långiver som
 har betinget sig innflytelse på bestyrelsen av låntagerens for-
 retning eller andel i dens utbytte, skal ved anvendelsen av denne
 regel behandles som stille interessent i forretningen.

Kongen kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i annet
 ledd for bestemte innskudd eller lån.

6) Overgangsbestemmelser:

a. Den i § 37 nr. 2 foreskrevne oppgave blir første gang
 å innsende innen utgangen av mars måned 1932.

b. Om virkningene av et aktieerhverv eller en pantsettelse
 som har funnet sted før denne lovs ikrafttreden, skal de hittil
 gjeldende bestemmelser vedbli å gjelde.

II.

24 juni.

I lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 gjøres Nr. 19.
følgende forandringer:

1) Følgende bestemmelser skal lyde:

§ 7. Tillatelse til å erverve eiendomsrett til skoggrunn kan, når ikke almene hensyn taler imot det, meddeles norske kommuner, norske statsborgere, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sæte i Norge og som har almennyttig formål, samt aktieselskaper og andre selskaper med begrenset ansvar når de har helt norsk styre med sæte i Norge og minst otte tiendedeler av grunnkapitalen er norsk.

Ved anvendelsen av denne lov regnes grunnkapitalen som norsk når de til grunnkapitalen svarende aktier eller parter direkte eller indirekte (gjennom medlemskap i andre selskaper) tilhører staten, norske kommuner, norske statsborgere, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sæte i Norge og hvis formål er almennyttig, Rikstrygdeverket, offentlige fond, sparebanker eller banker som er ordnet ved lov. Aktier eller parter som eies av et annet selskap regnes herved, uansett dette selskaps art, som tilhørende dettes medlemmer; dog regnes den grunnkapital som representeres av disse aktier eller parter for helt norsk såfremt minst otte tiendedeler av det sistnevnte selskaps egen kapital er å anse som norsk, og selskapet har helt norsk styre med sæte i Norge.

Ved meddelelse av tillatelse efter første ledd kan settes de vilkår som finnes påkrevet av almene hensyn og for å føre kontroll med at grunnkapitalen forblir norsk.

§ 23.

1. Når en korporasjon, en stiftelse eller et selskap som har fått konsesjon efter denne lov, senere har undergått sådan forandring at de lovbestemte eller vedtatte vilkår for konsesjonen ikke lenger er til stede, eller dersom det viser sig at de fra først av ikke har vært til stede, får reglene i §§ 19 og 21 tilsvarende anvendelse.
2. Det samme gjelder dersom et selskap (korporasjon, stiftelse) uten tillatelse har ervervet skoggrunn og senere har undergått sådan forandring at det ikke lenger har helt norsk styre med sæte i Norge.
3. Til erhverv av aktie eller part i uansvarlig selskap som eier skoggrunn, kreves tillatelse av Kongen, såfremt den til aktien eller parten svarende del av grunnkapitalen ikke blir å anse som norsk så lenge aktien eller parten tilhører vedkommende erhverver, jfr. § 7. Undtagelse gjelder dog hvor minst otte tiendedeler av grunnkapitalen vedblir å være norsk.

Aktieerhverv som nevnt i første punktum er i intet tilfelle gyldig uten samtykke av selskapets styre.

- 24 juni. 4. Når et selskap med begrenset ansvar eier skoggrunn, plikter
Nr. 19. selskapet hvert år innen utgangen av mars måned å sende melding til departementet om hvorvidt nogen av selskapets aktier eller parter eies av andre enn de i § 7 første ledd nevnte personer og institusjoner eller av selskaper med begrenset ansvar, og i tilfelle oppgave over disse aktier eller parter.

I oppgaven meddeles sådanne opplysninger som foreskrives av departementet. Dette kan for visse slags selskaper bestemme at melding eller oppgave ikke behøver å sendes inn, dersom ingen aktie eller part eies av selskap med begrenset ansvar eller av ikke-norsk statsborger, eller dersom det ikke er inntrådt nogen forandring i den oppgave som tidligere er sendt inn.

Har et selskap undlatt å sende foreskrevet melding eller oppgave innen den fastsatte frist, skal det betale til staten en løpende tvangsmulkt på 10 kroner dagen fra utløpet av fristen til oppgaven blir sendt inn. Mulkten kan forhøies ved beslutning av departementet med virkning fra det tidspunkt da beslutningen er meddelt selskapet. Forfalt tvangsmulkt kan uten søksmål inndrives ved utpantning etter begjæring av departementet, som kan nedsette eller helt frafalle beløpet. Bestemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 236 får ikke anvendelse. Dessuten skal det med selskapets skoggrunn forholdes efter reglene i §§ 19 og 21, medmindre selskapet får tillatelse av Kongen til å beholde skogen.

5. Aktie eller part i selskap som eier skoggrunn, kan ikke rettsgyldig pantsettes eller på annen måte stilles til sikkerhet til nogen som ved å eie aktier eller parter vilde bevirke at den dertil svarende del av kapitalen ikke kunde anses som norsk, jfr. § 7. Det samme gjelder overdragelse av sikkerhetsrett. Kongen kan gjøre undtagelse fra disse bestemmelser for bestemte sikkerhetsstillelser.
6. Til erhverv på annen måte enn gjennom arv eller ekteskap av aktier eller parter i et selskap med begrenset ansvar i sådant antall at erhververen derved blir innehaver av mer enn 35 hundredeler av samtlige aktier eller parter, kreves tillatelse av Kongen, såfremt selskapet eier skoggrunn. Lignende tillatelse er også nødvendig, når to eller flere personer eller selskaper enten i fellesskap eller hver for sig erhverver aktier eller parter som ovenfor nevnt i sådant antall at de tilsammen blir innehavere av mer enn 35 hundredeler av samtlige aktier eller parter, når erhvervet er foregått efter forutgående innbyrdes overenskomst eller avtale. Sammen med erhververens aktier eller parter regnes

også de som tilhører hans ektefelle, barn, foreldre eller søsken. Er erhververen medlem av et ansvarlig selskap eller et kommanditselskap, medregnes tillike aktier eller parter tilhørende det eller de andre medlemmer av selskapet; denne regel får tilsvarende anvendelse overfor innehaveren og det stille medlem i et stille selskap. Er erhververen et selskap med begrenset ansvar, skal sammen med aktier eller parter tilhørende selskapet regnes aktier eller parter, som tilhører selskapets styremedlemmer og øvrige tjenestemenn eller et annet selskap, hvis styremedlemmer for flertallets vedkommende består av personer, som også er medlemmer av styret i det første selskap.

7. Det som er foreskrevet i nr. 3—5 om selskap som eier skoggrunn, undtagen nr. 4 siste punktum, skal også gjelde selskap som gjennom medlemskap i andre selskaper eier nogen del av det førstnevnte selskaps grunnkapital.

Blir melding eller opgave som foreskrevet i nr. 4 ikke avgitt innen den fastsatte frist, skal det med de aktier og parter som selskapet innehar i vedkommende annet selskap forholdes efter reglene i §§ 19 og 21, medmindre selskapet får tillatelse av Kongen til å beholde dem.

8. Overfor erhverv i strid med nr. 3 eller 7 får reglene i §§ 19 og 21 tilsvarende anvendelse, selv om erhvervet ikke er gyldig fordi selskapets styre ikke har samtykket i det. Undlater innehaveren av et aktie- eller partsbrev å utlevere det efterat vedkommende aktie eller part er solgt ved auksjon i henhold til § 21, kan kjøperen på aktieeierens og innehaverens felles bekostning erverve dom til dets mortifikasjon. Hertil kreves ikke særskilt bevilling. Selskapet utferdiger derefter nytt aktiebrev, som skal inneholde uttrykkelig angivelse av at det trer i det mortifiseres sted.
9. Når tillatelse gis i henhold til punkt 3, 4, 6 eller 7 eller undtagelse gjøres i henhold til punkt 5, kan Kongen fastsette sådanne vilkår som finnes påkrevet av almene hensyn.
10. Bestemmelsene i nr. 3—9 får ikke anvendelse på aktier i selskap hvis aktier med hjemmel av lov kan lyde på innehaveren.

§ 26 annet og tredje ledd (nytt).

Når det opplyses å foreligge sådanne omstendigheter at det må anses sannsynlig at skoggrunn i virkeligheten tilhører nogen annen enn den som angivelig eier den, eller at vedkommende har sådanne rettigheter med hensyn til eiendommen at den angivelige eiers rett til å råde over den eller få det økonomiske utbytte av den er vesentlig beskåret, så skal eiendommen ved anvendelsen av denne lov regnes som tilhørende den som det således antas i virkeligheten er eier eller har rettigheter som nevnt.

24 juni. Når det opplyses å foreligge sådanne omstendigheter at det Nr. 19. må anses sannsynlig at aktie eller part i selskap som eier skoggrunn i virkeligheten tilhører nogen annen enn den lyder på, eller at vedkommende har sådanne rettigheter med hensyn til aktien eller parten at den angivelige innehavers rett til å råde over den eller få det økonomiske utbytte av den er vesentlig beskåret, så skal aktien eller parten ved anvendelsen av denne lov regnes som tilhørende den som det således antas i virkeligheten er eier eller har rettigheter som nevnt. Det samme skal gjelde for aktie eller part i et selskap som direkte eller indirekte ved å eie aktie eller part i et annet selskap er interessert i et selskap som eier skoggrunn.

§ 27. Overfor et selskap eller en sammenslutning hvis medlemmer er personlig ansvarlige, skal denne lovs regler anvendes som om den eiendomsrett det gjelder erhverves eller innehas av den av medlemmene som det i så måte gjelder de strengeste regler for. Blir som medlem optatt nogen som ikke uten tillatelse kan erverve skoggrunn, får reglene i §§ 19 og 21 tilsvarende anvendelse.

Hvad her er bestemt om medlemmene av et ansvarlig selskap, får tilsvarende anvendelse overfor ansvarlig medlem og kommanditist i et kommanditselskap og overfor ansvarlig innehaver og stille interessent i et stille selskap. En långiver som har betinget sig innflytelse på bestyrelsen av låntagerens forretning eller andel i dens utbytte, skal ved anvendelsen av denne regel behandles som stille interessent i forretningen.

Kongen kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i annet ledd for bestemte innskudd eller lån.

2) Overgangsbestemmelser:

a. Bestemmelsene i § 23 nr. 2 får bare anvendelse når selskapet efter denne lovs ikrafttreden har undergått sådan forandring som der omhandlet.

b. Den i § 23 nr. 4 foreskrevne opgave blir første gang å innsende innen utgangen av mars måned 1932.

c. Om virkningene av et aktieerhverv eller en pantsettelse, som har funnet sted før denne lovs ikrafttreden, skal de hittil gjeldende bestemmelser vedbli å gjelde.

III.

I lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920 gjøres følgende forandringer:

1) Følgende bestemmelser skal lyde:

§ 22.

1. Når en korporasjon, en stiftelse eller et selskap, som har fått konsesjon efter denne lov, senere har undergått sådan forandring at de lovbestemte eller vedtatte vilkår for konsesjonen ikke lenger er til stede, eller dersom det

viser sig at de fra først av ikke har vært til stede, får reglene 24 juni.
i §§ 18 og 20 tilsvarende anvendelse. Nr. 19.

2. Det samme gjelder dersom et selskap (korporasjon, stiftelse) uten tillatelse har erhvervet dyrket mark og senere har undergått sådan forandring at det ikke lenger har helt norsk styre med sæte i Norge.

3. Til erhverv av aktie eller part i uansvarlig selskap som har eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark kreves tillatelse av Kongen, såfremt den til aktien eller parten svarende del av grunnkapitalen ikke blir å anse som norsk så lenge aktien eller parten tilhører vedkommende erhverver. Undtagelse gjelder dog hvor minst otte tiendedeler av grunnkapitalen vedblir å være norsk.

Aktieerhverv som nevnt i første punktum er i intet tilfelle gyldig uten samtykke av selskapets styre.

4. Når et selskap med begrenset ansvar har eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark, plikter selskapet hvert år innen utgangen av mars måned å sende melding til departementet om hvorvidt nogen av selskapets aktier eller parter eies av andre enn de i § 6 annet og tredje ledd nevnte personer og institusjoner, og i tilfelle oppgave over disse aktier eller parter.

I oppaven meddeles sådanne opplysninger som foreskrives av departementet. Dette kan for visse slags selskaper bestemme at melding eller oppgave ikke behøver å sendes inn, dersom ingen aktie eller part eies av selskap med begrenset ansvar eller av ikke-norsk statsborger eller dersom det ikke er inntrådt nogen forandring i den oppgave som tidligere er sendt inn.

Har et selskap undlatt å sende foreskrevet melding eller oppgave innen den fastsatte frist, skal det betale til staten en løpende tvangsmulkt på 10 kroner dagen fra utløpet av fristen til oppgaven blir sendt inn. Mulkten kan forhøies ved beslutning av departementet med virkning fra det tidspunkt da beslutningen er meddelt selskapet. Forfalt tvangsmulkt kan uten søksmål inndrives ved utpantning etter begjæring av departementet, som kan nedsette eller helt frafalle beløpet. Bestemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 236 får ikke anvendelse. Dessuten skal det med selskapets eiendommer og rettigheter forholdes efter reglene i §§ 18 og 20, medmindre selskapet får tillatelse av Kongen til å beholde dem.

5. Aktie eller part i selskap som innehar eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark, kan ikke rettsgyldig pantsettes eller på annen måte stilles til sikkerhet til nogen som ved å eie aktier eller parter vilde bevirke at den dertil svarende

24 juni.
Nr. 19.

del av kapitalen ikke kunde anses som norsk. Det samme gjelder overdragelse av sikkerhetsrett. Kongen kan gjøre undtagelse fra disse bestemmelser for bestemte sikkerhetsstillelser.

6. Til erhverv på annen måte enn gjennom arv eller ekteskap av aktier eller parter i et selskap med begrenset ansvar i sådant antall at hververer derved blir innehaver av mer enn 35 hundredeler av samtlige aktier eller parter, kreves tillatelse av Kongen, såfremt selskapet innehar eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark. Lignende tillatelse er også nødvendig, når to eller flere personer eller selskaper enten i fellesskap eller hver for sig erhverver aktier eller parter som ovenfor nevnt i sådant antall at de tilsammen blir innehavere av mer enn 35 hundredeler av samtlige aktier eller parter, når erhvervet er foregått efter forutgående innbyrdes overenskomst eller avtale. Sammen med hververers aktier eller parter regnes også de som tilhører hans ektefelle, barn, foreldre eller søsken. Er hververer medlem av et ansvarlig selskap eller et kommanditselskap, medregnes tillike aktier eller parter tilhørende det eller de andre medlemmer av selskapet; denne regel får tilsvarende anvendelse overfor innehaveren og det stille medlem i et stille selskap. Er hververer et selskap med begrenset ansvar, skal sammen med aktier eller parter tilhørende selskapet regnes aktier eller parter, som tilhører selskapets styremedlemmer og øvrige tjenestemenn eller et annet selskap, hvis styremedlemmer for flertallets vedkommende består av personer, som også er medlemmer av styret i det første selskap.

7. Det som er foreskrevet i nr. 3—5 om selskap som innehar eiendomsrett, eller bruksrett til dyrket mark, undtagen nr. 4 siste punktum, skal også gjelde selskap som gjennom medlemskap i andre selskaper eier nogen del av det førstnevnte selskaps grunnkapital.

Blir melding eller opgave som foreskrevet i nr. 4 ikke avgitt innen den fastsatte frist, skal det med de aktier og parter som selskapet innehar i vedkommende annet selskap forholdes efter reglene i §§ 18 og 20, medmindre selskapet får tillatelse av Kongen til å beholde dem.

8. Overfor erhverv i strid med nr. 3 eller 7 får reglene i §§ 18 og 20 tilsvarende anvendelse selv om erhvervet ikke er gyldig fordi selskapets styre ikke har samtykket i det. Undlater innehaveren av et aktie- eller partsbrev å utlevere det efterat vedkommende aktie eller part er solgt ved auksjon i henhold til § 20, kan kjøperen på aktieeierens og innehaverens felles bekostning erverve dom til dets

mortifikasjon. Hertil kreves ikke særskilt bevilling. Selskapet utferdiger derefter nytt aktiebrev, som skal inneholde uttrykkelig angivelse av at det trer i det mortifiseres sted. 24 juni. Nr. 19.

9. Når tillatelse gis i henhold til nr. 3, 4, 6 eller 7 eller undtagelse gjøres i henhold til nr. 5, kan Kongen fastsette sådanne vilkår som finnes påkrevet av almene hensyn.
10. Ved anvendelsen av denne lov regnes grunnkapital som norsk, når de til grunnkapitalen svarende aktier eller parter direkte eller indirekte (gjennem medlemskap i andre selskaper) tilhører staten, norske kommuner, norske statsborgere, korporasjoner og stiftelser som har helt norsk styre med sæte i Norge og hvis formål er almenntilgitt, Rikstrygdeverket, offentlige fond, sparebanker eller banker som er ordnet ved lov. Aktier eller parter som eies av et annet selskap regnes herved, uansett dette selskaps art, som tilhørende dettes medlemmer; dog regnes den grunnkapital som representeres av disse aktier eller parter for norsk såfremt minst otte tiendedeler av det sistnevnte selskaps egen kapital er å anse som norsk, og selskapet har helt norsk styre med sæte i Norge.
11. Bestemmelsene i nr. 3—9 får ikke anvendelse på aktier i selskap hvis aktier med hjemmel av lov kan lyde på innehaveren.

§ 25 annet og tredje ledd (nytt).

Når det opplyses å foreligge sådanne omstendigheter at det må anses sannsynlig at eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark i virkeligheten innehas av nogen annen enn den som angivelig innehar den, eller at vedkommende har sådanne rettigheter med hensyn til eiendommen at den angivelige innehavers rett til å råde over den eller få det økonomiske utbytte av den er vesentlig beskåret, så skal eiendommen eller bruksretten ved anvendelsen av denne lov regnes som tilhørende den som det således antas i virkeligheten er eier eller har rettigheter som nevnt.

Når det opplyses å foreligge sådanne omstendigheter at det må anses sannsynlig at aktie eller part i selskap som har eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark, i virkeligheten tilhører nogen annen enn den lyder på, eller at vedkommende har sådanne rettigheter med hensyn til aktien eller parten at den angivelige innehavers rett til å råde over den eller få det økonomiske utbytte av den er vesentlig beskåret, så skal aktien eller parten ved anvendelsen av denne lov regnes som tilhørende den som det således antas i virkeligheten er eier eller har rettigheter som nevnt. Det samme skal gjelde for aktie eller part i et selskap som direkte eller indirekte ved å eie aktie eller

24 juni. part i et annet selskap er interessert i et selskap som innehar
Nr. 19. eiendomsrett eller bruksrett til dyrket mark.

§ 26. Overfor et selskap eller en sammenslutning hvis medlemmer er personlig ansvarlige, skal denne lovs regler anvendes som om den eiendomsrett eller bruksrett det gjelder, erhverves eller innehas av den av medlemmene som det i så måte gjelder de strengeste regler for. Blir som medlem optatt nogen som ikke uten tillatelse kan erhverve sådan eiendomsrett eller bruksrett som selskapet eller sammenslutningen innehar, får reglene i §§ 18 og 20 tilsvarende anvendelse.

Hvad her er bestemt om medlemmene av et ansvarlig selskap, får tilsvarende anvendelse overfor ansvarlig medlem og kommanditist i et kommanditselskap og overfor ansvarlig innehaver og stille interessent i et stille selskap. En långiver som har betinget sig innflytelse på bestyrelsen av låntagerens forretning eller andel i dens utbytte, skal ved anvendelsen av denne regel behandles som stille interessent i forretningen.

Kongen kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i annet ledd for bestemte innskudd eller lån.

2) Overgangsbestemmelser:

a. Bestemmelsene i § 22 nr. 2 får bare anvendelse når selskapet efter denne lovs ikrafttreden har undergått sådan forandring som der omhandlet.

b. Den i § 37 nr. 2 foreskrevne opgave blir første gang å innsende innen utgangen av mars måned 1932.

c. Om virkningene av et aktieerhverv eller en pantsettelse, som har funnet sted før denne lovs ikrafttreden, skal de hittil gjeldende bestemmelser vedbli å gjelde.

IV.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. Lov um brigde i millombils lov av 6 juni
Nr. 20. 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruks-
varor.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 22 juni 1931 som lyder so:

Millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror skal heretter lyda soleis:

§ 1. Til gjennom samyrke å fremja umsetnaden av fleisk, 24 juni. mjølk, ost, smør og egg skal det skipast eit umsetningsråd på 8 Nr. 20. medlemmer.

Desse samskipnadene nemner upp rådslemer: Selskapet for Norges Vel ein, Norske Melkeprodusenters Landsforbund (eller den samskipnaden, som kann koma i staden) ein; den påtenkte samskipnaden av fleskeprodusentar ein, Norske Eggecentraler S/L (eller den samskipnaden som kann koma i staden) ein, Norges Handelsstands Forbund ein, Norges Kooperative Landsforening ein; Norges Bondelag ein og Norsk Bonde- og Småbrukarlag ein. So lenge til fleskeprodusentane får sin eigen samskipnad, nemner Selskapet for Norges Vel upp ein rådslem for deim. Skulde det verta tvist um kven som har rett til å nemna upp, avgjer vedkomande departement dette.

§ 2. Rådet vel formann og varaformann. Det er vedtaksført når tri medlemmer møter. For alle vedtak gjeld vanlegt fleirtal. Står røystene likt, er røysta til formannen avgjerande.

Medlemene vert valde for 3 år. Kvart år går det, so langt råd er, ut like mange, fyrste gongen ved lutkastning.

Rådet sender kvart år melding til departementet um verks- emda.

§ 3. Rådet samlar og legg til rettes det tilfanget som trengst, og gjer framlegg um dei tiltak som bør setjast i verk for å fremja dei fyremål som er nemnde i § 1.

På grunnlag av dette kann Kongen for 1 år um gongen leggja på avgifter ved umsetning av fleisk, mjølk og egg etter dei reglane som er nemnde nedanfor.

§ 4. Avgifta på fleisk skal dei svara som leverar svineslakt til kommunal eller annan offentleg kjøttkontroll til gransking. Undanteke er slakt frå utlandet. Kontrolløren eller styraren for kontrollen krev upp og er ansvarleg for avgifta.

Avgifta på mjølk kann leggjast på alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsenten.

I distrikt der ein samskipnad av meieri og mjølkeprodusentar som representerar storparten av mjølkeumsetnaden har vedteke å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut pris- skilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk, kann Kongen eller den han gjev fullmakt leggja ei slik avgift på all konsummjølk som vert seld gjennom meieri, mjølkeutsal eller andre forretningar eller beinveges frå produsent til forbrukar.

Avgifta kann krevjast upp hjå vedkomande verksemd. Verksemda, innehavaren, og i tilfelle styret og styraren for verksemda, er ansvarlege for avgifta.

Avgifta på egg kann leggjast på alle som leverar egg til

24 juni. sal, og kann krevjast upp hjå alle som kjøper egg frå produsent
 Nr. 20. for vidare sal eller til bruk i eiga verksemd eller hjå produsenten.
 Kjøparen eller i tilfelle produsenten, er ansvarleg for avgifta.

§ 5. Vedkomande departement kann gjeva nærmare reglar um betaling og oppkrevjing av avgifta og um rekneskapsførsla og tilsynet med at avgifta kjem inn.

Avgifta kann umsetningsrådet søkja inn ved panting.

§ 6. Dei pengane som kjem inn ved avgiftene, eig vedkomande næringssamskipnader saman, og umsetningsrådet styrer pengane til framhjelp for dei fyremåla som er nemnde i § 1.

Det som ikkje går med i rekneskapsåret vert anten å føra over til neste år eller å setja av til fond som berre kann brukast til dei same fyremål.

§ 7. Vedkomande samskipnader og Selskapet for Norges Vel fører tilsynet med verksemda og rekneskapen til rådet. Til det fyremålet kann dei setja ned eit serskilt utval. Departementet fastset korleis dette skal veljast, og korleis ettersynet med rekneskapen skal skipast.

§ 8. Vedkomande departement gjev nærmare reglar til gjenomføring av denne lova.

§ 9. Brot mot denne lova, eller mot dei fyresegrer som er ferda ut i samhøve med lova, vert straffa med bøter.

§ 10. Denne lova tek til å gjelda straks.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseget.

Gjeve på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

24 juni. **LOV om forandringer i lov om veivesenet.**
 Nr. 21. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juni 1931 sålydende:

I lov om veivesenet av 21 juni 1912 gjøres følgende endringer:

§ 1, annet ledd, punkt 1, gis følgende tilføielse som litra b:

Viktigere gjennomgangsveier som vedlikeholdes for motorvognavgifter (veiavgiftene) med eller uten distriktsbidrag — riksveier.

Det nuværende litra b blir litra c.

§ 6, siste ledd, skal lyde:

Utgiftene ved omhandlede skjønn bæres, for såvidt under skjønn angår, av herredet.

§ 12, første ledd, litra a, skal lyde:

24 juni.

å utøve styret vedkommende veier som både er anlagt og som vedlikeholdes utelukkende eller vesentligst for statens regning, og styret vedkommende riksveier.

Nr. 21.

Efter paragrafens siste ledd inntas et nytt ledd sålydende:

Når der i forbindelse med offentlig vei anlegges brygge, kan det av den myndighet som utøver styret for vedkommende vei, stilles nærmere betingelser for bryggens anvendelse. Beslutningen herom kan, når den treffes av annen myndighet enn departementet, innankes for dette.

§ 30 skal lyde:

På hovedveier skal opsettes kilometermerker og veivisere i den utstrekning fylkesveistyret — for de i § 12 a nevnte veier vedkommende regjeringsdepartement — finner det nødvendig. Om opsetning av veivisere på bygdeveier treffes bestemmelse av fylkesveistyret.

Hvor offentlig vei forbinder to fylker, skal der opsettes grensemerke som angir fylkenes navn. Hvorvidt og i hvilken utstrekning der på offentlige veier skal opsettes grensemerker mellom herredene, bestemmes for de i § 12 a nevnte veier av vedkommende regjeringsdepartement og for øvrig av fylkesveistyret.

Omkostningene vedkommende de i nærværende paragraf omhandlede forøininger utredes for så vidt nye veier angår av de til anlegget bevilgede midler. For øvrig utredes omkostningene hvor det gjelder de i § 12 a nevnte veier som en utgift vedkommende dissers vedlikehold, ved andre hovedveier av fylkeskommunen og ved bygdeveier av vedkommende herredskommuner.

§ 31 skal lyde:

Når en bro eller et veianlegg eller en bestemt del av dette er fullført, berammer fylkesmannen en mottagelsesforretning, som ledes av fylkesmannen eller av den han dertil bemyndiger. Ved forretningen bør overingeniøren for veivesenet og — forsåvidt anlegget skal overgå til vedlikehold av distriktet eller som riksvei — representanter for vedkommende herred være til stede for å uttale sig om anlegget, før dette mottas til vedlikehold.

Twist angående et anleggs overtagelse av distriktet kan med endelig virkning forlanges avgjort ved voldgift av tre menn, hvorav herredstyret opnevner én, fylkesveistyret én og vedkommende departement én. Voldgiftsretten bestemmer hvem der skal utrede de med voldgiften forbundne utgifter.

§ 32, tredje ledd, skal lyde:

Fylkesveistyret kan, når fornødne midler er bevilget, forlange fjernet eldre grinder mot erstatning, hvis størrelse — i mangel av mindelig overenskomst — bestemmes ved skjønn.

24 juni. Etter paragrafens fjerde ledd inntas et nytt ledd sålydende:
 Nr. 21. For de i § 12 a nevnte veier treffes de i nærværende paragrafs første, tredje og fjerde ledd omhandlede bestemmelser av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 36 skal lyde:

Ingen bygning eller del av samme (herunder tilbygg på eldre bygning) må opføres nærmere kanten av vei eller i tilfelle fortågt enn 5 meter. Dog kan fylkesveistyret under særlige omstendigheter tillate at avstanden innskrenkes til 3,50 meter. Til opførelse av bygning m. v. enda nærmere kreves samtykke av vedkommende regjeringsdepartement.

Nedrides eller oppbrenner eldre bygninger som helt eller delvis ligger i kortere avstand fra veikanten enn 5 meter, kan disse opføres på samme tomt. Dog kan fylkesveistyret, såfremt de fornødne midler dertil er stillet til rådighet, kreve flytning i lovlig avstand, når eieren gis erstatning for de økede omkostninger og mulige ulemper som derved påføres ham. Erstatningen fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn.

Opføres bygning eller del av samme nærmere veikanten enn tillatt, kan den besørges nedrevet på eierens bekostning, når han selv ikke fjerner den innen en av fylkesveistyret satt frist.

For de i § 12 a nevnte veier treffes de i nærværende paragraf omhandlede bestemmelser i alle tilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

I § 37, første ledd, tilføies etter første punktum et nytt punktum sålydende: Hvor det av hensyn til trafikksikkerheten finnes påkrevet, kan på samme måte forlanges fjernet trær, hekker, material- og vareoplag, reklameskilter m. v. som hindrer den frie utsikt for de vefarende.

§ 40 skal lyde:

Løipestrenger, taugbaner, elektriske og andre kraftledninger, private telegraf- og telefonledninger, is-, tømmer- og vannrenner, private broer, skinneganger og lignende skal ikke kunne anbringes over, under, langs eller umiddelbart ved offentlig vei uten tillatelse av fylkesveistyret, som i tilfelle fastsetter de nærmere regler for anbringelsen. Heller ikke må der uten at sådan tillatelse er innhentet på veiens eiendomsomsråde eller innenfor en avstand av 25 meter anbringes reklameskilter eller lignende innretninger — herfra dog undtatt almindelige skilter på forretningslokaler hvormed vedkommende forretningsdrivende reklamerer for sine varer eller for sin bedrift, forsåvidt skiltene er anbragt direkte på egen husvegg. For de i § 12 a nevnte veier treffes de her omhandlede bestemmelser av vedkommende regjeringsdepartement.

En av fylkesveistyret i henhold til nærværende paragraf truffet bestemmelse kan innbringes for vedkommende regjeringsdepartement til endelig avgjørelse.

§ 41 skal lyde:

Opføres eller anbringes nogen innretning av det i de to foregående §§ omhandlede slags uten tillatelse hvor sådan er nødvendig, kan det ulovlige borttas på vedkommendes bekostning, forsåvidt denne ikke selv sørger for fjernelsen innen en av vedkommende myndighet satt frist.

§ 42 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

For ferjeinnretninger som besluttet innlemmet i nogen av de i § 12 a nevnte veier, treffes bestemmelser efter nærværende paragraf av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 45, annet ledd, skal lyde:

Vedlikeholdet av de øvrige offentlige veier — utenom riksveier — påhviler helt vedkommende distrikt, således at hovedveier vedlikeholdes av fylkeskommunen og bygdeveier av herredskommunen. Riksveier vedlikeholdes for motorvognavgifter (jfr. § 1), i tilfelle med distriktsbidrag efter nærmere bestemmelse av Stortinget.

§ 46 skal lyde:

Alt veivedlikehold blir i almindelighet å utføre ved leiet arbeidshjelp.

Dog kan herredstyret bestemme for et tidsrum av inntil 5 år ad gangen, at det vedlikehold som påhviler en herredskommune, skal utføres ved arbeide in natura efter fordeling på herredets matrikkelskyld. Herfra undtas for bygdeveiers vedkommende broer, stikkrenner, veimurer, stabbestener og rekkverk. Utgiftene hertil utredes av herredskommunen. Herredstyret kan også bestemme at arbeidet in natura, skal innskrenkes til kun å gjelde enkelte vedlikeholdsarbeider.

Er særlige foranstaltninger nødvendige til fremdrift av veidekksmateriale, såsom transport sjøværts eller med jernbane, blir utgiftene herved i alle tilfelle å utrede av den kommune, hvem vedlikeholdet påhviler.

Innen et sogn kan vedlikeholdet — om enn naturalarbeide finner sted innen herredet — utføres ved leiet arbeidshjelp for sognekommunens regning, når herredstyret hertil gir sitt samtykke efter andragende fra sognestyret.

§ 47, annet ledd, skal lyde:

Kommunale veivoktere ansettes av fylkesveistyret, som også utferdiger instruks for dem.

§ 56 skal lyde:

De nødvendige sneploger til det distriktene påhvillende veivedlikehold skaffes henholdsvis for vedkommende fylkes- eller herredskommunes regning. Plogenes størrelse og innretning bestemmes av fylkesmannen efter uttalelse av herredstyret.

§ 57 skal lyde:

For å lette vintervedlikeholdet kan der anbringes sne-

24 juni.

Nr. 21.

24 juni. skjerner utenfor veiens område. Voldes derved skade for eier
Nr. 21. eller bruker, svares erstatning som i mangel av mindelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Hvorvidt vinterarbeide på offentlige veier eller deler av samme under særegne forhold kan undlates eller innskrenkes, bestemmes for de i § 12 a nevnte veier av vedkommende regjeringsdepartement og for øvrig av fylkesmannen efter uttalelse av vedkommende herredstyre. Er sådan bestemmelse truffet for en vei, og et flertall av de i veiens brøiting interesserte eiere og brukere av matrikulert jord eller annen fast eiendom, representerende minst halvdelen av brukenes matrikkelskyld, finner det nødvendig at veien holdes farbar om vinteren, kan fylkesveistyret bestemme, at reglene i denne lovs annen del om private veier §§ 88—90 skal få tilsvarende anvendelse likeoverfor vedkommende interesserte.

§ 58 skal lyde:

Når et veistykke ved overordentlige naturbegivenheter, såsom sten-, jord- eller sneskred, oversvømmelse og lignende i vesentlig grad skades eller gjøres ufarbar, blir veien såfremt dens vedlikehold påhviler distriktet, å istandsette for fylkeskommunens regning når det gjelder hovedvei, og for herredskommunens regning når det gjelder bygdevei.

§ 59, første ledd, skal lyde:

Det distriktene påhvilende vedlikeholdsarbeide på offentlige veier skal utføres på sådan måte og til de tider som fylkesveistyret bestemmer.

§ 60, første og annet ledd, skal lyde:

Fornødent vedlikeholdsmateriale til veier som vedlikeholdes av distriktet, skal skaffes og bekostes av vedkommende fylkeskommune for hovedveiene og av vedkommende herredskommune for bygdeveiene i sådanne mengder og av sådan beskaffenhet som for hver enkelt vei anses påkrevet, og som i fornødent fall bestemmes av fylkesmannen.

Det til offentlige veiers vedlikehold nødvendige materiale samt fornøden grunn til fremkomstvei er enhver pliktig til å avstå. For avståelsen tilkommer eieren erstatning, såfremt skade forvoldes.

§ 66, første ledd, skal lyde:

Fylkestinget — for de i § 12 a nevnte veier vedkommende regjeringsdepartement — kan utferdige forbud mot anvendelse på offentlig vei av kjøretøier, redskaper og bremseinnretninger, som skader veien.

Paragrafens tredje ledd skal lyde:

Det kan bestemmes at forbudene ikke skal gjelde når veien er snedekket, frosset eller islagt.

§ 72, annet ledd, gis sådant tillegg: Det samme gjelder hvor naturalarbeide i medhold av § 4 anvendes ved anlegg av nye eller omlegning av eldre bygdeveier.

§ 80 skal lyde:

24 juni.

Grunn så vel til anlegg av ny som til omlegning eller utvidelse av eldre privat gangvei, kreaturvei til havnegang (fegutu), kløv- eller kjørevei — med broer — kan fordres avstått når det ved skjønn godtgjøres, at veien for vedkommende gårdsbruk eller bosted danner nødvendig adkomst til offentlig vei, jernbanestasjon eller ferdselsvei tilvanns, eller at veien danner en for jordbrukets utvikling nødvendig adkomst mellom et eller flere gårdsbruks enkelte deler, og det derhos godtgjøres at nytten for den eller dem som bruker veien, er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes grunneieren.

Nr. 21.

Likeledes kan grunn så vel til anlegg av ny som til omlegning eller utvidelse av privat setervei (stølsvei) fordres avstått når det ved skjønn godtgjøres, at veien for et eller flere gårdsbruk danner nødvendig adkomst til seteren, og at nytten for den eller dem som bruker veien, er overveiende i forhold til den skade eller ulempe som vil voldes grunneieren.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Lov om avgift av skjenkning på bevert- 24 juni.
ningssteder av alkoholholdige drikke- Nr. 22.
varer.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juni
1931 sålydende:

§ 1. Forsåvidt der legges avgift til statskassen på skjenkning av alkoholholdige drikkevarer (brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med over $2\frac{1}{2}$ volumprocent alkohol) på bevertningssteder, kommer de i nærværende lov og de i henhold til samme gitte bestemmelser til anvendelse.

§ 2. Ved bevertningssted forstås i denne lov enhver sted, hvor der mot betaling leveres mat og drikke til fortæring på stedet.

Som bevertningssted regnes også lokaler for klubber, losjer foreninger o. s. v., selv om varer innkjøpes for deltageres felles regning.

Hvad der i denne lovs forstand er å anse som bevertningssted, avgjøres i tilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Av enhver omsetning på bevertningssteder av brenne-

24 juni. vin, vin, fruktvín, mjød og øl med over $2\frac{1}{2}$ volumprocent alkohol
Nr. 22. erlegges avgift av omsetningens beløp.

Til den avgiftspliktige omsetning medregnes enhver utskjenkning, utlevering eller fordeling av de avgiftspliktige varer, uansett om utskjenkningen m. v. skjer for egen eller for en annens regning. Varer som omsettes uten betaling eller på kreditt blir å medregne i omsetningen med den for varer av den pågjeldende art vanlige omsetningspris.

Varer, som forbrukes av den avgiftspliktige, (eier, bestyrer m. v.) enten i egen husholdning eller til matlagning, medregnes i omsetningen, idet avgiften blir å beregne av den for vedkommende vare gjeldende laveste omsetningspris.

Hvorvidt og i tilfelle med hvilke beløp der skal gjøres fradrag i avgiften som følge av brekasje, svinn m. v., avgjøres efter foretatte undersøkelser i hvert enkelt tilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 4. Innehavere av bevertningssteder i skiber i utenriks fart er fritatt for å erlegge avgift.

Vedkommende regjeringsdepartement kan også for øvrig i enkelte tilfelle fritta for avgiften.

§ 5. Avgiften beregnes procentvis av den samlede omsetnings beløp.

De nærmere regler angående avgiftens berigtigelse gis av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 6. Avgiften beregnes for hver måned og erlegges innen 15 dager efter vedkommende måneds utløp.

For avgiftens riktige beregning og erleggelse har innehaveren av vedkommende bevertningssted ansvaret. Hvor der foregår avgiftspliktig omsetning m. v. i skiber, klubber, losjer og foreninger m. v., påhviler samme ansvar vedkommende eier eller styre, hvad enten omsetningen foregår for regning av eieren eller styret eller av nogen som av eieren eller styret er antatt dertil.

Hvis avgiften ikke beriktiges i rett tid erlegges et tillegg av 1 pct. pr. uke eller del derav av resterende beløp. Tillegget kan, når billighet taler derfor, nedsettes av departementet.

§ 7. De pågjeldende virksomheter er forpliktet til å innrette sådan bokførsel, at omsetningen av de avgiftspliktige varer til enhver tid kan fastsettes.

Forsåvidt avgiftens størrelse ikke med bestemthet kan fastsettes efter bøkenes utvisende eller det foreliggende materiale for øvrig, kan denne med endelig virkning fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

De nærmere forskrifter angående regnskapsførselen og kontrollen med den i nærværende lov omhandlede avgifts innkreving og erleggelse og angående gjennomførelsen av lovens bestemmelser for øvrig utferdiges av departementet. Det av

departementet anordnede regnskap for året pliktes på begjæring 24 juni. innsendt til departementet innen februar måneds utgang. Nr. 22.

§ 8. De tjenestemenn, der av departementet er antatt til å føre kontroll med denne avgift, skal når som helst ha adgang til å undersøke vedkommende forretningers eller bedrifters bøker.

Bøkene med tilhørende bilag kan, i tilfelle hvor det anses fornødent, av departementet eller av vedkommende kontrollør kreves avlevert til eftersyn og gjennomgåelse.

Vedkommende bedrifters eller forretningers innehavere eller bestyrere samt deres personale og arbeidere skal ved de nevnte undersøkelser yde all den veiledning og hjelp som forlanges.

Departementet kan når som helst avfordre de efter nærværende lov avgiftspliktige bevertningssteders leverandører spesifiserte og reviderte oppgaver over, hvad der enten direkte eller gjennom mellommenn (agenter, kjøpere m. v.) er levert av varer.

§ 9. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter, som i henhold til samme utferdiges, blir, forsåvidt den almindelige borgerlige straffelov ikke herfor fastsetter særskilt straff, å straffe med bøter.

§ 10. Bestemmelsene i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. § 17, annet, tredje og fjerde punktum, §§19, 20, 21, siste ledd, og 24 har tilsvarende anvendelse på avgift efter nærværende lov.

§ 11. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Samtidig opheves lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder.

Til har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Kongelig kunngjørelse om tollavgifter.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
Stortinget har 17 juni d. å. fattet følgende beslutning:

24 juni.

I.

De den 30 juni 1931 gjeldende bestemmelser om avgifter skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1931 med følgende forandringer:

A. Innledende bestemmelser.

§ 4. Varer, der er falt på havet eller på ubebodde strekninger i polaregnene og derfra direkte innføres, anses som innenlandske varer, falt på det sted, hvortil de innføres.

24 juni: Varer, som innføres til Svalbard eller Jan Mayen er fritatt for toll.

Varer, som overføres dertil fra Norge, kan fritas for toll eller tilståes tollgodtgjørelse på samme måte som varer, som utføres til utlandet.

Varer, som overføres fra Svalbard eller Jan Mayen plikter toll og andre avgifter på samme måte som varer, innført fra utlandet, medmindre de utgjør produkter av virksomhet på Svalbard eller Jan Mayen med tilhørende farvann eller hører til de i første avsnitt omhandlede varer.

§ 13, siste ledd:

Innenlandsk blikkvalseverk tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse til 1 juli 1933 følgende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlandsk forbruk:

for de første 5000 tonn pr. år kr. 20,00 pr. tonn

» » næste 5000 » » » » 15,00 » »

» » » 5000 » » » » 10,00 » »

B. *Tariff for innførselstollen og for tara.*

Brennevin, alle sorter, og isopropylalkohol:

1—5. som nu.

6. isopropylalkohol, 1 liter kr. 2,80.

7—8. som de nuværende poster 6 og 7.

Anm. 1. som nu.

Anm. 2. Når brennevin og isopropylalkohol, herunder innbefattet de under nr. 3, 4 og 5 nevnte eterarter samt spiritusferniss og tørrsprit (spiritus i fast form), ved tilsetning gjøres utjenlig til å kunne tilberedes til drikk, eller varene finnes på annen fyldestgjørende måte å være garantert mot å bli anvendt til drikk, kan de av Tolldepartementet tillates å inngå tollfritt eller mot en lavere toll, nemlig:

a. spiritus og isopropylalkohol, fri.

b. eter og spiritusferniss samt tørrsprit (spiritus i fast form), 1 kg. kr. 0,15.

Dyr og matvarer av dyr:

II Matvarer.

A. Matvarer av dyr i lufttett lukkede kar, med nærmeste innpakning:

3. kjøtt og flesk av stort og smått fe, svin, fjærfe, vilt og andre landdyr samt tilvirkninger som helt eller delvis består av disse matvarer og ikke inngår under nr. 4, 1 kg. kr. 0,50.

4. dyrefôr, hvori kjøtt eller slakteavfall av landdyr inngår som bestanddel, 1 kg. kr. 0,30.

Elektriske apparater og isolerte ledninger:

a. dynamoer

L.nr. 133.

1. lampeholdere uten strømbryter, sikringspatroner og 24 juni.
lokk til sådanne, sikringsselementer for innstallasjons-
øiemed, bunnskruer dertil samt stikkontakter, alle slags,
og støpsler (stikker) til sådanne 1 kg. kr. 0,30.

Glass og glassvarer:

3. plater eller skiver:

c. annet glass i plater eller skiver, 1 kg. kr. 0,12.

Tara: Kasser 14 pct.

Sten og arbeider derav:

8. avstøpninger og former:

a. som nu.

b. som nu.

c. gipsplater, også i forbindelse med andre materialer,
1 kg. kr. 0,02.

Ull og ullvarer:

1. ull og shoddy samt avfall av ull, 1 kg. kr. 0,25.

Tollen av uvasket råull beregnes av varens vekt i
vasket tilstand, dog tas svinn utgjørende 10 pct. eller
mindre ikke i betraktning.

De nærmere regler om vektberegningen gis av Toll-
departementet.

Vogner, kjerrer og sleder:

1. a—e som nu.

Anm. 1. Lastautomobiler skikket til krigsbruk, automo-
biler og automobilunderstell, der enten er påbygget brand-
sprøite eller brandstige, som drives av automobilmotoren,
eller her i landet blir påbygget sådanne apparater, kan av
Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte
opstille, tillates innført mot en toll av 5 pct. av verdien,
dog således, at de ved innførselen påmonterte brandsprøiter
og brandstiger blir å fortolle særskilt.

Enn videre kan Tolldepartementet på de nærmere be-
tingelser, som dette måtte opstille, tilstå tollfrihet for flyve-
maskiner og deler dertil.

Anm. 2. For budgetterminen 1931—1932 kan Tolldes-
partementet på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes,
tilstå tollfrihet for elektriske automobiler.

Anm. 3. som nuværende anm. 4.

C. Midlertidig tolltillegg.

Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll opkreves
midlertidig 25 pct. av det beregnede tollbeløp for kaffe og
sukker (l.nr. 318, 747 og 748) samt 50 pct. for alle andre
varer undtagen følgende:

Fruktar 1. a.

» 1. b.

- 24 juni. Frukter 1. c.
 » 2. c.
 » 2. d. rosiner og korinter.
 » 2. f.
 » 2. g. mandler.
 Grønnsaker 1. b.
 » 3. a.
 Kork B. a. 1.
 » B. a. 2.
 Netter a.
 Ris, uavskallet, løs.
 » — i emballasje.
 » avskallet.
 Vin 1. a.
 » 1. b.
 » 2. a. samt
 Bensin-, petroleums- og råljemotorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige erindringer i tariffens løpenummer.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1931.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Nils Trædal

B. Rolsted

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.